

2023

INFORMATOR

gminy Samborzec

Wyniki wyborów parlamentarnych 2023 w naszej gminie

W dniu 15 października 2023 roku odbyły się wybory parlamentarne do Sejmu X kadencji i Senatu XI kadencji Rzeczypospolitej Polskiej. Gmina Samborzec znalazła się w okręgach wyborczych nr 33 (Sejm) i nr 82 (Senat), a jej mieszkańcy mogli głosować w 10 obwodach gminnych. Zostały one podzielone w następujących granicach sołectw: obwód nr 1 - Samborzec, Polanów; obwód nr 2 - Szewce, Skotniki, Bogoria Skotnicka; obwód nr 3 - Bystrojowice, Gorzyczany, Jachimowice, Ryłowice, Strączków; obwód nr 4 – Chobrzany; obwód nr 5 - Koć-

mierzów, Ostrołęka, Zawierzbie, Zawisielcze; obwód nr 6 - Andruszkowice, Strochcice, Złota; obwód nr 7 - Kobierniki, Łojowice, Milczany, obwód nr 8 - Śmiechowice, Wielogóra, Żuków, obwód nr 9 – Zajeziorz; obwód nr 10 - Janowice, Faliszowice, Krzeczkowice.

Poniżej przedstawiamy frekwencję oraz wyniki głosowania na komitety i kandydatów, którzy zdobyli najwięcej głosów. Dotychczasowy poseł na Sejm VI, VII, VIII i IX kadencji z powiatu sandomierskiego Marek Kwitek nie uzyskał mandatu w bieżących wyborach.

Frekwencja w gm. Samborzec – SEJM

Liczba uprawnionych do głosowania	Liczba kart wydanych	Liczba kart wyjętych z kopert na kartę do głosowania (korespondencyjnie)	Liczba kart ważnych	Liczba głosów ważnych	Frekwencja
6581	4463	6	4468	4385	67,89%

Frekwencja w gm. Samborzec – SENAT

Liczba uprawnionych do głosowania	Liczba kart wydanych	Liczba kart wyjętych z kopert na kartę do głosowania (korespondencyjnie)	Liczba kart ważnych	Liczba głosów ważnych	Frekwencja
6581	4464	6	4470	4364	67,92%

Wyniki głosowania w gminie Samborzec na komitety – SEJM

Lp.	Komitety	Liczba głosów	Procent głosów
1.	Prawo i Sprawiedliwość	2229	50,83%
2.	Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe	1054	24,04%
3.	Koalicja Obywatelska PO .N IPL Zieloni	480	10,95%
4.	Konfederacja Wolność i Niepodległość	311	7,09%
5.	Nowa Lewica	176	4,01%
6.	Polska jest Jedna	61	1,39%
7.	Bezpartyjni Samorządowcy	54	1,23%
8.	Ruch Dobrobytu i Pokoju	13	0,30%
9.	Normalny Kraj	7	0,16%

Wyniki głosowania w gminie Samborzec na kandydatów – SENAT

Lp.	Kandydat	Komitety	Liczba głosów	Procent głosów
1.	Rusiecki Jarosław	Prawo i Sprawiedliwość	2148	49,22%
2.	Dasios Piotr	Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe	1527	34,99%
3.	Sokolnicki Michał	Konfederacja Wolność i Niepodległość	409	9,37%
4.	Materek Marek	Nowa Demokracja - TAK	151	3,46%
5.	Komosa Elżbieta	Ruch Naprawy Polski	129	2,96%

Wyniki w gminie Samborzec kandydatów z największym poparciem z danego komitetu – SEJM

Lp.	Kandydat z największym poparciem	Komitety	Liczba głosów
1.	Kaczyński Jarosław	Prawo i Sprawiedliwość	1074
2.	Piwnik Marcin	Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe	874
3.	Okła-Drewnowicz Marzena	Koalicja Obywatelska PO .N IPL Zieloni	213
4.	Wawer Michał	Konfederacja Wolność i Niepodległość	151
5.	Szejna Andrzej	Nowa Lewica	40
6.	Dziedziczak Jarosław	Polska jest Jedna	33
7.	Sucharski Kamil	Bezpartyjni Samorządowcy	19
8.	Ziółczyński Lucjan/Lipiec Irena	Ruch Dobrobytu i Pokoju	3/3
9.	Rzadkowski Karol/ Sokołowska-Alshimisawi Jadwiga	Normalny Kraj	2/2

WŁADZE GMINY: wójt – **Witold Surowiec** • zastępca wójta i sekretarz gminy – **Ewa Drzazga** • skarbnik – **Anna Grzegorzcyk**

Urząd Gminy: NIP: 864-108-34-55 Regon: 000547394 nr konta: 30 9429 0004 2001 0000 1661 0001
Gmina Samborzec: NIP: 864-175-83-50 Regon: 830409778 identyfikator gminy TERYT: 260907 2

Gminny Informator Samorządowy „Samborzec na linii czasu” – rocznik. ISSN 2956-4565. Nakład: 500 egz. **Wydawca:** Urząd Gminy w Samborcu, Samborzec 43, 27-650 Samborzec, tel. (15) 831 44 43, e-mail: sekretariat@samborzec.pl. **Redaktor naczelny:** Ewa Drzazga, tel. (15) 831 44 43, e-mail: sekretariat@samborzec.pl. **Redakcja:** Sebastian Mazur, Katarzyna Ossowska, tel. (15) 831 44 43 w. 43, e-mail: kultura.samborzec@wp.pl.

Fotografie na okładce została udostępniona przez Sebastiana Mazura.

ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA

najbardziej wyczekiwane, najbardziej rodzinne i nastrojowe ze wszystkich świąt, to czas szczególny. Niech będą spokojne i ciepłe.

Niech każdemu przyniosą radość i pozwolą nabrać sił na kolejny rok.

I oby ten nowy rok przyniósł wiele dobra.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz nadchodzącego Nowego 2024 Roku wszystkim mieszkańcom gminy Samborzec życzymy zdrowia, pomyślności, optymizmu, więcej czasu dla siebie i najbliższych oraz niegasnącej wiary w przyszłość.

Przewodniczący
Rady Gminy Samborzec
Mieczysław Piątek

Wójt Gminy Samborzec
Witold Surowiec

radni samorządu
i pracownicy
Urzędu Gminy
w Samborcu

To były bardzo dobre lata

Rozmowa z WITOLDEM SUROWCEM
wójtem gminy Samborzec

■ **Zapowiedział Pan, że nie zamierza po raz kolejny ubiegać się o stanowisko wójta gminy i po dziewięciu latach żegna się Pan z urzędem. Wypada więc podsumować te dwie kadencje. Jest Pan zadowolony z tego, co udało się zrobić przez ten czas?**

– Uważam, że obie moje kadencje były bardzo dobre. Myślę, że jadąc przez gminę doskonale to widać. Wszystkie budynki użyteczności publicznej, a więc szkoły, przedszkola, świetlice, remizy są po termomodernizacji. Pozyskaliśmy na to ogromne środki z RPO województwa świętokrzyskiego oraz z Polskiego Ładu. 95% wartości tych inwestycji zostało sfinansowane z dofinansowań, nie musieliśmy więc wiele dopłacać. Udało się też wybudować aż pięć nowych świetlic – w Andruszkowicach, Milczanach, Zawierzbiu, Szewcach i Jachimowicach. Za łączną kwotę 1,8 mln zł. Do tego nowe place zabaw. Powstało też sześć dużych garaży na użytek Ochotniczych Straży Pożarnych w Samborcu, Zawierzbiu, Złotej, Bogorii Skotnickiej, Gorzyczanach i Chobrzanach. Łączny koszt ich budowy to 1,5 mln zł.

Wyremontowaliśmy remizy w Samborcu, Zajeziorku i Skotnikach, i pozyskaliśmy dla OSP ze Złotej, Samborca, Chobrzan i do Skotnik nowe samochody, a także samochody używane dla Bogorii Skotnickiej, Śmiechowic czy Gorzyczan. Ponadto wybudowaliśmy prawie 10 kilometrów sieci kanalizacyjnej i przygotowaliśmy projekty na kolejne 10 km. Dobudowaliśmy 4,5 km sieci wodociągowej i można powiedzieć, że wszędzie w gminie mamy już doprowadzoną wodę. To wszystko w ciągu tych kilku lat. Myślę więc, że to był naprawdę dobry czas dla naszej gminy.

■ **Duży nacisk widać na bezpieczeństwo i inwestycje w nie?**

Samorząd naszej gminy przede wszystkim dba o bezpieczeństwo, stąd też takie nakłady na OSP, które są jednymi z najlepiej wyposażonych w powiecie sandomierskim. Dysponujemy 5 jednostkami w Krajowym Systemie Ratowniczo-Gaśniczym. Ale i nasi strażacy reprezentują nie tylko gminę, ale i powiat, województwo nawet i kraj w zawodach pożarniczych w różnych kategoriach i to widać, że tego rodzaju inwestycje nie idą na marne. Sze-

rzej sukcesy Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej można przeczytać w dalszej części informatora. ■ **Inwestycje i zakupy to jednak nie wszystko...**

– Zgadza się. Myślę, że mamy się czym pochwalić także na gruncie szeroko pojętej kultury. W ostatnich latach powstało w naszej gminie wiele nowych stowarzyszeń i kół gospodyń wiejskich. Organizujemy dla nich wyjazdy, szkolenia, generalnie bardzo mocno wspieramy te działalności. A dzięki temu rozwija się życie kulturalne w poszczególnych miejscowościach, powstają zespoły, organizowane są zajęcia dla dzieci, wycieczki. A jednocześnie dbamy bardzo mocno o rozwój umiejętności sportowych. Ostatnio głośno jest o naszych siatkarkach z Uczniowskiego Ludowego Klubu Sportowego w Chobrzanach. Widać więc, że to także przynosi efekty.

■ **Będzie więc Pan odchodzić ze stanowiska z poczuciem satysfakcji?**

– Tak. Wywiązywałem się niemal ze wszystkiego, co miałem do wykonania. Niemal, bo niestety

nie ruszyła dotąd budowa Gminnego Ośrodka Kultury, na czym bardzo mi zależało. Ale to też poniekąd element szeregowego planu, związanego z inwestycjami w budowę świetlic w poszczególnych miejscowościach. Korzystając z nich głównie seniorzy, którzy uczęszczają na zajęcia cykliczne. Dużo łatwiejsze jest dla nich dotarcie do lokalnej świetlicy, którą mają za rogiem, niż do domu kultury w stolicy gminy. Dlatego w pierwszej kolejności postawiliśmy na zapewnienie im tego komfortu. A wracając do sedna – fakt, że pozyskaliśmy bardzo dużo środków na rozwój gminy jest niezaprzeczalny. Tylko na kanalizację to aż 30 mln zł. Kolejne 7 milionów na remont oczyszczalni ścieków. Można by tak długo wymieniać. W tym miejscu muszę powiedzieć, że bardzo pomogli nam nasi parlamentarzyści. Wpada mi w tym miejscu podziękować między innymi posłowi Markowi Kwitkowi.

■ **Nie dałoby się tego wszystkiego osiągnąć bez odpowiednich ludzi wokół Pana. Jest Pan dumny z kadry, którą skompletował Pan przez te lata?**

– Dumny tak, ale jednocześnie muszę zaznaczyć, że po zajęciu stanowiska wójta nie wprowadzałem wielkich zmian kadrowych. Zatrudniłem podczas swoich kadencji zaledwie czterech nowych pracowników. Skupiłem się na nawiązaniu odpowiednich relacji z pracownikami, których już zastałem na określonych →

stanowiskach. Rzecz jasna, zda-
rzało się, że nie wszystko szło po
mojej myśli i czasem się nie doga-
dywaliśmy. Ale mogę śmiało po-
wiedzieć, że zastałem w urzędzie
dobrą kadrę, ludzi kompetent-
nych i chętnych do pracy.

■ **Wypada więc też oddać gminę
w dobre ręce...**

– Nasza społeczność zdecy-
duje w wyborach czy osobie,
którą ja widzę na stanowisku
wójta, będzie dane udowodnić,
że miałem rację stawiając
na nią. Mówię tutaj oczywiście
o swojej zastępczyni – Ewie
Drzazdze. Cieszyłbym się, gdy-
by udało jej się wygrać te wybo-
ry, od zawsze była moim bardzo
dobrym współpracownikiem. To
osoba, która poświęca się pracy
i ma dużo cierpliwości, która
jest niezbędna do mierzenia się
z problemami.

■ **Praca samorządowca to tak
naprawdę służba. Nie da się
wyjść z roli wójta i zrobić so-
bie wolnego tygodnia, nie da się
powiedzieć mieszkańcowi gmi-
ny spotkanemu na ulicy „prze-
praszam, mam urlop”. Chyba
ciężko będzie się przestawić na
bycie szarym obywatelem i od-
zwyczać od tego, że wszystko, co
działa się wokół w jakiś sposób
Pana dotyczy?**

– Na pewno tak. Ale czuję,
że czas mojej największej weny
do pracy i do działania już mija.
Szczególnie, gdy przychodzi się
mierzyć ze sprawami trudnymi,
wymagającymi wiele dociekli-
wości i cierpliwości. Uważam, że
udało mi się zrobić wiele dobre-
go i czas oddać władzę osobie,
która tego zapału do pracy ma
wciąż bardzo dużo. Będę kibico-
wać nowemu wójtowi i wspierać
go doświadczeniem, jeśli to bę-
dzie potrzebne. Ale już z pozycji
zwykłego mieszkańca gminy.

■ **Czego będzie Pan życzył in-
nym mieszkańcom gminy na
Nowy Rok, ale też na najbliższe
lata, kiedy już nie będzie Pan
wójtem?**

– Życzę, żeby nowy rząd nie
zapominał o naszych małych oj-
czyznach i działał zawsze na ich
korzyść. Chciałbym, żeby moja
zastępczyni objęła moją funk-
cję, bo wtedy byłbym spokojny
o Samborzec. Wójt to instytucja,
która ma dbać o rozwój gminy,
a nie realizować swoje własne
ambicje. I tego naszym miesz-
kańcom życzę.

■ **Dziękuję za rozmowę.**

Planowane zadania i inwestycje na 2024 rok

W 2024 r. Gmina Samborzec w dalszym ciągu będzie realizowała inwestycje z zakresu gospodarki wodno-ściekowej.

W pierwszej kolejności skupiamy się na kontynuacji budowy kanalizacji ściekowej niskociśnieniowej w miejscowościach Strochcice i Kobierniki wraz z podłączeniem ok. 240 gospodarstw domowych, które wyraziły chęć przyłączenia do sieci. Na ten cel pozyskaliśmy środki z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych w kwocie 6 881 365,32 zł oraz z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2 890 000,00 zł.

Bardzo ważnym zadaniem do wykonania w latach 2024-2025 jest rozbudowa i przebudowa oczyszczalni ścieków w Samborcu poprzez budowę sekwencyjnego reaktora biologicznego (SBR) ze zbiornikiem ścieków mechanicznie oczyszczonych o pojemności około 2000 m³ wraz z systemem sterowania i awaryjnym zasilaniem. SBR jest niezbędny do prawidłowego funkcjonowania oczyszczalni i odbioru zwiększonej ilości ścieków. Planowana wartość inwestycji to prawie 7,5 mln zł, z czego 7 mln to środki pozyskane z Polskiego Ładu.

Ważnym elementem rozwoju w 2024 r. będzie również drogownictwo.

Dużym przedsięwzięciem będzie przebudowa drogi gminnej nr 373051T tzw. ruskiej drogi na odcinku 805 m wraz z wykonaniem oświetlenia oraz budową parkingu przy drodze powiatowej nr 1714T i cmentarzu w Samborcu. Inwestycja poprawi bezpieczeństwo przejazdu drogą gminną oraz ułatwi dojazd i dojście do pracy w Grupie Sadowniczej „Złoty Sad”. Zwiększy się liczba miejsc parkingowych. Dofinansowanie ze środków Polskiego Ładu w wysokości 2 500 000,00 zł.

Pozytywnie rozpatrzone zostały również dwa wnioski gminy Samborzec złożone w ramach naboru Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na realizację zadań pn.: „Przebudowa odcinka drogi gminnej w msc. Janowice oraz odcinka drogi gminnej nr 373062T w msc. Wielogóra”. Całkowita wartość inwestycji: 472 823,38 zł. Dofinansowanie: 378258,00 zł.

Około 340 tys. zł planujemy wydać na bieżącą modernizację istniejących dróg gminnych i wewnętrznych, poprzez uzupełnianie ubytków powstałych w nawierzchniach asfaltowych i nawierzchniach kamiennych.

Najważniejszą wartością dla gminy Samborzec jest społeczność tworząca gminę, a przede wszystkim jej mieszkańcy, dlatego w dalszym ciągu będziemy starali się tworzyć nowe miejsca spotkań mieszkańców. W 2024 r. zamierzamy zrealizować dwa przedsięwzięcia:

„Budowa świetlicy wiejskiej w Kobiernikach” (pozyskane środki z PROW: 500 000,00 zł, udział własny: 350 000,00 zł) oraz „Budowa świetlicy wiejskiej w miejscowości Koćmierzów” (dofinansowana z Programu Inwestycji Strategicznych Polski Ład w wysokości 1 000 000,00 zł).

Gmina Samborzec posiada sieć wodociągową o długości 177,74 km oraz sieć kanalizacyjną

o długości 63 km. W roku 2024 planuje się wykonanie kolejnych odcinków sieci wodno-kanalizacyjnej, w tym celu Gmina Samborzec zaplanowała następujące wydatki:

120 000,00 zł – „Budowa, rozbudowa i modernizacja sieci wodociągowej na terenie gminy Samborzec”, w ramach tego zadania planuje się opracowanie dokumentacji technicznej i rozbudowę dwóch odcinków sieci wodociągowej w miejscowości Skotniki.

100 000,00 zł – „Wymiana hydrantów i zasuw sieci wodociągowej na terenie gminy Samborzec”, w ramach tego zadania planuje się wymianę około 20 hydrantów nadziemnych, zlokalizowanych na terenie gminy Samborzec, które kwalifikują się do wymiany.

146 796,80 zł – „Rozbudowa sieci wodociągowej w msc. Kobierniki” (środki PROW 61 796,80 zł udział własny 85 000,00 zł), w ramach tego zadania planuje się zaprojektowanie i wykonanie odcinka sieci wodociągowej na terenie miejscowości Kobierniki o długości 350 m.

Na terenie gminy Samborzec znajduje się 1055 opraw oświetlenia ulicznego we wszystkich miejscowościach.

W roku 2024 zaplanowano wydatkowanie kolejnych 150 000 zł. Kwota ta pozwolić ma na wykonanie odcinków oświetlenia m.in. w Zukowie, Milczanach, Andruszkowicach, Polanowie i Bogorii Skotnickiej.

OSP Złota od 2015 roku należy do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego. Bierze udział w działaniach na terenie gminy Samborzec i powiatu sandomierskiego.

Zakup quada umożliwi prowadzenie działań poszukiwawczo-ratowniczych w trudnym terenie. Możliwości oraz wymiary pojazdu pozwalają na przeszukania znacznych obszarów i dostanie się strażaków w miejsca trudno dostępne dla samochodów ratowniczych. Strażacy OSP Złota prowadzą rocznie kilkanaście akcji o charakterze poszukiwawczym. Często poszukiwane są osoby starsze i dzieci.

Zakup quada rozwiąże problem szybkiego i sprawnego dotarcia do miejsc, do których samochód ratowniczo-gaśniczy nie jest w stanie dojechać. A czas dojazdu decyduje o zdrowiu i życiu poszkodowanych oraz o ograniczeniu strat w mieniu. Z budżetu gminy na 2024 rok przeznaczona jest 120 tys. zł na quada dla OSP Złota.

Na ochronę zabytków i opiekę nad nimi zaplanowano kwotę 1 500 000,00 zł w formie dotacji celowej na dofinansowanie zadań inwestycyjnych obiektów zabytkowych.

W 2024 roku Gmina przystąpi do realizacji programu budowy przydomowych oczyszczalni ścieków dla mieszkańców obszarów o rozproszonej zabudowie, dla których nie planuje się budowy zbiorczej sieci kanalizacyjnej bądź podłączenie ich do sieci jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadnione.

Wysokość dofinansowania i warunki przyznania dotacji będą ustalone w odrębnej uchwale Rady Gminy Samborzec.

By wyjaśnić zagadki przeszłości...

Archiwum społeczne to inicjatywa społeczna, której celem jest zapisywanie historii, najczęściej lokalnej, poprzez gromadzenie zbiorów, takich jak fotografie, dokumenty czy nagrania. Tworzą je ludzie – przekazujący swoje archiwalia, opisujący je, skanujący, nagrywający, ale też ci, którzy gromadzone zbiory wykorzystują na różne sposoby, np. w edukacji. Motywacja do włączenia się w działania archiwum społecznego może być różna – od potrzeby zachowania pamięci o konkretnych osobach, miejscach, wydarzeniach, opowiedzenia o nich, poprzez chęć popularyzacji historii lokalnej i chęć aktywizacji społeczności, aż po zwykłą ciekawość, sentyment czy fascynację zagadkami genealogicznymi.

Archiwum społeczne gminy Samborzec formalnie zaczęło swoją działalność jesienią 2022 roku. Dobry start zapewnił mu projekt w ramach programu „Działaj Lokalnie” realizowany przez grupę nieformalną Mneme we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Samborcu oraz Gminną Biblioteką Publiczną w Samborcu. Założone zostało wtedy konto archiwum społecznego gminy Samborzec w Otwartym Systemie Archiwizacji, a archiwum znalazło się w bazie archiwów społecznych prowadzonej przez Centrum Archiwistyki Społecznej.

Jednak zasób archiwalny gromadzony przez GOK w Samborcu oraz GBP w Samborcu powstawał już wcześniej i cały czas powstaje w toku działalności instytucji, podczas gromadzenia materiałów na potrzeby projektów animacyjno-edukacyjnych czy wydawania publikacji związanych z historią lokalną. Jest to zasób cyfrowy, cyfrowe skany fotografii, cyfrowe nagrania. Nie gromadzimy żadnych materiałów fizycznie, a jeśli ktoś chce nam oddać swoje pamiątki, radzimy przekazanie ich w depozyt do muzeum lub do którejś izby regionalnej. Obecnie w gminie Samborzec istnieją trzy izby regionalne – w Andruszkowicach, Skotnikach i Wielogórze.

Podstawowymi archiwaliami gromadzonymi przez archiwum społeczne gminy Samborzec są skany starych fotografii. Na fotografiach można patrzeć rozmaicie. Można je grupować tematycznie, np. te dotyczące jednej miejscowości, jednej rodziny, jednej szkoły, te zimowe i te letnie, albo te z wykopków i te ze ślubów. Można, oglądając fotografie z jednego archiwum rodzinnego,

Zdjęcie zagadka – czy ktoś pomoże nam je opisać?

Fot. ze zbiorów Moniki Wójtowicz

prześledzić dzieje danej rodziny i można, patrząc na wizerunek danego budynku z różnych lat, opisać jego historię. Fotografie niosą ze sobą informacje o ludziach, czasach, wydarzeniach, miejscach, a nawet o fotografach je wykonujących, ówczesnej modzie albo sposobach pozowania.

Kopalnią wiedzy o życiu i o przeszłości są też dokumenty, mapy, kroniki, pocztówki, listy, ogłoszenia, ulotki czy pamiętniki. Nawet stare notatki, kartki z kalendarza, rachunki mogą ukrywać ciekawą opowieść, jeśli nie wyrwiemy ich z kontekstu, ale zagłębimy się w ich otoczenie i zadamy odpowiednie pytania. Bardzo cenne są pamiętniki, spisane wspomnienia. Wielu informacji dostarczają też dyplomy, świadectwa, stare legitymacje czy książeczki członkowskie.

Ogromne znaczenie dla zachowania pamięci o przeszłości ma nagrywanie wspomnień, opowieści. Z fotografii, dokumentów czy map nie dowiemy się wielu rzeczy. Ktoś musi nam je opisać, wyjaśnić. Stąd znacząca rola osób chętnych do udzielania wywiadów, depozytariuszy tradycji, chcących opowiedzieć o nich, podzielić się swoimi umiejętnościami. Warto nagrywać wywiady o całym życiu, narracyjno-biograficzne. Utrwalają one całościową opowieść jednej osoby o jej losach, przeżyciach, emocjach. Wartościowe są także wywiady nakierowane na daną dziedzinę, specjalistyczne, skupione wokół określonego, bliskiego rozmówcy tematu, na przykład pracy kowala, pracy w stadninie koni czy uprawy tulipa-

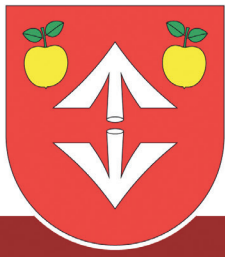
nów. Nagrane dotąd w gminie Samborzec materiały audio i wideo dotyczą głównie czasów przedwojennych i wojennych, wspomnień z dzieciństwa, przełomowych wydarzeń tj. wylewy Wisły, okupacja niemiecka, różnych rzemiosł, zajęć gospodarskich, tradycji związanych ze świętami.

Poza skanami archiwaliów i nagraniami gromadzimy zdjęcia pamiątek rodzinnych, narzędzi, budynków, ukazujące lokalne wzornictwo, dawne rzemiosło, twórczość ludową, architekturę. Przyglądamy się także lokalnym zabytkom, zwracamy uwagę na niszczące obiekty małej architektury sakralnej – pomniki nagrobne, krzyże i figury przydrożne. Czasem historia jakiegoś krzyża może ułożyć się w ciekawą całość z historią fotografii czy nagraniem opowieścią.

Archiwum społeczne poza tym, że jest bazą gromadzonych materiałów, ma wymiar społeczny. Musi więc żyć, rozwijać się, skupiać wokół siebie ludzi. Nie chodzi tylko o to, żeby wszystko zdigitalizować, utrwalić, zachować. Jeszcze ważniejsze jest, by archiwalia pokazywać, opisywać, wykorzystywać w przeróżnych działaniach – tworzyć na ich podstawie filmy, animacje, artykuły, kolaże, wystawy, lekcje historii. Bo dzięki tym działaniom dotrą do kolejnych osób, będą żyły, dawały komuś radość, przybliżyły historię, uczyły. Archiwum społeczne musi budować i podtrzymywać relacje. Dlatego ciągle zapraszamy do jego współtworzenia i dziękujemy wszystkim, którzy dzielą się z nami swoimi pamiątkami i opowieściami. KO

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:

www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228 • www.facebook.com/archiwum.samborzec
 • archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 114 styczeń 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Oddali pokłon Dzieciątku

Barwny korowód z okazji święta Objawienia Pańskiego i w tym roku przeszedł przez miejscowość Ostrołęka.

Uroczystość rozpoczęła się wspólną modlitwą przy krzyżu, na zakęcie drogi od strony Bogorii Skotnickiej. Przewodził jej proboszcz parafii św. Jana Chrzciciela w Skotnikach, ks. Wojciech Pietraszek. Następnie Orszak Trzech Króli przeszedł w kierunku Domu Ludowego. Wydarzenie uświetniło wiele artystycznych atrakcji. Nie zabrakło Pokłonu Dzieciątku

Jezus, recitalu kołędowego w wykonaniu Zespołu „Gorzyczany” z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu, koncertu karnawałowego braci Podoleckich w asyście Tadeusza Tomczyka czy choćby poczęstunku. Tradycyjnie tego dnia najmłodszych odwiedził również święty mikołaj.

Organizatorami wydarzenia byli mieszkańcy sołectwa Ostrołęka z sołtysiem Mariuszem Kiliańskim na czele, radna Teresa Kamuda, a także wójt gminy Samborzec Witold Surowiec oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu.

Świetlica i garaż dla strażaków

Z końcem 2022 roku gmina Samborzec zakończyła realizację dwóch zadań:

1. „Rozbudowa, przebudowa, nadbudowa ze zmianą sposobu użytkowania istniejącego budynku gospodarczego na świetlicę większą na działkach w miejscowości Andruszkowice”.

Zakres prac obejmował roboty rozbiórkowe, stan surowy, roboty wykończeniowe, instalacje sanitarne, elektryczne, fotowoltaiczną, nawierzchnię z kostki brukowej.

Wartość zrealizowanej inwestycji wyniosła brutto 499 673,54 zł. Dofinansowanie w wysokości 350 000 zł pochodziło z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych, a wkład własny zapewniła gmina.

2. „Rozbudowa budynku o funkcji społeczno-kulturalnej w miejscowości Zarzeczcie o garaż dla Ochotniczej Straży Pożarnej”.

Zakres prac obejmował roboty z branży ogólnobudowlanej – stan surowy, roboty wykończeniowe, docieplenie ścian zewnętrznych budynku płytami styropianowymi z wykończeniem tynkiem strukturalnym.

W ramach przedsięwzięcia utworzono pomieszczenie garażowe, wraz z zapleczem socjalno-biurowym, które ma służyć miejscowej jednostce OSP.

Wartość inwestycji: 419 736,12 zł. Dofinansowanie w wysokości 233 774 zł pochodziło z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych, a wkład własny zapewniła gmina.

Biblioteka otrzymała dofinansowanie

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu otrzymała dotację, dzięki której zakupiono 65 nowości książkowych i 5 kodów miesięcznego dostępu do platformy Legimi.

Książnica uzyskała wsparcie w ramach II tury „Dofinansowania dla bibliotek publicznych na zakup nowości wydawniczych oraz usługi zdalnego dostępu do książek w formatach e-booków i/lub audiobooków i/lub synchrobooków – Priorytet 1, Kierunek interwencji 1.1. w ramach NPRCz 2.0” otrzymała dofinansowanie w kwocie 3 000 zł.

Głównym celem Priorytetu, realizowanego w ramach Programu Wieloletniego Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa w latach 2021-2025, jest zwiększenie atrakcyjności oferty bibliotek publicznych poprzez zwiększenie udziału nowości wydawniczych w zbiorach bibliotek, wzrost dostępności książek, e-booków, audiobooków.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

BIBLIOTEKA NARODOWA

„Dofinansowano ze środków finansowych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025”.

Z radością informujemy o kolejnym projekcie!

Projekt Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu znalazł się w gronie trzydziestu zwycięskich wniosków w ogólnopolskiej V edycji Programu „Generacja 6.0” Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego.

Grant w wysokości 15 000 zł zostanie przeznaczony na realizację projektu „Bo wiek to tylko liczba”, w którym udział wezmą seniorzy z naszej gminy.

Wśród działań przewidziano: warsztaty obsługi tableatów, naukę gry w szachy, zumbę i stretching dla seniorów, turniej gry w bule, wyjazd do Solca-Zdroju, se-

ans w kinie, warsztaty robienia pizzy oraz czekolady, wyjazd do Tokarni – Muzeum Wsi Kieleckiej, wieczór muzyczny pod nazwą „Karaoke dla Seniorów – Jeszcze w zielone gramy”.

Działania będą realizowane od stycznia do czerwca 2023 roku. Projekt w całości finansowany jest przez Fundację BGK.

Bo wiek to tylko liczba!

GOK
Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu

Generacja 6.0

FUNDACJA BGK

Ferie gdzie? W bibliotece!

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu zaprasza do zapisów na Magiczne Ferie z Biblioteką.

**MAGICZNE FERIE
Z BIBLIOTEKĄ**

W PROGRAMIE:

- ★ sztuka iluzji
- ★ magiczne sztuczki
- ★ czytanie w myślach
- ★ znikające przedmioty
- ★ prawdziwy królik w bibliotece

30.01.2023-03.02.2023 GODZ. 10.00-13.00
ZAPISY POD NR TEL. 15 831 44 43 W.24 LICZBA MIEJSC OGRANICZONA

W programie Magicznych Ferii przewidziano szereg atrakcji – będzie o sztuce iluzji i czytania w myślach, o znikających przedmiotach, będą magiczne sztuczki dla najmłodszych i, uwaga, wizyta prawdziwego królika. Nie zwlekaj, zapisz się już dziś. Zajęcia odbywać się będą w pierwszym tygodniu ferii zimowych – od 30 stycznia do 3 lutego w godz. 10-13. Zapisy pod nr. tel. 15 831 44 43 wew. 24. Liczba miejsc ograniczona.

Ponadto biblioteka zaprasza dzieci i młodzież z terenu gminy do udziału w konkursie fotograficznym „Zabierz książkę na ferie”.

GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W SAMBORCU
OGŁASZA

**KONKURS FOTOGRAFICZNY
ZABIERZ KSIĄŻKĘ
NA FERIE**

WYKONAJ ORYGINALNE ZDJĘCIE PRZEDSTAWIAJĄCE
KSIĄŻKĘ WYPOŻYCZONĄ Z BIBLIOTEKI NA FERIACH
I WYGRAJ NAGRODY

KONKURS TRWA
OD 30 STYCZNIA DO 12 LUTEGO 2023 R.

SZCZEGÓŁY ORAZ REGULAMIN
NA STRONIE WWW.GBP.SAMBORZEC.PL

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu

Aby wziąć w nim udział, wystarczy wykonać oryginalne zdjęcie, przedstawiające książkę wypożyczoną z naszej biblioteki na ferii zimowych, i przesłać je na adres animator.gbpsamborzec@gmail.com lub gbp.samborzec@poczta.onet.eu w terminie od 30 stycznia do 12 lutego. Rozstrzygnięcie konkursu i ogłoszenie wyników nastąpi 14 lutego. Do wygrania są atrakcyjne nagrody. Oczywiście książkowe!

Forum Klubów Seniora

29 grudnia odbyło się III spotkanie klubów seniora działających w gminie Samborzec.

Wzięło w nim udział 65 osób, które reprezentowały Trójmiejski Klub Seniora, obejmujący seniorów z Żukowa, Wielogóry oraz Śmiechowic, Klub Seniora z Janowic oraz Klub Seniora działający przy Stowarzyszeniu Nasze

Skotniki, zrzeszający mieszkańców Skotnik oraz Szewców. Spotkanie poprowadziła pełnomocnik wójta ds. współpracy z organizacjami pozarządowymi Agnieszka Rzepka. W trakcie spotkania podsumowano dwuletnią współpracę seniorów oraz zaprezentowano kierunki i perspektywy na dalsze lata. W spotkaniu uczestniczyła Ewa Drzazga – zastępca wójta gminy Samborzec.

Możemy być z nich dumni

W sezonie sportowym 2022/2023 siatkarki klubu ULKS Chobrzany reprezentują gminę Samborzec i powiat sandomierski w kategorii skrzatów, juniorek i senierek.

W klubie regularnie trenuje 35 zawodniczek i zawodników. Zajęcia są prowadzone 3 razy w tygodniu po 2 godz. dla każdej z grup. Młodzież startuje w rozgrywkach Świętokrzyskiej Ligi Piłki Siatkowej w wyżej wymienionych kategoriach.

Po 6 kolejkach w kategorii senierek bilans dziewcząt to pięć zwycięstw i jedna porażka, co jest bardzo dobrym wynikiem, zważywszy, że jest to ich debiut w tej klasie rozgrywkowej. W kategorii juniorek obecnie zajmujemy 3. miejsce w tabeli, co daje nam prawo awansu do ćwierćfinałów mistrzostw Polski. Najmłodsze adeptki na cztery rozegrane mecze wygrały dwa – z Ostrowcem Świętokrzyskim i Sandomierzem, ulegając dwukrotnie zespołowi z Opatowa.

ARCHIWUM SPOŁECZNE

GMINY
SAMBORZEC

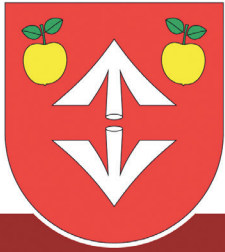
Dziadek i wnuczek pozują do zdjęcia na tle stodoły, za którą rozciąga się sad jabłoniowy. Widoczna kopka siana wskazuje na lato, prawdopodobnie sierpień. Być może jest rok 1948. Rzecz dzieje się w Skotnikach. Wnuczek to Feliks Piotrowski (1946-2020), syn Józefa i Janiny z Kuśmierzów, późniejszy wieloletni prezes Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnej RP w Samborcu. Dziadek to Jan Piotrowski (1883-1958), syn Walentego i Jadwigi z Rogów, wnuk Błażeja i Katarzyny ze Stepiń (których pomnik należy do najstarszych na skotnickim emencie) – społecznik, założyciel OSP w Skotnikach, inicjator budowy szkoły

i szosy w Skotnikach. Zdjęcie dziadka i wnuczka wykonał prawdopodobnie syn Jana i stryj Feliksa, też Feliks. Miał własny aparat fotograficzny, z którym przyjeżdżał na wakacje z Warszawy do Skotnik. Obecnie fotografia znajduje się w zbiorach Janusza Piotrowskiego, syna małego Felka ze zdjęcia.

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:

www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228 • www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 115 luty 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Bawili się do białego rana

W sobotę, 21 stycznia, maturzyści z Liceum Ogólnokształcącego im. S. Żeromskiego w Chobrzanach bawili się na swoim pierwszym balu. Tradycja szkoły jest, że wszystkie studniówki odbywają się w jej murach. Nie inaczej było i tym razem.

– Uczycie się w szkole o świątecznych początkach i tradycjach, szkole, która należy do niezliczonych liceów wiejskich w kraju – zwrócił się do

uczniów dyrektor LO Robert Soja. Nie zabrakło życzeń pomyślności na egzaminie dojrzałości oraz ciepłych słów skierowanych do młodzieży,

która z wielkim zaangażowaniem i determinacją „przemieniła” salę gimnastyczną w salę balową. – *Drodzy maturzyści, bal studniówkowy to pierwsza okazja, by powitać was w świecie dorosłych – mówił dyrektor.*

W swoim przemówieniu podziękował wójtowi Witoldowi Surowcowi oraz Radzie Gminy za wsparcie finansowe i okazaną pomoc. Przedstawiciele władz nie mogło zabraknąć na studniówkowym balu. Swoją obecnością uświetnili go, poza wójtem, także wicewójt Ewa Drzaga, kierownik wydziału oświaty Izabela Ossowska, przewodnicząca komisji oświaty Barbara Bona. Obecny był również przedstawiciel Kuratorium Oświaty w Kielcach wiz. Aneta Drypa.

Po oficjalnych wystąpieniach przyszedł czas na podziękowania dla dyrekcji i grona pedagogicznego od Rady Rodziców i młodzieży. Bal rozpoczęło tradycyjnie polonezem, do którego zaproszono także dyrekcję szkoły. Przed wyjściem na uroczysty obiad wspólnie odczytano jeszcze walc.

Na uroczystości nie obyło się bez wzruszających wspomnień z życia klasy i szkoły. W doskonałych humorach, we wspaniałej atmosferze impreza trwała do białego rana.

KINO ZA REGAŁEM

KINO W BIBLIOTECE? OCZYWIŚCIE, ŻE TAK!
ZAPRASZAMY NA PROJEKCJE NAJNOWSZYCH HITÓW

KLUB FILMOWY DLA DZIECI I MŁODZIEŻY
DRUGI PIĄTEK MIESIĄCA GODZ. 15.00-16.30

KLUB FILMOWY DLA DOROSŁYCH
DRUGI PIĄTEK MIESIĄCA GODZ. 17.00-18.30

SZCZEGÓLNY: WWW.GBP.SAMBORZEC.PL

Od lutego wzbogacamy ofertę kulturalną biblioteki o projekcje filmowe. Zapraszamy na seanse filmowe najnowszych hitów dla dzieci, młodzieży i dorosłych na dużym ekranie, a po projekcji na moderowaną dyskusję. Nasza biblioteka uzyskała dostęp do ponad 950 producentów filmowych i telewizyjnych, w tym największych hollywoodzkich wytwórni, m.in. Walt Disney Pictures, 20th Century Fox, MGM, Universal Pictures, Paramount Pictures, Warner Bros., Miramax, United Artists, Dreamworks Pictures.

Serdecznie zapraszamy! Zapisy pod nr. tel. 15 831 4443 wew. 24

Rekordowy finał WOŚP

Dzięki ogromnej dobroci i hojności darczyńców podczas 31. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy udało nam się zebrać rekordową kwotę: 48 375,48 zł!

Przygotowania do finału trwały już od grudnia. Odbył się nabór wolontariuszy oraz następujące wydarzenia połączone ze zbiórkami: turniej i kiermasz ciast w szkole w Skotnikach, kiermasz ciast w Chobrzanach, Dzień Babci i Dziadka w Janowicach, Dzień Babci i Dziadka w Jachimowicach, Dzień Babci i Dziadka w Gorzyczanach, kiermasz ciast i loteria w szkole w Samborcu, mecz piłki nożnej Samborzec – Obrazów – Koprzywnica, morsowanie w Szewcach, choinka w szkole w Złotej.

29 stycznia w hali sportowej w Samborcu panowała wspaniała atmosfera, która przyciągnęła szeroką publiczność. Kierujemy serdeczne podziękowania do wszystkich, którzy tego dnia byli z nami. Dziękujemy naszym wspaniałym wolontariuszom, którzy nieustraszenie kwestowali na ulicach i przy sklepach na terenie gminy Samborzec. Byli to: Izabela Mazurkiewicz, Rozalia Bona, Jan Bujak, Natalia Osowska, Bartosz Łukawski, Kornelia Stępień, Julia Pawłowska, Maja Kapuścińska, Aleksandra Chmielewska, Emilia Gil, Karolina Gil, Emilia Dudek, Karolina Pyszczek, Daria Cichoń, Anna Pawlik, Jakub Kasprzak, Zuzanna Zbieńska, Kacper Kieron, Maciej Ziomkowski, Krzysztof Stępień.

Serdecznie dziękujemy dyrektorowi Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu Mariuszowi Mierzwie oraz pracownikom za gościnność, pomoc w organizacji Finału oraz udostępnienie budynku szkoły.

Dziękujemy za piękne występy artystyczne na naszej orkiestrowej scenie: ZPPO w Samborcu, Szkole Podstawowej w Zawierzbju, Szkole Podstawowej w Złotej, Szkole Podstawowej w Skotnikach, Zespołowi Placówek Oświatowych w Chobrzanach,

Dziękujemy dyrekcjom szkół z terenu gminy Samborzec za organizację wewnątrzszkolnych zbiórek, kiermaszów ciast i loterii na rzecz WOŚP w placówkach w Skotnikach, Śmiechowicach, Samborcu, Chobrzanach i w Złotej.

Samborzeckiemu Klubowi Karate, grupom wokalnym oraz solistkom z GOK, seniorom z Trójmiejskiego Klubu Seniora, zespołowi „Gorzyczany”, a także zespołowi „Przelaski” z Anną i Jackiem Przybyszami.

Dziękujemy za pyszne wypieki i ciepłe dania przygotowane przez najlepsze gospodynie z KGW: Milczany, Zajezierze, Jachimowice, Faliszowice, Szewcanki, Chobrzany, a także Stowarzyszenie Dobro Wspólnie Jachimowice oraz Koła Gospodyń Wiejskich „Trójmiasto”. Byli z nami również Kebab Bafra Samborzec, Jagodowy Projekt Jagoda Szczęsna, Elżbieta Beblo i Szarlotki z Ryłowic, AiR Lekka Fotografia, OSP z terenu gm. Samborzec oraz Wodzireje z Pasją.

Dziękujemy naszym sponsorom i darczyńcom, którymi byli: wójt gminy Samborzec, Piotr Statuch i Polskie Stowarzyszenie Nordic Walking, Lokalna Grupa Działania Ziemi Sandomierskiej, Kebab Bafra Samborzec, AiR Lekka Fotografia, Kopalnia Piasku Samborzec, Kwiaty w Podwórku Kinga Sulicka, Winnica na Rozdrożu, Winnica nad Jarem, firma Agro AS z Chobrzan, Edyta Przybyła, Pizzeria Dobry Smak w Samborcu, Studio Urody Malowana Lala Daria Biernat, Kazimierz Bona, firma Sen-Rol, Renidzielo Renata Sendrowicz, firma Colin's Hair Radosław Bidasz, Katarzynowy Salon Katarzyna Śmiechowska, Pralnia Chemiczna Melanika w Tarnobrzegu, Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Staszów, Willa Pod Bramą, Stalarnia Polanów Leszek Bujak, firma KSU Szkolenia Magdalena Socha, Stowarzyszenie Miłośników Wsi Bogoria Skotnicka, KGW Kobierzanki, MK Auta Marcin Krasoń, Dwór na Wichrowym Wzgórzu, Winnica Nobilis, Firma SamRay,

firma PZU, Małgorzata Kujawa Centrum Nubia, Świętokrzyski Ogród Inspiracji u Przybyszów, firma FHU Anna Stanek, OSP Złota, Maciej Marzec, KGW Gorzyczanki, Rada Gminy Samborzec.

Ważnym punktem finału były licytacje voucherów, usług oraz gadżetów, które poprowadził dyrektor GOK Sebastian Mazur wraz z Jackiem Krukiem – instruktorem zespołu „Gorzyczany”. Dziękujemy wszystkim, którzy wzięli czynny udział w licytacjach! Statuetka Najlepszego Darczyńcy powędrowała do Mateusza Bogdańskiego, któremu serdecznie gratulujemy!

Dziękujemy również KGW Szewcanki za pomoc w obsłudze loterii fantowej GOK. Losy wyprzedzały się w niespełna godzinę!

Dziękujemy Jackowi Przybyszowi za obsługę techniczną imprezy.

Dziękujemy naszej komisji, która pracowała przy liczeniu zebranych środków, w składzie Barbara Bona, Katarzyna Ossowska oraz Sebastian Mazur. Szefem Sztabu 4239 była Aleksandra Kwietniowska.

Dziękujemy każdemu z osobna za pomoc i wsparcie akcji charytatywnej na rzecz Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. To właśnie dzięki Państwu fundacja może pomagać szpitalom w całej Polsce. Tegoroczne hasło finałowe brzmi: „Chcemy wygrać z sepsą! Finał dla wszystkich – dużych i małych”.

Dziękujemy, że jak co roku jesteśmy Państwem z nami i z Fundacją WOŚP!

WIEŚCI Z SAMBORCA

1. Komisja Województwa Sandomierskiego.

Podaje się do publicznej wiadomości, że dobra Rządowe Samborzec w Obwodzie Sandomierskim położone są do wolnego wydzierżawienia za sumę analogową zł 99 gr 27. Termin do wolnej konkurencji oznacza się na dzień 3 Maja r.b., każdy więc konkurent opatrzone być winien w kwalifikacje Postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24. stycznia 1818 r. przepisana w gotowizną na wadium jednej czwartej części rzeczowej sumy wyrównującej, tak ukwalifikowany stawić się ze chce na terminie w Biurze Komisji Wojewódzkiej w Radomiu, gdzie mu akta wykonujące szczegółólną intratą tych dóbr oraz warunki kontraktowe okazane zostaną, niemniej układ o tą dzierżawę zawarty zostanie.

Radom. d. 10 kwietnia 1824 r. Prezes – Piwnicki. Sekretarz Jeneralny – Żurowski.

Od 4/16 października 1835 roku dobra Samborzec przechodzą w ręce Głównokomenderującego czynną armią Jeneralowi Priansiznikowi, jako donacja, o wysokości czystego dochodu zlp. 10000 (przypomnienie autora).

2. Listopad 1865 rok. Pożywienie ludu okolic Sandomierza prócz chleba, stanowią zwykle różne rodzaje kaszy i ziemniaków okraszone niekiedy słoniną, masło, ser, placki, kielbasa. Mięsa jednak rzadko widują, na weselu za to, stanowi ono główny posiłek. Napojem zwykłym (prócz wody) jest gorzałka, nader rzadkim zaś jest krupnik tj. wódka z miodem, bardziej wykwiutnym napitkiem bywa wódka polana wraz z roztopioną słoniną. Do wesela pieką kilka placków z pszennej maki, są to okrągłe buły czyli bochny przesło pół łokcia średnicy mające, zwykle bez drożdży pieczone, bywają z wierzchu gładkie i niczem nie przystrojone, częściej nimi družba przed i po obiedzie bez żadnych szczególnych ceremonii. Prócz tego pieką na weselu i chleb rzawy. Regionalną samborzecką, a zarazem częstą potrawą na obiad był garus, ugotowany ze śliwek maśtanów (dalmachów),

zabielony niewielką ilością śmietany, podawany z okraszonymi gotowanymi ziemniakami z przysmażaną słoniną. Na obiad podawano również ugotowane kluski z mąki pszennej polane okraszą ze słoniny i pokruszone serem. Nie tylko na Wigilię, ale i na co dzień podawano także kluski z utartym w makutrze makiem z dodatkiem cukru. Wcześniej mak namaczano w wodzie. Należy również wspomnieć o podawaniu na obiad tzw. „rzadkie ziemniaki”, pokrojone były one w kostkę, ugotowane razem z kawałkami pokrojonej marchewki, przekrojonej pietruszki, zaprawione niewielką ilością omasty i z opieczoną na gorącej blasze kuchennej w kawałkach cebuli.

3. W końcu XIX wieku (1880 r. – przypomnienie autora) przy kościele pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu wybudowano nową dzwonnice. Zawieszono w niej trzy dzwony. Największy i najstarszy „JAN” ma napis gotycki: „O Rex glorie Christe veni cum pace. Ave prima coelorum mater, Regina Angelorum.” Drugi „MACIEJ” z napisem, Mathias Bech, praepositus Sandomiriensis in laudem Sanctissimae Trinitati veterem et destructam novam me fecit A. D. MDXCVII” „Maciej Bech prepozyt Sandomierski w Najświętszej prawdzie starego i zniszczonego uczynił mnie nowym. Roku Pańskiego 1597.” Akta kapitulne z 1577 roku podają, że ks. M. Bech był plebanem w Samborcu i Ranizowie, był także kanonikiem Sandomierskim. Istniejący drugi dzwon nosi imię fundatora dzwonu „Maciej”. Trzeci dzwon przelany został z pękniętego w roku 1878 w Warszawie w zakładzie u Zwolińskiego o wadze 1257 funtów (571 kg – przypomnienie autora). Dał mu na imię „KAJETAN” ks. bp sandomierski Michał Juszyński dnia 7 lipca 1879 roku i go poświęcił. Imię „Kajetan” nadany został na cześć księdza Kajetana Kwitka proboszcza parafii w Samborcu czyniącego w niej posługę jako proboszcz ponad 50 lat. Był powstańcem styczynowym.

4. W starej cmentarnej bramie cmentarza w Samborcu, osadzone są dwie płyty (niestety) z niewidocznymi już napisami.

Na pierwszej po lewej stronie bramy był napis:
„Tu na głos Archanioła nasz Wszechmocny Panie,
Gdy każdy z grobu swego na Twój sąd powstanie,
Proszę, zżaw mnie, boś Bogiem, lecz gdy będziesz sądził
Wspomnij na to żeś człowiek, zapomnij żeś zbłądził.
Wysłuchaj modły moje, nie oddalaj nieba,
Które serce skruszonych dobrotliwie słucha.”
Na drugiej, po prawej stronie bramy był napis:
„Przeciwni się zżwili i zgubić mnie chcieli
O Tobie, że mnie wesprzesz może zapomnieli
Ty jeden mnie ratujesz w ostatniej rozpacz
A złość ich potępia, Twa dobroć przebaczy
Chętnie czynić ofiarę będę i wyznaję
Iż tylko w samym Tobie kładę zaufanie
Bo w każdym mem nieszczęściu rękę mi podałeś.
Nie dla tego żeś godzien, lecz, że Ty tak chciałeś.”

5. Szesnastowieczną fundacją w Sandomierzu była altaria św. Mikołaja. Altaria, ołtarz, albo zapis na utrzymanie ołtarza lub kaplicy w kościele (rodzaj fundacji, prebendy kościelnej – przypomnienie autora). Erygowana została w 1522 roku przez biskupa krakowskiego Jana Konarskiego na podstawie fundacji Stanisława Chrobrowskiego, dziedzica Chobrzan. Zapisał on na ten cel 800 grzywien, od których miał być płacony czynsz wyderkafowy w wysokości 20 grzywien. Sumę główną pożyczyl król Zygmunt Stary od spadkobiercy i brata fundatora Mikołaja Chrobrowskiego. Dług został zabezpieczony na sandomierskiej komorze celnej, a król zobowiązał się płacić altarii św. Michała 12 grz, rocznie, 8 grz mieli zaś otrzymywać dwaj wikariusze z kościoła parafialnego w Chobrzanach. W przypadku zwrotu sumy głównej (800 grz) miała być ona zdeponowana u rajców sandomierskich w ratuszu, którzy za wiedzą i zgodą patronów ołtarza, altarysty i wikariuszy w Chobrzanach powinni pożyczyc te pieniądze na wyderkaf komu innemu. Król wystawił już 19 VI 1521 roku dokument zawierający zgodę na obciążenie komory celnej wyderkafem. Zapis ten zatwierdził 16 XII 1579 roku król Stefan Batory.

OPRACOWAŁ ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Smakowite warsztaty w Dworze Dwikozy

Grupa seniorów skupiona wokół GOK w Samborcu, realizująca projekt „Bo wiek to tylko liczba!”, uczestniczyła w wyjątkowych warsztatach! 8 lutego w Dworze Dwikozy seniorzy mieli okazję samodzielnie przygotować pizzę Napoli.

Pod okiem Szefa Kuchni Kamila Pindycha uczestnicy poznali recepturę na wyśmienite ciasto oraz dowiedzieli się, jak przygotować tę prawdziwą, włoską pizzę. Podczas warsztatów panowała niezwykle przyjazna i radosna atmosfera, pan Kamil opowiedział o najlepszych produktach i składnikach, a także zdradził wiele pomocnych wskazówek kulinarnych. Każdy mógł upiec własnoręcznie przygotowaną pizzę. Tego dnia uczestnicy warsztatów przygotowali również deser – mus z białej czekolady na karmelizowanych owocach. Karmelizowane maliny, truskawki i wiśnie ozdobione pysznym kremem na bazie śmietanki i białej czekolady. Niezwykle kreatywne warsztaty

zwiększyła wspólna konsumpcja. Był również czas na kawę, herbatę i wspólne rozmowy.

Dziękujemy bardzo Kamilowi Pindychowi, szefowi kuchni za przekazaną wiedzę, wspaniałą atmosferę i niezapomnianą doznania smakowe, oraz całej załodze Dworu Dwikozy za niezwykłą gościnność. Powróciliśmy do domów z nowymi umiejętnościami i pomysłami. Z pewnością odwiedzimy jeszcze Dwór Dwikozy!

Zapraszamy do obejrzenia fotorelacji z warsztatów dostępnej na stronie internetowej www.kulturasamborzec.pl, przygotowanej przez naszych zaprzyjaźnionych fotografów: Agnieszkę i Romana Śmiechowskich AiR Lekka Fotografia.

Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Generacja 6.0” edycja V.

Kolęda z zespołem „Gorzyczany”

W niedzielę, 22 stycznia, zespół „Gorzyczany” kolędował od rana do wieczora!

W kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Skotnikach, następnie w kościele pw. Trójcy Świętej w Samborcu. Wieczorem mieszkańcy Gorzyczan zgromadzili się w świetlicy, gdzie zaśpiewali kolędy pod kierunkiem dwóch gorzyczanskich zespołów. Wydarzenie połączone było z Dniem Babci i Dziadka.

ARCHIWUM SPOŁECZNE

GMINY SAMBORZEC

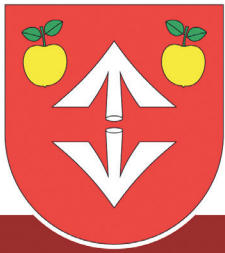
Czy ci państwo są w sobie zakochani?
Nie wiadomo. Zdjęcie wykonano prawdopodobnie w Żukowie, w latach 50. XX wieku. Piękne makówki wskazują na lato. W tle widać drzewa, płot, niewyraźny zarys budynku. Młodzieniec z lewej strony to Teofil Maciąg, późniejszy wieloletni komendant OSP w Śmiechowicach. Pozostałe osoby trudno rozpoznać. Może ktoś je kojarzy?

Fot. ze zbiorów Haliny Jakuszewskiej z Żukowa

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:

www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228 • www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 116 marzec 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

„Zginęli, abyśmy mogli żyć”

Od 1 września 2022 r. w Szkole Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Samborcu realizowany był projekt „Zginęli, abyśmy mogli żyć” w ramach programu „Czuwamy! Pamiętamy!” Fundacji Orlen. Zakładał on przywrócenie należnej czci miejscu pamięci narodowej, które znajduje się przed budynkiem szkoły.

Udało się to dzięki środkom pozyskanym z programu, funduszom z gminy Samborzec, dzięki zaangażowaniu rady sołeckiej miejscowości Samborzec oraz rodziców naszej placówki.

Oprócz renowacji pomnika i pamiątkowych tablic, na placu szkolnym stanął maszt flagowy pozyskany przez gminę w ramach rządowego programu „Pod biało-czerwoną”.

Jednocześnie realizowane były działania o charakterze patriotycznym skierowane do społeczności szkolnej i lokalnej.

We wrześniu bieżącego roku szkolnego lekcje historii, języka polskiego i spotkania z wychowawcami poświęcone były rocznicy wybuchu II wojny

światowej oraz prezentacji bohaterów z gminy Samborzec, których nazwiska umieszczone są na pamiątkowych tablicach przed budynkiem szkoły.

W październiku, z racji tego, że jest to miesiąc męczeńskiej śmierci samborzeckich błogosławionych, uczniowie z klas IV-VIII odwiedzili kościół parafialny, gdzie ksiądz Tomasz Flis przybliżył im sylwetki ks. Antoniego Rewery i ks. Władysława Miegonia. 29 października 2022 r. młodzież ze szkoły podstawowej, we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Samborcu, występowała w wieczornicy z okazji 80. rocznicy śmierci tychże błogosławionych.

11 listopada nastąpiło odsłonięcie i poświęcenie kamienia oraz tablicy

upamiętniającą rocznicę śmierci ks. A. Rewery i ks. W. Miegonia. W czasie uroczystych obchodów na placu szkolnym młodzież przypominała historię tego miejsca pamięci.

W styczniu w ramach projektu

„Zginęli, abyśmy mogli żyć” zostały ogłoszone dwa konkursy. Był to konkurs fotograficzny „Miejsce pamięci narodowej w obiektywie”, zrealizowany we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Samborcu, oraz konkurs plastyczny „Zginęli, abyśmy mogli żyć” przeprowadzony wraz z Gminną Biblioteką Publiczną w Samborcu.

cu szkolnym w 1943 r., oraz z Ewą Judą – poetką, która zaprezentowała swoją twórczość związaną z gminą Samborzec.

Uroczyste zakończenie projektu miało miejsce 1 marca 2023 r. w miejscu pamięci narodowej, przed budynkiem szkoły. Połączone zostało z Narodowym Dniem Pamięci Żołnierzy Wyklętych. W czasie apelu złożono hołd tym, którzy oddali swe życie za ojczyznę, podsumowano wszystkie działania zrealizowane od września 2022 r. oraz wręczono nagrody zwycięzcom konkursów.

Dzięki realizacji wszystkich zamierzonych działań przywrócono blask pomnikowi i tablicom znajdującym się na terenie szkoły, ale przede wszystkim, kierując się słowami Józefa Piłsudskiego: „Naród, który nie szanuje swej przeszłości, nie zasługuje na szacunek teraźniejszości i nie ma prawa do przyszłości”, ocalono od zapomnienia lokalnych patriotów, którzy poświęcili swe życie za ojczyznę i z pewnością zasługują na pamięć i szacunek.

Z wizytą w Portugalii

W dniach 6-16 marca 11 uczniów wraz z trojgiem nauczycieli Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju wzięło udział w międzynarodowym projekcie „Planeta Mądrości” odbywającym się w Portugalii. Przez 10 dni grupa rozwijała swoje umiejętności z zakresu ekologii i języka angielskiego.

W przedsięwzięciu wzięli udział uczniowie klasy VII i VIII szkoły podstawowej. Podczas pobytu towarzyszyło im troje opiekunów: ks. mgr Grzegorz Słodkowski, mgr Joanna Lipczyńska, mgr Anna Gryś. Przez ponad tydzień uczestniczyli w różnych warsztatach i zajęciach lekcyjnych odbywających się w portugalskiej szkole Agrupamento de Escolas Fragata do Tejo w Moita.

wiska płynące z recyklingu. Podczas zajęć lekcyjnych, wspólnie z portugalskimi rówieśnikami uczestnicy projektu podnosili także umiejętności społeczne i kompetencje cyfrowe. Dzięki wymianom doświadczeń mogli poznać podobieństwa i różnice w systemie edukacji w Polsce i Portugalii, poszerzyli wiedzę o miejscowej kulturze i zwyczajach, a także doskonalszyli umiejętność komunikowania się

założycieli. Podczas pobytu w Lizbonie grupa zobaczyła m.in. główny plac miasta – Praça do Comércio, Klasztor Hieronimitów oraz Pomnik Odkrywców. Ważnym punktem dla uczniów był także Tropikalny Ogród Botaniczny oraz największe w Europie oceanarium.

Ciekawą atrakcją dla dzieci było obserwowanie delfinów w ich naturalnym środowisku u ujścia rzeki Sado oraz rejs statkiem po oceanie, skąd mogli podziwiać wspaniałe widoki na półwysep Tróia i wybrzeże parku przyrody Arrábida.

W połowie pobytu w Portugalii, 12 marca, uczestnicy wyjazdu pielgrzymowali do sanktuarium maryjnego w Fatimie, gdzie wspólnie dziękowali za możliwość wzięcia udziału w projekcie „Planeta Mądrości”. Całodniowy pobyt w jednym z najbardziej znanych sanktuariów na świecie pozwolił na zapoznanie się z historią trojga dzieci – Franciszka, Hiacyncy i Łucji, którym w 1917 r. kilkakrotnie objawiała się Matka Boża, wzywająca ludzi do odmawiania różańca świętego.

Cennym i ważnym doświadczeniem dla uczniów była możliwość zapoznania się i podróżowania różnymi środkami transportu: autobusem, tramwajem, metrem, pociągiem, promem oraz samolotem.

Konkurs przeznaczony był dla wszystkich użytkowników naszej biblioteki i trwał przez cały rok 2022. Ocenie konkursowej podlegały aktywność czytelnicza, której wyrazem była liczba wypożyczonych książek, terminowość zwrotów oraz dbałość czytelnika o wypożyczone pozycje.

Nagrodzono najlepszych czytelników roku 2022

Wyłoniono laureatów w sześciu kategoriach: w kategorii czytelnik w wieku do lat 5 wygrał Jan Kobus – 83 wypożyczone książki, wśród czytelników w wieku od 6 do 12 lat tytuł najlepszego otrzymał Stanisław Niezgoda – 52 wypożyczone książki, w kategorii czytelnik w wieku od 13 do 15 lat zwyciężył Jan Kaczor – 72 wypożyczone książki, w kategorii czytelnik w wieku od 16 do 24 lat wygrała Aleksandra Kaniós – 18 wypożyczonych książek, w kategorii czytelnik w wieku od 25 lat zwyciężyła laureatka Małgorzata

Komorowska – 169 wypożyczonych pozycji. Tytuł Super Czytelnika roku 2022 z największą liczbą wypożyczonych książek otrzymała Lena Korycińska – 204 wypożyczenia.

Laureatom składamy najserdeczniejsze gratulacje i zapraszamy wszystkich do udziału w nowej edycji konkursu Najlepszy Czytelnik Roku 2023.

Głównym celem projektu było poszerzenie wiedzy ekologicznej na temat ochrony środowiska. W trakcie warsztatów uczniowie kształtowali postawę umiętnego współżycia z przyrodą, nabywali opiekuńczego stosunku do świata zwierząt i roślin oraz poznawali korzyści dla środo-

zarówno w języku angielskim, jak i portugalskim.

Obok realizacji podstawowych celów projektu nie zabrakło czasu na zwiedzanie najważniejszych miejsc i miast Portugalii. W Lizbonie uczniowie z Zawierzbja mieli okazję poznać historię miasta i jego

ZNANI I NIEZNANI

JAN MISIUDA (1896-1969)

Minęło już ponad pół wieku od śmierci mieszkańca Złotej, Jana Misiudy. Warto wspomnieć o tej pozytywnej i wzrastającej postaci człowieka z naszej okolicy.

Jan Misiuda urodził się 9 czerwca 1896 roku w Życi Złockiej (dziś wieś Polanów) w gminie Samborzec, guberni radomskiej, w rodzinie chłopskiej. Był synem Wojciecha i Mariany z domu Łukawskiej. Jako młody chłopiec uczęszczał do szkoły w Samborcu, w której wszystkie przedmioty, oprócz religii, nauczano w języku rosyjskim. Tam ukończył 4 klasy.

Posiadał rodzeństwo: 5 braci i 2 siostry. Do czasu wstąpienia do wojska pomagał rodzicom w pracach polowych oraz uczył się ciestelki i stolarki u znanych fachowców z okolicy. Pracował przy budowie drewnianych domów i stawianiu dachów. Przychodził się także do zawodu młynarza, pracując we młynie u pana Tenderendy w Polanowie. W międzyczasie ukończył kurs na mistrza młynarskiego. Będąc w wojsku, w czasie I wojny światowej służył w artylerii. W 1920 roku walczył w bitwie z bolszewikami, w której wyróżnił się odwagą i męstwem. Przeżył wojnę, mimo że zachorował na czerwonkę. Większość żołnierzy zmarła. Jemu udało się przeżyć. Później często mawiał: „Zawdzięczam to Matce Boskiej Sulistawskiej”. Za udział w tej wojnie odznaczony został osobicie przez marszałka Piłsudskiego brązowym krzyżem „Polska Swemu Obrońcy”, otrzymał też pole o pow. 1,78 ha po majątku Lenartowiczów w Złotej.

12 grudnia 1926 roku zawarł w Kleczanowie związek małżeński z Franciszką Szczygielską (ur. 29.01.1903 r. w Radomiu). Zamieszkał w Złotej, w izbie wynajętej u sąsiada. Teść Jana Misiudy, Józef Szczygielski, posiadał w Gorzyczanach młyn, więc wciągnął zięcia i zaciekał pracę przy mieleniu zboża. Wkrótce Jan rozpoczął przygotowania do budowy własnego młyna na gruntach w Złotej (o historii młyna opracuje nowy artykuł). Na miejscu wykonywał betonowe pustaki potrzebne do budowy.

Budowę młyna zakończono w 1930 roku. Młynarz Jan Misiuda zamieszkał w Złotej wraz z żoną i dziećmi. W 1929 roku urodziła się im pierwsza córka, Janina, następnie kolejne –

Jan Misiuda, lata 20. XX wieku, prawdopodobnie Samborzec. Fot. ze spuścizny Ireny Gromnickiej, ze zbiorów rodzinnych

Wacława (zginęła tragicznie we młynie), Maria (Lalka) i Irena.

Po powrocie z wojny bolszewickiej, jako młody, pełen wigoru młodzieniec, Jan rzucił się w wir pracy społecznej. Zostaje strażakiem

w Ochotniczej Straży Pożarnej w Samborcu (powstał już w 1921 r.). Przyjmuje funkcję naczelnika straży, którą to sprawuje przez następne kilkanaście lat (1921-1935).

Od 1929 roku występuje w składzie Zarządu Powiatowego Okręgowego Związku Straży Pożarnych RP w Sandomierzu, będzie tam działał aż do końca swego życia. Jako instruktor pożarnictwa bierze udział w szkoleniach i kursach pożarniczych. Zostaje także komendantem rejonu OSP dla gmin Samborzec, Obrazów i Sandomierz. W czasie wielkiej powodzi w 1934 roku dowodzi akcją ratowniczą na terenie gminy Samborzec, okazując duże zaangażowanie i ofiarność, za co odznaczony został Medalem za Dzielność i Odwagę.

Zachował się jego opis tej straszliwej powodzi z października 1934 r. Jesienią 1934 roku z jego między innymi inicjatywy wybudowano w Samborcu pierwszy budynek strażnicy (remizy). Budynek poświęcił ks. Władysław Tytko, kapłan i strażak zarazem, a w uroczystościach otwarcia remizy udział wzięli starosta sandomierski dr Leon Polanowski.

We wrześniu 1939 roku Jan Misiuda zostaje wybrany na wójta gminy Samborzec. Funkcję tę pełnił do września 1944 roku. To szczególnie trudny i niebezpieczny okres w sytuacji pełnienia takiej funkcji publicznej, w obliczu wymagań stawianych przez władze okupacyjne i polski ruch oporu działający na terenie gminy. Mimo występujących zagrożeń (można było stracić życie), nie wahał się pomagać potrzebującym. Współpracował z tutejszą partyzantką oddziału AK i BCH. W celu ograniczenia wywozu ludzi z terenu gminy na roboty do Rzeszy, fikcyjnie zatrudniał w młynie kilkadziesiąt osób, wystawiając im „odpowiednie” papiery. Już w czasie okupacji niemieckiej wraz z Janem Piotrowskim

i Janem Wołosem z Gorzyczan rozpoczął elektryfikację kilku wiosek w gminie. To w czasie okupacji rozpoczęto rozbudowę szkoły w Samborcu. Po zakończeniu wojny w 1945 roku Jan Misiuda był podejrzewany przez ówczesne nowe władze o współpracę z niemieckim okupantem. Niewygodne były też jego poglądy (był gorącym patriotą i pilsudczykiem). Został więc aresztowany i osadzony w sandomierskim więzieniu na zamku. W wyniku starań jego środowiska oraz żony po trzech miesiącach został zwolniony.

Mimo trudnych doświadczeń, po wyjściu z więzienia nadal aktywnie włącza się w działalność społeczną. Zostaje prezesem OSP w Samborcu. Funkcję tę pełni do 1950 roku.

Uczestniczył w budowie nowej remizy strażackiej (po rozebraniu starej w 1950 roku). Wspierał budowę remiz w Obrazowie i Gorzyczanach. W 1956 roku został członkiem Zarządu Powiatowego Związku OSP w Sandomierzu i Wojewódzkiego ZOSP w Kielcach. Aktywnie uczestniczył we wszystkich ważnych wydarzeniach strażackich. W 1958 roku Jan Misiuda był głównym projektantem i nadzorującym budowę kaplicy pw. św. Józefa u podnóża skarpy przed kościołem w Samborcu. Kwestował i pracował przy budowie schodów prowadzących od skarpy do kościoła. Był znakomitym organizatorem, oddanym temu, co robił. Ludzie go lubili i cenili. Niestety, stan jego zdrowia się pogarszał. W 1967 roku doznaje pierwszego wylewu krwi do mózgu. Drugiego nie przeżył. Zmarł w sandomierskim szpitalu 12 lipca 1969 roku. Straż powiatu sandomierskiego oraz gmina Samborzec poniosły wielką stratę. W pogrzebie udział wzięła ogromna rzesza mieszkańców Samborca i okolicznych wiosek.

Jan Misiuda pochowany jest na cmentarzu w Samborcu w grobie rodzinnym. Wejście główną bramą na starym cmentarzu do góry, przed kaplicą Popielów po prawej stronie duży marmurowy grobowiec.

OPRACOWAŁ ANDRZEJ CEBULA

PS Korzystałem z relacji Władysława Stępnia ze Złotej i Waldemara Masternaka z Samborca oraz publikacji „Pożarnictwo Ziemi Sandomierskiej” Wiesława Chmielewskiego.

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

Artystyczny Dzień Kobiet

W tym roku z okazji Dnia Kobiet odbył się w naszej gminie koncert zespołu Triodeon zorganizowany przez wójta gminy Samborzec, Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu i Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzanach.

W niedzielę, 5 marca, przed wypełnioną po brzegi salą w chobrzańskim liceum Anna Przybysz, przy akompaniamencie Jacka Przybysza i Jarka Kutery, snuła opowieść o ikonie piosenki francuskiej, Edith Piaf.

Dziękujemy wszystkim za przybycie, a Kołom Gospodyń Wiejskich za przyniesione słodkości. Mamy nadzieję na więcej wspólnych spotkań w artystycznej atmosferze.

7 marca w budynku remizy OSP odbyła się uroczystość z okazji Dnia Kobiet. Wydarzenie zostało przygotowane przez wszystkie organizacje działające na terenie Śmiechowic, Żukowa i Wielogóry.

„Trójmiasto” dla pań

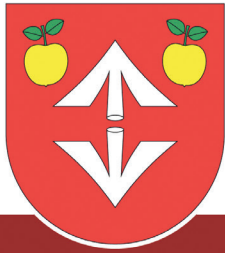
Była to doskonała okazja do integracji międzypokoleniowej i spotkania się w gronie mieszkańców tzw. Trójmiasta. Organizatorzy imprezy zadbałi, aby wszystkie przybyłe na uroczystość panie spędziły miło to wotkowe popołudnie i aby żadna nie wyszła z sali bez symbolicznego kwiatka. Na wszystkich przybyłych czekał również słodki poczęstunek, kawa, herbata i lampka szampana. Tego wieczoru nie zabrakło słów wdzięczności, podziękowań, uśmiechów i serdeczności skierowanych

w stronę pań. Finałem wydarzenia był koncert słowno-muzyczny przygotowany przez uczniów Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach i zespół Muzyczny „Trójmiasto” zrzeszający mieszkańców Śmiechowic, Żukowa i Wielogóry. Nie zabrakło również życzeń ze strony zaproszonych na uroczystość gości – wicewójt Ewy Drzazgi, księdza proboszcza Marianna Kowalskiego, radnych powiatowych – Witolda Stefaniaka i Adriana Wołosa. Swoją obecnością zaszczytlili organizatorów również kierownik

wydziału oświaty Izabela Ossowska, dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej Ewa Stefanek wraz z pracownicami oraz kierownik Warsztatu Terapii Zajęciowej Monika Piotrowska.

Organizatorzy – Szkoła Podstawowa w Śmiechowicach, Trójmiejski Klub Seniora, Koła Gospodyń Wiejskich, OSP – serdecznie dziękują wszystkim za obecność. To był wyjątkowy wieczór, pełen życzeń, muzyki i pięknych słów o kobietach, spędzony w rodzinnej atmosferze, łączący mieszkańców i pokolenia w „Trójmieście”.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 117 kwiecień 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Od wielu już lat w Niedzielę Palmową odbywa się rozstrzygnięcie Konkursu na Najpiękniejszą Palmę Wielkanocną Gminy Samborzec. Nie inaczej było w tym roku.

Nagrodzono najpiękniejsze

Do konkursu zgłoszono 27 palm: 10 wykonanych indywidualnie przez dzieci i młodzież, 17 wykonanych grupowo przez zespoły szkolne, przedszkolne, rodzinne oraz Koła Gospodyń Wiejskich czy inne grupy. Komisja oceniająca palmy brała pod uwagę zgodność z regulaminem konkursu, pomysłowość, dobór odpowiednich materiałów i elementów zdobniczych (nie mogą być sztuczne, gotowe), ich różnorodność, własnoręczność wykonania, trwałość i estetykę palmy. Jury w składzie Kinga Kędziara-Palińska, główny inwentaryzator z Muzeum Zamkowego w Sandomierzu – przewodnicząca, Zdzisława Drach, główny instruktor – plastyk z Gminnego Ośrodka Kultury w Łonowie, i Renata Sendrowicz, lokalna artystka, po wnikliwym obejrzeniu wszystkich palm ogłosiło werdykt. W kategorii palmy indywidualne I miejsce zdobyła Olga Szczudło, uczennica kl. III Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, II – Karolina Grela z kl. IV Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju, III zaś – Michałina Woźniak z kl. III Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach. Wyróżnienie przyznano Wojciechowi Rewerze z kl. VI Publicznej Szkoły Podstawowej w Złotej. W ka-

tegorii palm przygotowywanych wspólnie, wśród grup szkolnych, przedszkolnych i rodzinnych I miejsce zajęła klasa 0 przy Publicznej Szkole Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju, II – grupa przedszkolna 4-, 5-, 6-latków z Przedszkola przy Publicznej Szkole Podstawowej w Złotej, III – Publiczna Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbju. Wyróżnienie otrzymały „Tęczowe Smyki” z Punktu Przedszkolnego „Tęczowe Przedszkole” w Zawierzbju. Wśród kół gospodyń wiejskich, stowarzyszeń

i innych grup I miejsce zdobyło Koło Gospodyń Wiejskich „Andruszkowianki”, III miejsce ex aequo zajęły Koło Gospodyń Wiejskich w Zukowie „Zukowianki” i Warsztat Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach. Wyróżnione zostały palmy KGW w Milczanach i KGW „Szewcanki”. Przyznano również Palmę Publiczności. Użytkownicy Facebooka zdecydowali, że otrzyma ją Koło Gospodyń Wiejskich „Andruszkowianki” (653 głosy). Wyniki ogłosiła przedstawicielka

komisji konkursowej Renata Sendrowicz. Dyplomy oraz nagrody rzeczowe dla wszystkich uczestników, ufundowane przez Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, Bank Spółdzielczy w Sandomierzu, LGD Ziemi Sandomierskiej oraz Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej w Sandomierzu, wręczyli zastępca wójta gminy Samborzec Ewa Drzazga, kierownik Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu Ewa Stefanek oraz dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu Sebastian Mazur.

V Konkurs Piosenki Angielskiej w Gminie Samborzec za nami! Przesłuchania konkursowe odbyły się 23 marca w sali liceum w Chobrzeżanach. Organizatorem konkursu byli Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu oraz Zespół Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach.

Zaśpiewali po angielsku

W konkursie wzięły udział dzieci i młodzież ze szkół gminy Samborzec – łącznie 25 uczestników. Prezentacje konkursowe oceniano jury w składzie: przewodniczący Jacek Kruk, instruktor wokalny z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu, dr Janusz Suszyński, naczelnik Wydziału Oświaty i Promocji w Starostwie Powiatowym w Sandomierzu, Tomasz Tomaszewski, dyrektor Centrum Edukacji Artystycznej Gama w Sandomierzu, oraz Leszek Kiciński, nauczyciel języka angielskiego w ZPO w Chobrzeżanach. Podczas prezentacji oceniano walory wykonawcze: muzykalność, poprawność językową, dykcję, dobór repertuaru, ogólny wyraz artystyczny prezentacji.

W kategorii wiekowej kl. I-III I miejsce zajął Kacper Batorski, II – Julia Ziembora, III – Małgorzata Wolska, wyróżnienie otrzymała Róża

Baska. W kategorii wiekowej kl. IV-VI: I miejsce – Natalia Zimoląg, II – Patryk Adamczyk, III – Kacper Lis, wyróżnienie – Karolina Grębowiec. W kategorii wiekowej kl. VII, VIII, liceum: I miejsce – Patrycja Konat, II – Julia Świrska, III – Wiktoria Marzec, wyróżnienie – Grzegorz Wrona. Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom, delegacjom szkół oraz

nauczycielom, którzy przygotowali uczniów do konkursu. Szczególne podziękowania kierujemy do pana Roberta Soi – dyrektora Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach za współorganizację konkursu oraz udostępnienie szkoły. Nagrody w konkursie ufundował Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu oraz Starostwo Powiatowe.

Samborzeckie orły

Jak co roku w gronie laureatów i finalistów wojewódzkich konkursów przedmiotowych znaleźli się uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej im. T. Kościuszki w Samborcu.

W bieżącym roku szkolnym do I etapu konkursów przystąpiło 18 uczniów placówki, do II etapu zakwalifikowało się 12 uczniów, a w etapie wojewódzkim szkołę reprezentowali trzej uczniowie: Kacper Sendrowicz, Jakub Kasprzak oraz Bartosz Łukawski. Pod czujnym okiem opiekunów, Małgorzaty Trzaski, Doroty Kaczor oraz Joanny Płazy, zgłębiali tajniki wiedzy i umiejętności z poszczególnych przedmiotów.

Pierwszy zaprezentował się Kacper Sendrowicz. Brał on udział w finale IV Wojewódzkiego Konkursu z Geografii, który odbył się 8 marca. Udział w trzecim etapie tego konkursu był dla chłopca dużym wyzwaniem, ponieważ jest on uczniem klasy VII, a musiał opanować wiadomości ósmoklasisty. Po ogłoszeniu wyników okazało się, że Kacper zdobył tytuł finalisty.

16 marca miał miejsce trzeci etap IV Wojewódzkiego Konkursu z Chemii, w którym startował uczeń klasy VIII – Bartosz Łukawski. Uzyskał on tytuł laureata jako jedyny przedstawiciel powiatu sandomierskiego. Warto przypomnieć, że w ubiegłym roku Bartosz

był laureatem III Wojewódzkiego Konkursu z Geografii, tak więc jest pierwszym podwójnym laureatem w historii Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Kościuszki w Samborcu.

Jakub Kasprzak uczestniczył w finale IV Wojewódzkiego Konkursu z Informatyki, który odbył się 17 marca. Świetnie poradził sobie z zadaniami konkursowymi i uzyskał tytuł finalisty. Trzeba podkreślić, że z powiatu sandomierskiego jedynie Jakub znalazł się w III etapie tego konkursu, więc jest to bardzo duży sukces.

Z pewnością Kacper, Jakub oraz Bartosz są dumą Szkoły Podstawowej w Samborcu. Dzięki ciężkiej pracy, pomocy merytorycznej swoich opiekunów oraz wsparciu rodziców zaszli tak daleko.

**WEŹ UDZIAŁ
W KONKURSIE PLASTYCZNYM
pod hasłem „KOCHAM TĘ ZIEMIĘ”**
Niech Twoja praca pokaże,
jak piękna jest nasza okolica!

Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież z terenu gminy Samborzec do udziału w kolejnej edycji konkursu plastycznego „KOCHAM TĘ ZIEMIĘ”. Rysuj, maluj, wyklejaj! Niech Twoja praca pokaże, jak piękna jest nasza okolica. Prace zostaną ocenione w trzech kategoriach wiekowych:
• **przedszkolaki i uczniowie kl. 0** • **uczniowie kl. I-III** • **uczniowie kl. IV-VIII**
Na zwycięzców czekają atrakcyjne nagrody książkowe!
Na prace czekamy w Oddziale dla Dzieci i Młodzieży Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu **do 6 maja 2023 r. do godz. 14.00.**

Parafialny cmentarz w Samborcu

PRZYNALEŻNOŚĆ WYZNANIOWA RZYMSKOKATOLICKA

Jadąc z Sandomierza w kierunku Koprzywnicy, po drodze mijamy miejscowość Samborzec. Niemal w środku wioski z prawej strony, na wysokim wzgórzu zauważymy kościół pw. Trójcy Przenajświętszej.

W odległości około 650 metrów od kościoła w kierunku Szewc znajduje się cmentarz parafialny. Położony jest na południowym zboczu wzniesienia zachodniej części krawędzi Wyżyny Sandomierskiej, na południowo-zachodnim krańcu wsi Samborzec, przy drodze DK nr 79. Tuż przy cmentarzu droga rozwidła się i prowadzi w prawo do Jachimowic. Jest to droga powiatowa 0800T. Czyli od południa i zachodu drogi te zamykają przestrzeń cmentarza, natomiast od strony północnej cmentarz otaczają pola i łąki oraz tzw. droga czołgowa. Od wschodu zaś, blisko cmentarza znajdują się zabudowania wiejskie i sklep. Współrzędne geograficzne cmentarza (GPS) to: 506437,3 N i 216427,4 E. Dzięki dwukrotnemu powiększeniu powierzchni, cmentarz w Samborcu jest nadal otwarty i spoczywają tu kolejne pokolenia mieszkańców parafii.

Do parafii w Samborcu należą następujące wioski: Polanów, Samborzec, Śmiechowice, Wielogóra, Zajeziorz, Zawierzbie, Złota i Zuków. Cmentarz w Samborcu (stary, pierwszy) założony został w pierwszej połowie XIX wieku w latach napoleońskich ok. 1812-1815 roku. W tym czasie kościołem samborzeckim administrował prałat sandomierski ks. Józef Lisikiewicz, a wikarym był Franciszek Przonakiewicz. Dopiero w 1865 roku ks. bp Józef Michał Juszyński w Samborcu ustanowił probostwo (parafię). Cmentarz w Samborcu jest największym i najstarszym cmentarzem na terenie gminy Samborzec. Powierzchnia cmentarza wynosi 2,97 ha i składa się z trzech sektorów (części). Sektor A – najstarsza, wschodnia część cmentarza o powierzchni 1,14 ha, w tym 0,06 ha na alejki. To ta część nekropolii wpisana jest do rejestru zabytków województwa świętokrzyskiego z dn. 13.06.1988 roku pod nr. A. 715 tegoż rejestru. Sektor B – część środkowa cmentarza, założona po 1950 roku, o pow. 1,198 ha, w tym tereny zielone, skarpy i alejki. Na przełomie 40. i 50. lat ubiegłego wieku ówczesny proboszcz w Samborcu, ks. Józef Kuraś, „wystarał się” od Państwowej Stadniny Koni w Samborcu o hektar gruntu (aktualnie na tym terenie wybudowano: sklep Biedronka, aptekę Nowa i myjnie samochodową), a następnie zamienił się z gospodarzem Janem Drabowiczem za grunta po drugiej stronie drogi nr 79 i przepisał je na własność parafii. Warunkiem zamiany gruntów była możliwość wybudowania muruwanej kaplicy grobowej na nowym placu cmentarza przez Janę Drabowicz. Na co ks. Józef Kuraś wyraził zgodę. Dzięki temu powiększony został cmentarz grzebalny w kierunku zachodnim. Sektor C – nowa, zachodnia część cmentarza, założona w 2002 roku, o łącznej powierzchni 0,632 ha, w tym 0,3463 ha pod grobowce, i 0,2857 ha przeznaczona na tereny zielone i alejki, przez ówczesnego proboszcza, ks. kan. Stefana Kryja (zmarł w marcu br.). Grunt pod cmentarz również należał do rodziny

Drabowiczów. Zachodziła bowiem konieczność dalszego powiększenia powierzchni grzebalnej cmentarza ze względu na brak miejsca pochówku na już istniejącym. Nową część cmentarza ogrodzono betonowymi, ozdobnymi elementami. W części zachodniej ogrodzenia wykonano bramę wjazdową dla

karawanów. W dolnej części cmentarza, pomiędzy sektorami B i C tuż przy murze cmentarnym wybudowano ujęcie wody w postaci studni betonowej na pompie ręczną. Krzyż drewniany dębowy z napisem na transpecie „TOBIE PANIE ZAUFALEM” wykonał Marian Łukawski z Gorzyczan. A na nowym placu krzyż w gruncie ustawił gospodarze: Marian Rej i Tadeusz Podleski ze Złotej. Latem 2002 roku na uroczystej mszy świętej nowy plac pod cmentarz oraz krzyż poświęcił ks. bp sandomierski Marian Zimałek.

Niemal na szczycie wzniesienia, pomiędzy sektorem B i sektorem C, w 2016 roku wybudowano mały (4 x 5 m), stylowy budynek na czterech filarach (kolumnach), nakryty naczołkowym dachem, z przeszkłonym z trzech stron ścian. Jest to miejsce do odprawiania mszy świętej podczas uroczystości kościelnych, jak Wszystkich Świętych (1 listopada) czy Dzień Zaduszny. Miejsce i budynek wykonano za obecnego proboszcza ks. kan. Mariana Kowalskiego w celu stałego umiejscowienia wiernych podczas mszy i zorganizowania miejsca na ołtarz polowy. Na nowej części cmentarza znajduje się 171 grobowców wykonanych z betonu, lastryka, granitu i marmuru oraz dwa groby ziemne z metalowym krzyżem. Groby w tej części cmentarza są uporządkowane i usytuowane w jednym kierunku – północ-południe. W tej części cmentarza pochowany jest między innymi Stanisław Masternak – polski polityk, rolnik i samorządowiec, poseł na Sejm II i III kadencji, starosta sandomierski, oraz ostatnio, w marcu, ksiądz prałat Stefan Kryj, wieloletni proboszcz parafii w Samborcu.

Na środkowej części cmentarza, założonej po 1950 roku, w sektorze B znajduje się ponad 320 grobów betonowych, wykonanych z lastryka, granitu i marmuru. Zachowało się jeszcze 5 grobów ziemnych. Przy głównej alejce, po lewej jej stronie, stoi kaplica gro-

bową rodziny Drabowiczów z połowy XX wieku. W kaplicy pochowani są Jan Drabowicz z żoną i dwóch synów.

Najstarsza, wschodnia część cmentarza, sektor A – to tu dokonywano pierwszych pochówków zmarłych parafian. Zachowało się w tym miejscu najwięcej grobów z inskrypcjami, datowanych na XIX wiek. Pomników kamiennych, krzyży i płyt z XIX i początku XX wieku jest 29. Wiele z nich jest uszkodzonych, bez inskrypcji, połamanych, zaniedbanych, opuszczonych, na niektórych brakuje utra-

conych krzyży. Wymagają one pilnej i szczególnej troski konserwatorskiej. W tej części cmentarza znajduje się ok. 390 grobów betonowych, lastrykowych i wykonanych z marmuru. Zachowało się też 57 grobów ziemnych i z obłomkami cmentowymi, niestety na niektórych brak jakichkolwiek znaków religijnych. Są to zapewne groby opuszczone, brak już żyjącej rodziny, która mogłaby się opiekować mogiłą. W tej części cmentarza pochówki zmarłych dokonywane były chaotycznie, stąd brak tu wyznaczonych alejek i przejść między grobami. Wznosi się tu muruwana kaplica grobowa rodziny Popielów, właścicieli majątku w Zajeziorku z ok. 1860 roku, którą 7 lipca 1879 roku poświęcił biskup Józef Juszyński. Prowadzi do niej dość szeroka alejka z bramy wejściowej na cmentarz. W kaplicy niedokonywane były pochówki członków rodziny Popielów, złożone są tam jedynie doczesne szczątki proboszcza parafii Samborzec, ks. Władysława Tytki. Inskrypcja wpisana jest na tablicy przymocowanej do jednej ze ścian kaplicy. We wschodniej części cmentarza, w dolnej jej części, tuż przy murze, znajdował się niewielki plac, zwany „niepoświęconą ziemią”, przeznaczony na pochówki samobójców, topielców, nieochrzczonych dzieci i bezdomnych tułaczy. Jeszcze w połowie XX wieku wzdłuż muru cmentarnego znajdowało się 11 grobów ziemnych, ale z czasem zwyczaj ten zaniechano i ślad po tych grobach zaginął. W tym miejscu zachował się jedynie jeden niewielki grób ziemny z metalowym krzyżem i umocowanymi do niego dwoma tabliczkami, które informują o pochówku w tym miejscu. Na jednej widnieje napis: „Szczątki ludzkie znalezione w dn. 24.06.2022 r. w Kobiernikach Górnych pochowane dnia 25.07.2022 r.” I na drugiej tabliczce napis: „sp. NN data pochówku 11.05.2018”.

Nieco wyżej, ok. 7 metrów po skosie, znajduje się Grób Nieznanego

Żołnierza. O grobie tym pisałem już wcześniej w innym artykule, ale warto wspomnieć, że dziś już wiemy, kto w nim leży. Otóż z trzech żołnierzy, którzy tam spoczywają, nazwiska dwóch udało się ustalić, są to: Johan Bogdan – Schutzen Rgt nr 32 i Józef Kolkner, prawdopodobnie Słowak. W tej części cmentarza (sektor A), przy murze i głównej alejce, rosną 4 sędziwe akacje, 5 wiekowych lip i 5 rozłożystych tui. Wśród wielu znakomitych spoczywających na cmentarzu mieszkańców tejże parafii znajdują się takie nazwiska jak: Dunin Wąsowicz – wójt gminy w latach 1934-1939, Jan Miśiuda – wójt gminy w latach 1939-1944, Bronisław Ziemiński Erdenberger – zasłużony pedagog, opiekun sierot, kierownik szkoły w Samborcu, Stanisław i Urszula Kurzańscy – pionierzy ogrodnictwa i szkolarstwa na terenie gminy, Adam Sędwicz, który zakładał pierwsze sady, Maria i Karol Drzazgowie – fundatorowie obrazów drogi krzyżowej i muru wokół kościoła w Samborcu, Aleksander Lenartowicz z rodziną – właściciele dóbr ziemskich w Złotej, Obrębscy, Grębowcowie, Trzaskowie, Łukawscy, Garnuszowie, Śmiechowscy, Sliwińscy, Drabowiczowie, Gierczykowie, Wójtowiczowie i wiele, wiele innych, których nie sposób tu wszystkich wymienić.

Przy głównej alejce po lewej stronie przed kaplicą Popielów znajduje się betonowy niewykończony grobowiec z leżącym na płycie drewnianym krzyżem i przymocowaną do niego tabliczką następującej treści: „Grób dziecka utraconego”. Najstarszym obiektem historycznym na cmentarzu w Samborcu jest kamienny pomnik z krzyżem wystawiony na pamiątkę i dla chwały Bożej, którego fundatorami byli: Michał i Małgorzata Gierczyk oraz Tomasz i Salomia Śmiechoski (zachowano

oryginalną pisownię) dnia 22 czerwca 1843 roku.

Jak zauważono, wiele nagrobków i płyt na cmentarzu wymaga pilnej naprawy. Natychmiastowej pomocy wzywa grobowiec ks. Kajetana Kwitka, proboszcza parafii w Samborcu, grobowiec rodziny Lenartowiczów, płyta nagrobna Popielów, niezidentyfikowany grobowiec z pięknym kutym metalowym ogrodzeniem, arkadowa kapliczka z Jezusem Miłosiernym stojąca na kamiennym postumencie z 1857 roku, ufundowana przez Tomasza Śmiechowskiego i wiele, wiele innych. Parafia sama tego ciężaru finansowego nie udźwignie. Zachodzi zatem potrzeba utworzenia Społecznego Komitetu Odnowy Cmentarzy Parafialnych na terenie gminy, który to w trosce o stan zabytkowych nagrobków czuwałby nad nimi i prowadziłby ich odnowę.

Na cmentarzu parafialnym w Samborcu dokonano około 2700 pochówków. Jest to liczba zbliżona do aktualnej liczby parafian. Cmentarz ogrodzony jest od południa murem ceglany i kamiennym, otykowanym, grubości ok. 50 cm i wysokości ok. 1,5 metra. Od wschodu i północy cmentarz otacza mur kamienny od 1,5 do 2,4 m wysokości w zależności od konfiguracji terenu. Na cmentarz od strony drogi (południa) prowadzą trzy bramy wejściowe, każda brama do jednego sektora. Na filarach starej bramy wejściowej stoją ustawione dwa aniołki, jeden modlący się, drugi z rozłożonymi rękoma w geście zaproszenia. Cmentarz nie posiada parkingu, wzdłuż części drogi powiatowego, obok cmentarza, znajduje się tylko wyłożone kostką betonową pobocze.

OPRACOWAŁ
ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada
za treść publikacji autorskich.

Odszedł do domu Ojca

20 marca zmarł ks. prałat Stefan Kryj, wieloletni proboszcz parafii w Samborcu. Msza święta pogrzebowa odbyła się w kościele parafialnym w Samborcu, ciało złożono na miejscowym cmentarzu.

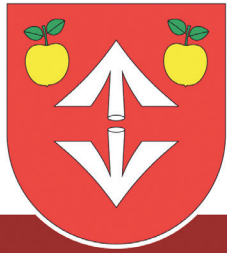
Stefan Kryj urodził się 27 stycznia 1941 roku w Olszówce (parafia Szewna koło Ostrowca Świętokrzyskiego). W latach 1958-1964 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Święcenia kapłańskie przyjął 7 czerwca 1964 roku.

W latach 1964-1966 ks. Kryj posługiwał jako wikariusz w parafii Wniebowzięcia NMP w Staporkowie. W 1971 roku ukończył studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, po czym rozpoczął pracę jako profesor w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Wykladał tam aż do przejścia na emeryturę.

Od 1981 do 2013 roku, przez około 32 lata, pełnił urząd proboszcza w Samborcu.

W 1986 roku został odznaczony godnością kanonika honorowego Sandomierskiej Kapituły Katedralnej w Sandomierzu, a w 1997 roku został Kapelanem Honorowym Jego Świątobliwości.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 118 maj 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Święto Kwitnącej Jabłoni po raz trzydziesty trzeci!

Wydarzenie jak zwykle było okazją do spotkania się rolników i sadowników z całego województwa. Przybyli na nie również zaproszeni goście – przedstawiciele władz, samorządowcy, a także sponsorzy i wystawcy, głównie z branży agrotechnicznej.

Od rana rolnicy i sadownicy mieli możliwość uczestniczyć w konferencji, która odbywała się w budynku Grupy Sadowniczo-Warzywniczej „Złoty Sad” w Samborcu. Kwestie dotyczące przędzania, regulatorów wzrostu, nawożenia i ochrony roślin przybliżyli dr Michael Schroeder, Arkadiusz Sławiński i dr Krzysztof Gasparski.

Uroczyste obchody rozpoczęła msza święta w kościele parafialnym pw. Trójcy Przenajświętszej w Samborcu. Odprawił ją i dokonał poświęcenia kosza owocowo-kwiatowego proboszcz parafii ks. kan. Marian Kowalski. Po mszy udano się na miejsce imprezy – plac rekreacyjny obok Urzędu Gminy.

Oficjalnego otwarcia wydarzenia dokonał wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, który powitał zaproszonych gości i wszystkich obecnych. Wystąpili również gospodarze tegorocznego święta – Monika Garnuszek z Samborca i Grzegorz Juda z Wielogóry (na zdjęciu obok na pierwszym planie). Część oficjalną

Fot. M. Plaza

wypełniły przemówienia zaproszonych gości.

Następnie rozpoczęła się część artystyczna. W tym roku swoje talenty muzyczne i taneczne zaprezentowali uczniowie wszystkich sześciu gminnych szkół. Tradycyjnie, jak co roku, nagrodzono również talenty plastyczne – zwycięzców konkursu „Kocham tę Ziemię” organizowanego przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Samborcu. Przeprowadzono też i rozstrzygnięto konkurs Banku Spółdzielczego oraz konkurs VITIS PARK.

Wystąpiły zespoły wokalne dziecięce i młodzieżowe oraz zespół ludowy Gorzyczany z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu, poza tym zespół Trójmiasto i zespół Przelaski.

Po występach lokalnych grup mieliśmy okazję posłuchać koncertu zespołu coverowego Tacy Sami, wykonującego piosenki zespołu Lady Pank. Następnie do tańca zagrał i zaśpiewał Wowakin – energetyczne trio grające polską muzykę tradycyjną. Kolejna gwiazda wieczoru, zespół Hit Boyz, bawiła publiczność w rytmach disco polo. Na koniec, po różnorodnych przebojach rockowo-folkowo-discołowych rozpoczęła się zabawa taneczna z didżejem, która potrwiała do późnej nocy.

Fot. Sławek Rakowski

Podczas tegorocznego święta dopisała pogoda, występy zgromadziły liczną publiczność. Imprezie towarzyszyła wystawa maszyn rolniczo-sadowniczych, prezentacje stoisk branży agrotechnicznej, edukacyjnej, turystycznej, okolorniczej, nawet łowieckiej. Niezawodne koła gospodyń wiejskich zapraszały na pyszne potrawy regionalne, ciasta, zdrowe soki i przekąski. Bardzo dużym powodzeniem cieszyły się też bezpłatne wesole miasteczko i inne atrakcje, szczególnie dla najmłodszych.

Organizatorami święta byli wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, Rada Gminy Samborzec i Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu. Honorowy patronat nad świętem objął starosta sandomierski Marcin Piwnik. Serdecznie dziękujemy sponsorom, współorganizatorom, gościom oraz wystawcom XXXIII Święta Kwitnącej Jabłoni i zapraszamy na kolejną edycję święta za rok.

Organizatorami święta byli wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, Rada Gminy Samborzec i Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu. Honorowy patronat nad świętem objął starosta sandomierski Marcin Piwnik. Serdecznie dziękujemy sponsorom, współorganizatorom, gościom oraz wystawcom XXXIII Święta Kwitnącej Jabłoni i zapraszamy na kolejną edycję święta za rok.

SPONSORZY:

PATRONI MEDIALNI:

Moja, Twoja, Nasza – BIBLIOTEKA!

Pod takim hasłem w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu upłynął XX Ogólnopolski Tydzień Bibliotek – akcja promująca czytelnictwo, biblioteki i bibliotekarzy, organizowana od 2004 roku przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich.

Nasi bibliotekarze zadbali o to, aby w trakcie tego tygodnia nasi czytelnicy mieli możliwość uczestniczyć w różnorodnych akcjach adresowanych do wszystkich czytelników, zarówno tych najmłodszych, jak i nieco starszych.

8 maja zaprosiliśmy pierwszoklasistów ze szkół podstawowych z terenu naszej gminy na spektakl promujący czytelnictwo Teatru Edukacji i Profilaktyki Maska pt. „Kto w bibliotece gości i kradnie mądrości?”. Wśród wydarzeń związanych z Tygodniem Bibliotek

znalazły się również: spotkanie z książką dla uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej w Śmiechowicach, lekcja biblioteczna dla uczniów klas VII-VIII pt. „Biblioteka na was czeka”, akcja „Zmień świat na lepsze – wypożycz książkę i odbierz nasiona łąki kwietnej” oraz projekcja cieszącego się ogromnym zainteresowaniem „Kina za regałem”. Pierwsi czytelnicy odwiedzający bibliotekę otrzymali prezenty w postaci książek.

Podczas Tygodnia Bibliotek rozstrzygnięto również organizowany od wielu lat konkurs plastyczny „Kocham Tę Ziemię”. W trakcie Święta Kwitnącej Jabłoni wręczono nagrody laureatom. W grupie przedszkolaków i uczniów klas „0” najwyższą oceniono pracę dzieci z grupy „Zabki” z Przedszkola Wesołe Jabłuszko w Samborcu (opiekun: Dorota Januszevska), II miejsce przyznano grupie „Tygryski” z tej samej placówki (opiekun: Elżbieta Gil), III miejsce zajęła Natalia Kiliańska, uczennica kl. „0” Szkoły Podstawowej w Zawierzbju. Wyróżnienia zdobyli: grupa „Tęczowe Smyki” z Punktu Przedszkolnego Tęczowe Przedszkole w Zawierzbju (opiekun: Justyna Leśniewska), Adam Akuszewski, uczeń kl. „0” Szkoły Podstawowej w Skotnikach, oraz klasa „0” z ZPPO w Samborcu (opiekun: Małgorzata Pawlika).

W grupie uczniów kl. I-III laureatami zostali: Nela i Nikodem Szubstarscy ze Szkoły Podstawowej w Zawierzbju (I miejsce), Róża Baska, uczennica kl. II z ZPPO w Samborcu (II miejsce), Krzysztof Cichoń, uczeń kl. I z ZPPO w Samborcu (III miejsce).

Wśród uczniów kl. IV-VIII szkół najwyższą oceniono pracę Michała Greli, ucznia kl. VIII Szkoły Podstawowej w Zawierzbju. II miejsce zajął Michał Niezgodą, uczeń kl. VI ZPPO w Samborcu, III zaś – Anna Gajek, uczennica kl. V Szkoły Podstawowej w Złotej. Wyróżnienie przyznano Hannie Judzie, uczennicy kl. IV Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach. Serdecznie gratulujemy wszystkim nagrodzonym. Piękne, oryginalne prace ukazujące piękno naszej małej ojczyzny można podziwiać na wystawie w Urzędzie Gminy.

W sobotę, 6 maja, w Chobrzanach uroczystość oddano do użytku i poświęcono nowy garaż na niedawno zakupiony dla OSP Chobrzany średni samochód ratowniczo-gaśniczy.

Garaż dla OSP Chobrzany

Wszystkich przybyłych na uroczystość gości przywitał prezes jednostki OSP w Chobrzanach – dh Jacek Józwiak.

Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali: wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP dh Szymon Kołacz, starosta sandmierski Marcin Piwnik, zastępca komendanta powiatowego PSP w Sandomierzu mł. bryg. Andrzej Włodarczyk, radna Bożena Grzyb, przewodniczący Rady Gminy Mieczysław

Piątek oraz prezes OSP w Chobrzanach dh Jacek Józwiak. Poświęcenia nowego garażu dokonał ks. dr Bogdan Król, proboszcz parafii Chobrzany.

Na koniec uroczystości prezes jednostki, dh Jacek Józwiak, podziękował władzom gminy oraz radnym. Następnie zaprosił wszystkich na poczęstunek przygotowany przez panię z KGW. Spotkanie uświetlił występ Zespołu „Gorzyczany” z Gminnego Ośrodka Kultury.

Świetlica jak nowa

Zrealizowano projekt pod nazwą „Rozbudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej w miejscowości Jachimowice”.

W ramach przedsięwzięcia obiekt został rozbudowany, zakupiono wyposażenie do kuchni i sali oraz sprzęt do prowadzenia zajęć. Celem operacji jest poprawa dostępu mieszkańców Jachimowic do kultury.

Całkowity koszt inwestycji wynosi 584262,30 zł, dofinansowanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020: 370952 zł.

Projekt współfinansowany z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020, działanie „Podstawowe usługi i odnowa wsi na obszarach wiejskich”, operacja typu: „Inwestycje w obiekty pełniące funkcje kulturalne”.

Projekt „Bo wiek to tylko liczba” trwa w najlepsze. Grupa seniorów z terenu gminy Samborzec zakończyła już cykl zajęć technologicznych z tabletami i aktualnie realizuje zajęcia z gry w szachy.

Wiek to tylko liczba

Grupy spotykają się we wtorki w świetlicy w Zajeziurzu i w Milczanach. Prowadzący zajęcia, Jacek Przybysz cieszy się dużą sympatią uczestników, a same zajęcia ogromnym zainteresowaniem. Poznając zasady gry, seniorzy rozwijają swoją pamięć i koncentrację, dobrze się przy tym bawiąc.

W ramach projektu odbyły się również zajęcia gry w bule na świeżym powietrzu. Turniej pod nazwą „Lecimy w kulki” rozegrano na „orliku” w Samborcu w dniach 4 i 11 maja. Zajęcia prowadziła Małgorzata Szelać. Gra w bule to bezpieczna rozrywka, która wymaga jedynie koncentracji, a nie wysiłku fizycznego. Dzięki temu można ćwiczyć koordynację ruchową. Partie rozgrywane na świeżym powietrzu pozwalają dotlenić organizm, pobudzają pracę całego organizmu, a także poprawiają nastrój.

Kontynuując zdrową praktykę, grupa wybrała się na relaksujący pobyt w basenach mineralnych do Solca-Zdroju. Uczestnicy wyjazdu mieli okazję przekonać się o leczniczych właściwościach wód solankowo-siarczkowych. Niespotykana nigdzie indziej na świecie wysoka zawartość aktywnych związków siarki powoduje, że woda od wielu lat stosowana jest w leczeniu m.in. choroby zwyrodnieniowej oraz reumatoidalnego zapalenia stawów i kręgosłupa, stanów pourazowych i przeciążeniowych narządu ruchu oraz wszelkich doległości skórnych. Oprócz basenów siarczkowych seniorzy korzystali również z kompleksu strefy basenowej, wypełnionej wysokozmineralizowaną wodą, a także uczestniczyli w wodnej gimnastyce porannej.

Điękujemy bardzo uczestnikom projektu za dotychczasowe zaangażowanie w działania. Już niebawem zaplanowano dla nich wyjazd do kina oraz wycieczkę na Świątynię Krzyż i do Muzeum Wsi Kieleckiej.

Projekt został dofinansowany przez Fundację BGK w programie „Generacja 6.0” edycja V.

Rywalizowali w wyciskaniu

20 kwietnia, pod honorowym patronatem wójta gminy Samborzec, odbyły się Otwarte Amatorskie Zawody w Wyciskaniu Sztangi Leżąc.

Uczestnicy rywalizowali w trzech podejściach w formule Wilks'a. Formuła ta określa najlepszego zawodnika lub bój w zależności od wagi ciała. W sportowej imprezie zorganizowanej przez sołtysa wsi Bogoria Skotnicka oraz Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu udział wzięło dziesięciu zawodników w kategorii mężczyzn i trzy zawodniczki w kategorii kobiet. Zawody poprowadził Sebastian Mazur, a sędziował Robert Karwatowski – nauczyciel wychowania fizycznego w szkole w Samborcu.

W kategorii mężczyzn pierwsze miejsce zdobył Michał Pawłowski, drugi był Łukasz Kominek, na miejscu trzecim uplasował się Filip Goździewski. Kolejne miejsca zdobyli: Paweł Gawroński, Bartosz Bryła, Bartosz Cwiek, Krzysztof Stąpór, Kacper Kiliański, Bartosz Ziemiński, Stanisław Ziemiński.

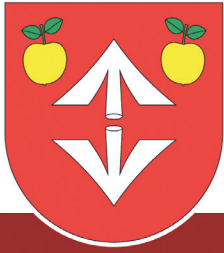
Wśród kobiet najlepsza okazała się Zuzanna Rewera, drugie miejsce zajęła Oliwia Kanios, trzecie natomiast – Karolina Bernys.

Wszyscy uczestnicy zawodów otrzymali z rąk wójta gminy Witolda Surowca, zastępcy wójta gminy Ewy Drzazgi oraz sołtysa Bogorii Skotnickiej Andrzeja Trzaski

pamiątkowe dyplomy oraz nagrody – medale, puchary oraz książki. Słowa uznania za zaangażowanie należą się wszystkim zawodnikom, a szczególnie Michałowi Pawłowskiemu, który podchodził do zawodów z kontuzją.

Nagrody dla uczestników ufundowała gmina Samborzec.

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 119 czerwiec 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Co dobre szybko się kończy!

11 czerwca 2023 w świetlicy wiejskiej w Zajeziorku odbyło się oficjalne zakończenie projektu „Bo wiek to tylko liczba!”, który zrealizowano w Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu w ramach Programu Generacja 6.0 edycja V.

Po pół roku ciekawych warsztatów, zajęć i wyjazdów uczestnicy spotkali się, aby wspólnie świętować i podsumować wszystkie działania. Po obejrzeniu filmu z przebiegu projektu koordynator Aleksandra Kwietniowska złożyła podziękowania i gratulacje wszystkim uczestnikom, a także instruktorom prowadzącym zajęcia. Swoją obecnością ucieszyła wszystkich wicewójt Ewa Drzazga, która pogratulowała seniorom zaangażowania, pasji i radości, które towarzyszą im w każdym działaniu. Zwieńczeniem wszystkich ciepłych słów i gratulacji był przepyszny tort, zamówiony specjalnie na tę okazję.

Tego dnia odwiedzili nas również Anna i Jacek Przybyszowie, którzy

swoim muzycznym występem rozpoczęli wieczór karaoke. Muzyka dobrana do międzypokoleniowej zabawy wprawiła seniorów w doskonały nastrój. W radosnej atmosferze uczestnicy mogli cieszyć się swoim towarzystwem, a także zasmakować przepysznych dań przy suto zastawionym stole, o który zadbały uczestniczki projektu.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w przygotowanie tego niezapomnianego wieczoru. Ponadto składamy serdeczne podziękowania naszym wspaniałym uczestnikom za ich zaangażowanie i atmosferę, jaką

stworzyli podczas realizacji całego projektu. Wspólne warsztaty i wyjazdy z pewnością pozostaną w naszej pamięci na długi czas. Mamy nadzieję, że udział w projekcie będzie dla Państwa motywacją do kolejnych działań na rzecz rozwijania swoich kompetencji i integracji ze społecznością lokalną. Życzymy dużo zdrowia, powodzenia w życiu osobistym oraz zapraszamy do udziału w kolejnych projektach Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu.

Projekt dofinansowany przez Fundację BGK w Programie „Generacja 6.0” edycja V.

Bili rekord w czytaniu

Uczniowie szkół w Zawierzbiu i Śmiechowicach wzięli udział w akcji „Jak nie czytam, jak czytam”. 7 czerwca razem z uczniami kilku tysięcy szkół z całej Polski bili rekord czytania w jednym momencie.

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu objęła patronatem tę wspaniałą akcję promującą czytelnictwo i zaprosiła do udziału wszystkie szkoły podstawowe z terenu gminy Samborzec.

Wspólne czytanie wystartowało punktualnie o 10. W Szkole Podstawowej w Śmiechowicach uczniowie mogli czytać swoje ulubione książki na świeżym powietrzu lub skorzystać z mobilnej biblioteki. Było ciche i głośne czytanie, pamiątkowe zdjęcie z książką z dzieciństwa. Najmłodszy mieli okazję przebrać się za ulubionego bohatera książkowego, słuchali opowieści czytanych przez trochę starszych kolegów. Przynieśli również swoje ulubione książeczki, które czytali im rodzice.

148 obecnych w tym dniu uczniów Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu równo o godzinie 10 również przystąpiło do bicia rekordu. Czytano w salach lekcyjnych i w plenerze. Uczniowie wykonali również wspaniałe plakaty promujące czytelnictwo.

Coroczna akcja „Jak nie czytam, jak czytam”, zainicjowana w 2016 r. przez redakcję miesięcznika „Biblioteka w Szkole”, jest najpopularniejszą akcją czytelnictwa w Polsce. Jej głównym celem jest budowanie pozytywnego wizerunku książki, promocja czytania dla przyjemności, pokazanie, że czytanie nie musi kojarzyć się z przymusem, lecz z miłą, dostępną dla każdego formą spędzania czasu.

Erasmusowo po Europie,

czyli uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu w Hiszpanii i Portugalii

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Armii Krajowej w Zawierzbiu od września 2022 r. realizuje projekt ERASMUS+ pn. „Planeta Mądrości”. W ramach przedsięwzięcia 22 uczniowie naszej szkoły z klas V-VIII wzięli udział w działaniach ponadnarodowych w Portugalii i Hiszpanii.

Całkowita wartość projektu to 50356 euro.

Partnerami zagranicznymi w projekcie są portugalska szkoła Agrupamento de Escolas Fragata do Tejo – Moita, gdzie odbył się

10-dniowy cykl zajęć edukacyjnych, oraz szkoła hiszpańska IES Ibn Al Baytar, Urbanización Béjar Avenida Erasa z siedzibą w Benalmádenie (Málaga), która gości

szczegółowego programu zajęć z opisem zakresu tematycznego oraz metod i form pracy, zabezpieczenia odpowiedniej bazy, sprzętu, a także uregulowań finansowych,

certyfi-katów oraz procedury monitorowania i ewaluacji. Ponadto przed wyjazdem odbyły się zajęcia przygotowawcze, które obejmowały przygotowanie językowe, pedagogiczne i kulturowe.

Kluczowym zagadnieniem projektu jest aspekt ekologiczny. Zdobycie wiedzy i doświadczenia w warunkach międzynarodowych przyczyniło się do przełamania bariery językowej jak również rozwinęło umiejętności społeczne młodych ludzi ze środowisk wiejskich. Nasi uczniowie poznali system nauki za granicą, zagranicznych rówieśników, jak również podnieśli świadomość ekologiczną oraz rozwinęli aktywną postawę wobec przyrody i jej ochrony na szczeblu ponadnarodowym.

– „Planeta Mądrości” to już trzecia inicjatywa naszej szkoły o skali ponadnarodowej. Łączymy w ramach programu Erasmus+POWER udalo nam się zorganizować wyjazdy zagranicę dla 44 uczniów naszej szkoły. Brali w nich udział nie tylko najzdolniejsi, ale również ci, którzy wykazali się chęcią i pracowitością podczas rekrutacji do projektu – podkreśla dyrektor szkoły mgr inż. Jan Wiatr.

Tegoroczna edycja odbędzie się pod hasłem „Hej wesele!”. Jeśli chcecie udać się w niezwykłą podróż do krainy naszych przodków, odkryć świat pełen rytmów, kształtów i barw, poznać piękną i różnorodną polską kulturę ludową, koniecznie zapiszcie się na zajęcia.

Spędźcie z nami aktywnie i twórczo wszystkie czwartkowe popołudnia sierpnia. Czekamy mnóstwo atrakcji! W programie m.in.: „Mój wianeczek zielony” – upleciemy z polnych kwiatów wianeczki, symbol panieństwa, „Hej wesele tańcowało” – poznamy tańce i przyśpiewki ludowe towarzyszące zaślubinom. Odkryjemy, co na wiano dawano i udekorujemy skrzynię posażną. Namalujemy monidła portrety ślubne na podstawie zdjęć naszych rodziców. Pobiesiadujemy przy ognisku i pozyczymy w plenerze.

Na koniec nie lada gratka – 24 sierpnia zapraszamy Was na

*Sielskie
HEJ WESELE!
Wakacje*

wycieczkę do Muzeum Wsi Lubelskiej i warsztaty rękodzieła „Bizuteria odpustowa”, dotyczące ważnego dodatku do stroju odświętnego, którym były korale. Dowiemy się m.in., czy korale zawsze były koloru koralowego, ile warte były trzy sznurzy korali oraz co to są „dętki”? W drugiej części zajęć samodzielnie wykonamy sznur korali z papieru. Nie zwlekajcie i zapiszcie się już dziś! Zajęcia bezpłatne. Liczba miejsc ograniczona.

**Zapisy pod nr.
tel. 15 831 44 43 w.24.**

Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza OSP Skotniki mistrzem województwa

10 czerwca na Miejskim Stadionie Sportowym w Sandomierzu zostały rozegrane Wojewódzkie Zawody Sportowo-Pożarnicze Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych województwa świętokrzyskiego.

Fot. arch. KP PSP Sandomierz

Do rywalizacji w zawodach stanęły najlepsze drużyny województwa, zwycięzcy zawodów powiatowych, oraz obrońcy tytułu z poprzednich zawodów wojewódzkich, łącznie 24 ekipy: 10 drużyn dziewcząt i 14 drużyn chłopców. Zawody rozgrywane były w 2 konkurencjach: rozwinięcie bojowe oraz bieg sztafetowy 400 m z przeszkodami. Pomimo deszczowej pogody zawody przeprowadzone zostały z zachowaniem zasad bezpieczeństwa i sportowej rywalizacji.

Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza OSP Skotniki została mistrzem województwa świętokrzyskiego,

pokonując konkurentów w grupie chłopców.

Stawką rozgrywek był awans na zawody krajowe, które odbędą się w sierpniu w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Organizatorami zawodów byli: Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Kielcach, Komenda Powiatowa PSP w Sandomierzu, Oddział Wojewódzki Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Kielcach, starosta sandomierski, burmistrz Sandomierza.

Gratulacje i podziękowania dla Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej OSP Skotniki. Powodzenia na zawodach krajowych!

W najlepszej dziesiątce

13 maja w Zespole Pałacowo-Parkowym hrabiostwa Dzieudzyckich w Zarzeczcu koło Rzeszowa odbyła się uroczystość podsumowująca Ogólnopolski Strażacki Konkurs Plastyczny.

Tego dnia nagrodzono laureatów konkursu zorganizowanego przez Zarząd Główny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP. W uroczystości wzięli udział: uczennica klasy II Liceum Ogólnokształcącego w Chobrze, Julia Świrska, i nauczyciel Tomasz Styczeń.

Do etapu wojewódzkiego zgłoszono ponad 3400 prac, natomiast w etapie centralnym ponad 400. Jury konkursu w kwietniu ogłosiło listy laureatów w pięciu kategoriach wiekowych. W kategorii szkół ponadpodstawowych wyróżniono 10 osób. Wśród nich znalazła się Julia Świrska. Była jedyną osobą z województwa świętokrzyskiego, która otrzymała wyróżnienie.

4 czerwca, w piękne niedzielne popołudnie, w Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji u Przybyszów, odbyła się niecodzienna impreza. Tego dnia taras oraz artystyczna stodoła zamieniły się w scenę dla młodych artystów z Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu.

Podczas otwarcia wydarzenia dyrektor GOK przywitał wszystkich uczestników wraz z rodzinami i pozostawiał gości przybyłych tego dnia do Andruszkowic. Następnie podziękował instruktorom GOK za zaangażowanie i cały rok wyteżonej pracy. Po części oficjalnej na tarasowej scenie zaprezentowały się grupy taneczne z Zespołu Placówek Oświatowych w Chobrze oraz ze Szkoły Podstawowej w Skotnikach. Grupy taneczne prowadzone są w Gminnym Ośrodku Kultury przez Małgorzatę Kujawę.

Następnie głos zabrała Anna Przybysz, która opowiedziała o inspirujących zajęciach Akademii Rysunku i Malarstwa w GOK. Podczas imprezy można było podziwiać prace uczestników, które były prezentowane na ścianie domu, a także na sztalugach w przestrzeni ogrodowej.

Tego dnia była z nami również Jagoda Szczęsna, która prowadzi zajęcia

Artystyczne popołudnie w Ogrodzie Inspiracji

z rękodziela. Ręko-czyny z Jagodą cieszą się dużą popularnością nie tylko wśród dzieci, ale również wśród dorosłych, zwłaszcza mam, które chętnie uczestniczą w nich ze swoimi pociechami. Jagoda opowiedziała kilka słów o zajęciach, zapraszając wszystkich do pięknego stoiska przygotowanego na tę okazję. Nie zabrakło również wystawy prac rękodzielniczych z warsztatów folkowych, które prowadzi Renata Sendrowicz. Przepiękne serwety, haftowane poszewki na poduszki i wiele innych dzieł wykonanych przez uczestniczki warsztatów zaprezentowano w przestrzeni domu Przybyszów.

Wyciekłym punktem programu były występy wokalne grup działających pod okiem Bożeny Mazur-Kolek. Ze sceny popłynęły piękne dźwięki, a radosna atmosfera udzieliła się wszystkim uczestnikom spotkania, których nie trzeba było zachęcać do wspólnego śpiewania. Po występach na tarasowej scenie nastąpiła krótka przerwa na coś smacznego. Dziękujemy serdecznie gospodarzom, którzy przygotowali dla nas całą masę węgów przekąsek, które cieszyły się ogromnym wzięciem.

Kolejna część spotkania odbyła się w artystycznej stodole, gdzie wystąpiło dla nas trio gitarowe oraz ponownie wokaliści z GOK, którym na gitarze towarzyszył Jacek Przybysz. Ogromnymi brawami nagrodzeni zostali wszyscy młodzi artyści, którzy wystąpili tego dnia. Słów uznania nie szczędziła również wicewojewódka Ewa Drzazga, która zaszczyliła nas swoją obecnością.

Kierujemy serdeczne podziękowania do wszystkich, którzy tego dnia byli z nami, a także do tych, którzy są z nami na wszystkich zajęciach przez cały rok. To dzięki Wam tworzymy naszą artystyczną społeczność. Dziękujemy Ani i Jackowi Przybyszom za gościnność i możliwość zorganizowania wydarzenia w Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji, a także za wspieranie i przyjazną atmosferę, którą tworzą w tym miejscu. Pragniemy, by takie podsumowania artystyczne odbywały się częściej, i aby za rok było nas jeszcze więcej!

Dziękujemy wszystkim pracownikom, partnerom i przyjaciołom naszego ośrodka kultury za okazane zaangażowanie, pomoc i wsparcie!

Przedsięwzięcie dofinansowane jest przez Narodowy Instytut Wolności-Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego ze środków Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030. Regionalnym operatorem projektu jest Fundacja imienia Stefana Artwińskiego.

„Łączymy Pokolenia”

Projekt skierowany jest do 22 uczniów klasy VIII Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbium oraz ich rodziców. Podczas uroczystej gali, która odbyła się 25 maja w Kielcach, koordynator projektu – Magdalena Kuca oraz Maja Szubstarska odebrali czek potwierdzający realizację inicjatywy w ramach Świętokrzyskiego Funduszu Lokalnego. Wielkie podziękowania należą się Janowi Wiatrowi, dyrektorowi placówki, dzięki któremu udało się wygospodarować wkład własny na realizację przedsięwzięcia.

Głównym celem inicjatywy jest rozwijanie więzi rodzinnych, by znaleźć lepsze porozumienie rodzica z nastolatkiem, który przeżywa okres buntu.

Działania projektowe mają pokazać dobry sposób spędzania czasu z dzieckiem, budować poczucie wartości i pewności siebie wśród młodych ludzi stojących przed wyborem przyszłej ścieżki edukacji, a także rozwijać zainteresowania podmiotem wśród rodzin z środowiska wiejskiego.

W ramach projektu 30 młodzi klasy VIII wraz z rodzicami uczestniczyła w jednodniowej wycieczce. Grupa zwiedziła m.in. Rezerwat Kadzielnia oraz Klasztor Karłowka w Kielcach.

Ponadto w ramach przedsięwzięcia realizowane są warsztaty dla rodziców prowadzone przez pedagoga szkolnego oraz zajęcia z doradztwa zawodowego. W efekcie tych działań powstanie poradnik pt. „Jak wspierać i pomagać dziecku w okresie dojrzewania”.

Inicjatorami przedsięwzięcia „Łączymy Pokolenia” są rodzice wraz z uczniami klasy VIII Publicznej Szkoły Podstawowej w Zawierzbium.

REKRUTACJA 2023/2024

Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrze

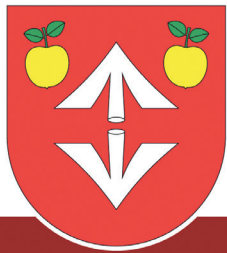
PROFIL KSZTAŁCENIA:

- Profil humanistyczno - językowy
- Profil matematyczno - geograficzny
- Profil biologiczno - chemiczny

SZCZEGÓŁY: www.zpochobrzany.pl **ZAPRASZAMY!**

Sfinansowano przez Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego ze środków Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021 - 2030. Regionalnym Operatorem Projektu jest: Fundacja imienia Stefana Artwińskiego

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 120 lipiec 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Działają już od dekady

Zespół Gorzyczany powstał w 2013 roku z inicjatywy grupy mieszkańców miejscowości Gorzyczany w gminie Samborzec, tworzących Stowarzyszenie „Gorzyczany z Sercem dla Ludzi”. Obecnie zespół liczy dwanaście osób i działa przy Gminnym Ośrodku Kultury w Samborcu.

Członkowie zespołu występują w strojach ludowych wzorowanych na noszonych niegdyś na sandomierskich ziemiach. W repertuarze

zespołu dominują pieśni nawiązujące do dawnej tradycji i kultury regionu, ale również i nowe, pisane przez członków zespołu na różnego

rodzaju okoliczności. Grupa ma na swoim koncie

9 lipca odbył się uroczysty koncert jubileuszowy z okazji 10-lecia pracy artystycznej zespołu. Uczestniczyli w nim byli członkowie zespołu, radni rady gminy i rady powiatu oraz miejscowa społeczność i zaproszone zespoły ludowe. Gratulacje jubileuszowe przekazywali: wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, zastępca wójta Ewa Drzazga, prze-

wodniczący rady gminy Mieczysław Piątek, starosta sandomierski Marcin Piwnik wraz z przedstawicielami powiatu: Pawłem Niedźwiedziem, Tomaszem Hukiem, Grażyną Szklarską, Witoldem Stefaniakiem, Zygmuntem Kwaskiem, Ryszardem Nagórny i Andrzejem Swajdą. Życzenia jubilatowi przekazali również sołtys miejscowości Gorzyczany Alicja Wołos, prezes OSP Gorzyczany Adrian Wołos oraz choreograf Dariusz Bukowski. Słowa uznania dla zespołu popły-

nęły też od Jacka Kruka, instruktora wokalnego. Zespół otrzymał wiele pamiątkowych upominków od samorządu gminnego i zaproszonych gości. Wszyscy obecni i byli członkowie zespołu otrzymali listy gratulacyjne oraz przygotowane na tę okazję upominki od dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Samborcu Sebastiana Mazura.

Na tę okoliczność w Gorzyczanach zawiąły zaprzyjaźnione zespoły, które zaśpiewały i zatańczyły dla wszystkich. Byli to: Gorzyczany przy KGW Gorzyczany, Powiślanie, Trójmiasto, Linowianki, Wilczanie, Przelaski, KGW Ziemia Dwikoska i Sokolanki. Na koniec zaśpiewali sami jubilaci. Część artystyczną zwieńczyło gromkie „Sto lat” oraz tort. Na zakończenie organizatorzy przygotowali prezentację zdjęć i potańcówkę.

Tak znaczący jubileusz był okazją do podsumowania wielu lat pracy i wysiłków, do spojrzenia wstecz, docenienia osiągnięć, ale również do wejrzenia w przyszłość i planowania kolejnych działań.

Bardzo gorąco dziękujemy Kołom Gospodyń Wiejskich z Milczan i Kobiernik za przygotowanie wszystkich posilków i obsługę tego dnia. Bardzo dziękujemy redaktor Radia Leliwa Joannie Sarwie za profesjonalne prowadzenie imprezy i pozostałym przybyłym mediom za relacjonowanie uroczystości.

Mamy nadzieję, że jeszcze nie raz będziemy świętować w takim gronie!

Jubileusz 10-lecia Zespołu Gorzyczany

Było bardzo uroczyście

Strażacy z Zawierzbia mają nowy garaż i samochód. W Andruszkowicach z kolei otwarto świetlicę wiejską, wkrótce powstanie tam też nowy plac zabaw.

Przybyłych na uroczystość gości przywitani przez jednostki OSP w Zawierzbii, dh Krzysztof Kwasek, oraz dyrektor szkoły w Zawierzbii, Jan Wiatr. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali: wicewójt Ewa Drzazga, przewodniczący Rady Gminy Mieczysław Piątek, poseł

w Zawierzbii, dh Krzysztof Kwasek. Wartość wykonanej inwestycji to 419 736,12 zł. Dofinansowanie w wysokości 233 774 zł pochodziło z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych, a wkład własny w wysokości 185 962,12 zł zapewniła gmina Samborzec.

Ewa Drzazga oraz radni i sołtys Andruszkowice Adam Krakowiak. Na oficjalne otwarcie przybyło wielu gości. Całość imprezy zorganizowało Koło Gospodyń Wiejskich w Andruszkowicach. Prace związane z budową świetlicy wiejskiej zakończyły się w listopadzie 2022 roku. Łączna wartość zrealizowanej inwestycji wyniosła 499 673,54 zł brutto. Dofinansowanie w wysokości 350 000 zł

Wójt gminy Samborzec w dniu 11 lipca podpisał umowę z Urzędem Marszałkowskim w ramach konkursu pn. „Wsparcie Funkcjonalności Obszarów Wiejskich”, finansowanego z budżetu województwa świętokrzyskiego. Realizowanym projektem będzie „Budowa obiektów małej architektury – placu zabaw w Andruszkowicach”. Wartość przewidzianego do reali-

W niedzielę, 18 czerwca, uroczystość oddano do użytku garaż dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Zawierzbii oraz samochód strażacki.

Marek Kwitek, radna Teresa Kamuda, radny Andrzej Bryła, prezes Zarządu Gminnego OSP Samborzec dh Jacek Józwiak oraz prezes OSP

W sobotę, 8 lipca, oddano do użytku świetlicę wiejską w miejscowości Andruszkowice. Gości powitali: wójt Witold Surowiec, wicewójt

pochodziło z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych, a wkład własny w wysokości 149 673,54 zł zapewniła gmina Samborzec.

zacji zadania wyniesie 30 125,39 zł, w tym dotacja 15 000 zł oraz udział własny gminy Samborzec 15 125,39 zł.

Najlepsi uczniowie zostali nagrodzeni

21 czerwca w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Samborcu odbyła się uroczystość wręczenia nagród wyróżniającym się uczniom.

Z okazji zakończenia roku szkolnego 2022/2023 wójt gminy Samborzec Witold Surowiec wraz z wicewójt Ewą Drzazgą oraz przewodniczącym Rady Gminy Mieczysławem Piątkiem nagrodzili uczniów, którzy dzięki swojej pracy i zaangażowaniu uzyskali wyróżniające wyniki w nauce, zajęli wysokie miejsca w konkursach przedmiotowych, artystycznych oraz zawodach sportowych.

Najlepsi otrzymali sprzęt elektroniczny i dyplomy, natomiast pozostali prymusi – dyplomy i nagrody książkowe.

W bieżącym roku nagrody specjalne wręczono uczniom Szkoły Podstawowej w Samborcu, Bartoszowi Łukawskiemu i Jakubowi Kasprzakowi, oraz uczniom Szkoły Podstawowej w Zawierzbju, Ewie Kasprzyckiej i Maciejowi Niezgodzie.

Nauczyciele przyczyniający się do sukcesów swoich wychowanków otrzymali listy gratulacyjne i książki.

Na zakończenie uroczystości wójt i jego zastępczyni złożyli wszystkim gratulacje oraz życzenia spokojnych i udanych wakacji.

I w te wakacje Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu zajął się organizacją plenerowych projekcji filmowych na terenie gminy Samborzec.

Kinowe hity w plenerowym kinie

„Wiek Adaline” – piękną opowieść o miłości i (nie)przemijaniu mieliśmy okazję obejrzeć podczas pierwszej projekcji w świętojańskim wieżowcu w Kobiernikach.

„Książę” bazująca na prawdziwych wydarzeniach, zabawna, mówiąca o niepoprawnym idealizmie, ale też o żalobie i poczuciu winy, z piękną muzyką i świetnymi dialogami.

Kolejne tego lata kino plenerowe odbyło się w Ostrołęce. Obejrzelśmy film produkcji francusko-brytyjskiej „Jutro będziemy szczęśliwi” – trochę komediowy, trochę dramatyczny, ujmujący świetną grą aktorów. Trzeci kinowy wieczór tych wakacji miał miejsce na placu rekreacyjnym w Janowicach. Tym razem zaprezentowano znakomity dramat wojenny i biograficzny „Przełęcz ocalonych” w reżyserii Mela Gibsona. Ostatnią propozycją filmową była brytyjska kome-

Pogoda we wszystkie wieczory dopisała, otoczenie zachwycało malowniczością, a serwowane przekąski chrupały i pachniały. Dziękujemy wszystkim zaangażowanym osobom, sołectwom Kobierniki, Ostrołęka, Janowice i Faliszowice, Kołom Gospodyń Wiejskich w Janowicach i Faliszowicach oraz Winnicy Nobils za współorganizację. Sponsorami wydarzeń byli gmina Samborzec i firma Wialan.

Dzięki dofinansowaniu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego w ramach Działania 12.1 „Poprawa efektywności energetycznej w budynkach użyteczności publicznej – REACT-EU” Osi 12 „REACT-EU dla Świętokrzyskiego” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 gmina Samborzec realizuje projekt pn.: „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie gminy Samborzec - II etap”.

Przejdą modernizację

Prace termomodernizacyjne w 2023 roku dotyczą budynków:

- Szkoły Podstawowej w Złotej, w którym zakres prac obejmuje: ocieplenie ścian wewnętrznych między nieogrzewanym strychem i ogrzewaną klatką schodową styropianem, wymianę okien, wymianę drzwi zewnętrznych i drzwi wewnętrznych na nieogrzewany strych, modernizację instalacji c.o., modernizację kotłowni, modernizację oświetlenia – wymianę opraw na LED, wykonanie instalacji fotowoltaicznej, wymianę systemu detekcji gazu.
- Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach, w którym zakres prac obejmuje: wymianę okien i drzwi zewnętrznych, wymianę instalacji c.o., modernizację instalacji c.w.u., modernizację kotłowni, modernizację oświetlenia – wymianę opraw na LED, wykonanie instalacji fotowoltaicznej, wymianę systemu detekcji gazu.
- strażnicy OSP w Zajeziorku, w którym zakres prac obejmuje: wykonanie docieplenia budynku styropianem z tynkiem silikonowym oraz wymianę obróbek blacharskich, wykonanie stolarki okiennej, docieplenie stropu wewnętrznego wełną mineralną, do-

cieplenie ściany w gruncie, modernizację oświetlenia – wymianę opraw starego typu na oprawy LED oraz wymianę źródła światła w oprawach wewnętrznych LED, modernizację kotłowni, wykonanie instalacji fotowoltaicznej, przebudowę instalacji gazowej w kotłowni.

• strażnicy OSP w Samborcu, w którym zakres prac obejmuje: wykonanie docieplenia budynku styropianem z tynkiem silikonowym oraz wymianę obróbek blacharskich, wymianę stolarki okiennej, wymianę zewnętrznej stolarki drzwiowej, docieplenie stropu wewnętrznego wełną mineralną, modernizację systemu grzewczego, modernizację systemu ciepłej wody użytkowej, modernizację oświetlenia – wymianę opraw starego typu na oprawy LED oraz wymianę źródła światła w oprawach wewnętrznych LED, wymianę źródła światła w oprawach wewnętrznych LED, wykonanie instalacji fotowoltaicznej, przebudowę instalacji gazowej w budynku.

Calkowita wartość projektu wynosi 2 442 003,32 zł, natomiast kwota dofinansowania z RPO WŚ 2014-2020 to 1 836 346,79 zł, wkład własny gminy: 605 656,53 zł.

Spotkanie z żywą ilustracją

7 lipca bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu, na zaproszenie Radnej Bożeny Grzyb, przeprowadzili zajęcia dla dzieci pt. „Spotkanie z rozszerzoną rzeczywistością w książkach”.

Rzeczywistość rozszerzona (AR – Augmented Reality) to system, który łączy w sobie obraz świata rzeczywistego z wirtualnymi elementami stworzonymi przy użyciu technologii informatycznej. Bibliotekarze zaprezentowali najmłodszym książki z AR, takie jak: „Mały Książę”, „Podróże Alexa”, „O wilku, który nie zjadł nikogo” i „Książę, który dostał kosza”, w których ilustracje ożywają za pośrednictwem specjalnej aplikacji i tabletu. Dzieci miały również okazję przetestować rozszerzoną rzeczywistość samodzielnie, kolorując rysunki, które ożywały dzięki aplikacji Quiver.

**ARCHIWUM
SPOŁECZNE**
GMINY
SAMBORZEC

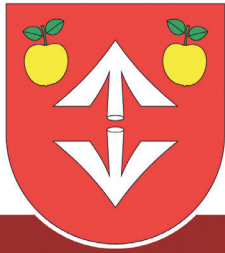
W latach 30. i 40. XX wieku organizowano różne kursy dla kobiet, m.in. kursy kroju i szycia.

Na zdjęciu, prawdopodobnie z lat 40., z okresu okupacji niemieckiej, widzimy cztery kobiety przy dwóch maszynach do szycia. Od lewej siedzą: Mariana Skrzypczyńska z domu Lipiec (przyczajająca szycia młodsze dziewczyny), Helena Paluch (potem Wiśniewska), Helena Ossowska (potem Paciura) i dziewczyna nierozpoznana. Fotografia wykonano koło domu rodziny Lipców w Samborcu (obecnie okolice sklepu Odido). Znajduje się ona w zbiorach Andrzeja Skrzypczyńskiego z Zajeziorka, który przechowuje też maszynę do szycia swojej mamy.

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:

www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228 • www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 121 sierpień 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Wspaniałą jubileusz druhów z Gorzyczan

Jubileusz stulecia istnienia obchodziła w niedzielę, 20 sierpnia, Ochotnicza Straż Pożarna w Gorzyczanach. Uroczystość z udziałem między innymi komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej gen. bryg. Andrzeja Bartkowiaka była okazją do uhonorowania druhów – tych, którzy działali w jednostce w przeszłości, jak i tych, którzy służą w niej obecnie. Strażacy pochwalili się nowym garażem.

Obchody rozpoczęła msza św. w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Jana Ewangelisty w Chobrzeżanach. Po niej odbył się uroczysty apel przed remizą w Gorzyczanach.

– Ten jubileusz to docenienie wszystkich, którzy sto lat temu, zaledwie pięć lat po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, założyli w Gorzyczanach jednostkę straży. To również wyraz wdzięczności dla tych, którzy przez te sto lat w niej działali oraz dla tych, którzy działają w niej dzisiaj – podkreślił Adrian Wołos, prezes OSP.

Druhóm poświęcona jest tablica pamiątkowa wmurowana w ścianę remizy. Odślonili ją oficjalnie Alicja Wołos, sołtys Gorzyczan, i prezes OSP Adrian Wołos. Pod tablicą ustawiona jest figura św. Floriana, patrona strażaków.

Oddany do użytku garaż dla OSP był budowany w dwóch etapach, w ubiegłym i obecnym roku. Kosztował 390 tys. zł. Inwestycja została zrealizowana przy wsparciu samorządu

gminy Samborzec oraz komendanta głównego PSP.

– Sto lat to wielkie osiągnięcie. PSP, młodsza siostra ochotniczej, ma dopiero 31 lat, ale wspólnie tworzymy fenomenalny związek – to, czego wszyscy na całym świecie nam zazdroszą. Nasz system ratowniczo-gaśniczy to jest perła w koronie, diament w koronie Rzeczypospolitej Polskiej. To, że polscy strażacy wyjeżdżają poza granice kraju, jest możliwe dlatego,

że mamy tych wspaniałych ludzi, ochotników, obok siebie. Oni niczym już nie ustępują PSP. Dzięki wspaniałe zorganizowanemu systemowi oraz ogromnemu wsparciu rządu i parlamentarzystów jesteśmy liderami nie tylko w Europie, ale i w świecie – mówił gen. bryg. Andrzej Bartkowiak.

Komendant główny PSP wręczył prezesowi Adrianowi Wołosowi promesę na kolejne fundusze przeznaczone na inwestycje w remizie OSP

– na ocieplenie budynku i remont elewacji. Zapowiedział również pomoc w zakupie wozu.

Gratulacje i życzenia dla druhów przekazali m.in. parlamentarzyści,

wester Chaja, Kamila Gorycka, Maciej Kolański, Mateusz Pyszczek, Kamil Trzeźniewski i Adrian Wołos. Wręczone zostały także odznaki za wysługę lat. Tę za najdłuższy okres służby – 40 lat dostał Rafał Abramczyk.

W uroczystości uczestniczyły również miejscowe zespoły śpiewacze, członkinie kół gospodyń wiejskich oraz wielu innych mieszkańców. Jak podkreślił prezes Adrian Wołos, strażacy zaprosili całą społeczność Gorzyczan. Byli we wszystkich domach. Z zaproszenia skorzystało około 200 osób z wioski oraz około 100 gości.

W jednostce służy obecnie 36 druhów, z których 33 może uczestniczyć w akcjach ratowniczo-gaśniczych. Na jej wyposażeniu są dwa wozy – samochód operacyjny KIA Ceed oraz średni 30-letni już pojazd ratowniczo-gaśniczy Renault. W 2021 roku OSP w Gorzyczanach została włączona do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Wyjątkowo liczną reprezentację miała gmina Samborzec na Powiatowym Święcie Plonów, które odbyło się w ostatnią niedzielę, 20 sierpnia, w Dwiżkach. Uwagę uczestników przykuwał okazały, pięknie ozdobiony wieniec.

Nasz wieniec budził zachwyty

Wieniec dożynkowy gminy Samborzec wykonały członkinie Koła Gospodyń Wiejskich z Milczan. Miał on tradycyjny kształt korony. Na szczytce umieszczona została hostia, upieczona z podpłomyka, z napisami zrobionymi za pomocą soku z utartej buraka ćwikłowego. Hostia otoczona była kłosami zbóż. – Staraliśmy się wykorzystać wszystkie zboża. W naszym wieniec jest żyto, pszenica, jęczmień, owies, proso. Zdobyliśmy nawet len. Z kukurydzy zrobiliśmy kwiat – opowiadała Barbara Bona, przewodnicząca KGW Milczany, radna gminy Samborzec.

Wieniec został ozdobiony zarówno świeżymi kwiatami – astrami, budleją,

hibiskusem, daliami, słonecznikami, jak i mnóstwem suszonych. Znalazły się w nim również warzywa i owoce, między innymi truskawki i jeżyny. Wykorzystanie winogron to zaznaczenie faktu, że na terenie gminy są winnice.

Wieniec, jak nakazuje staropolska tradycja został ośpiewany. Zrobił to na scenie zespół z Trójmiasta, czyli panie i panowie z Wielogóry, Śmiechowic i Żukowa w towarzystwie wójta gminy Samborzec Witolda Surowca. Mieszkanek i Żukowa przygotowały dodatkowo punkt gastronomiczny. Stół był suto zastawiony najrozmaitszymi przysmakami.

Pół miliona na drogę

18 sierpnia podpisana została umowa na dofinansowanie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg inwestycji pn.: „Remont drogi gminnej nr 373044T Siedliska – Polanów, na odcinku od km 0+000 do km 2+340” (Zajeziórze – Zawierzbie).

Przewidziany koszt inwestycji to 823 074,67. Kwota dofinansowania 576 152 zł, a koszt własny gminy 246 922,67 zł.

Zakres prac obejmuje: przygotowanie podłoża pod warstwy konstrukcyjne, podbudowy z kruszywa łamanego, nawierzchni z betonu asfaltowego

o szer. 3 m na odcinkach od km 0+000 do km 0+774 i od km 0+872 do km 2+340 oraz 4,0 m na odcinku od km 0+774 do km 0+872. Wykonane zostaną obustronne pobocza z kruszywa łamanego o szer. 0,1-0,5 m.

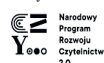
Koniec realizacji zadania przewidziany jest na maj 2024 roku.

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu w ramach „Dofinansowania dla bibliotek publicznych na zakup nowości wydawniczych oraz usługi zdalnego dostępu do książek w formatach e-booków i/lub audiobooków i/lub synchronbooków – Priorytet 1, Kierunek interwencji 1.1. w ramach NPRCz 2.0” otrzymała 10 tys. zł.

Kolejne nowości wydawnicze

Głównym celem Priorytetu, realizowanego w ramach Programu Wieloletniego Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa w latach 2021-2025, jest wzrost atrakcyjności oferty bibliotek publicznych poprzez zwiększenie udziału nowości wydawniczych w ich zbiorach, wzrost dostępności książek, ebooków, audiobooków.

Dofinansowano ze środków finansowych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025.

Biblioteka z najnowocześniejszym systemem bibliotecznym

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
W RAMACH REALIZACJI NARODOWEGO PROGRAMU ROZWOJU CZYTELNICTWA 2.0 NA LATA 2021–2025

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021–2025

W Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu został wdrożony najnowocześniejszy system biblioteczny Alma wraz z wyszukiwarką Primo. Przełoży się to na zwiększenie jakości obsługi czytelników, obniżenie kosztów związanych z utrzymaniem infrastruktury informatycznej oraz optymalizację czasu pracy bibliotekarzy.

Narzędzia te wykorzystują najlepsze książki na świecie, jak biblioteka Uniwersytetu Harvarda lub Oksfordzki. Tym samym mieszkańcy gminy otrzymali szybki dostęp do informacji o zbiorach i połączonych katalogach Biblioteki Narodowej – bazy zawierającej ponad 37 mln jednostek zbiorów, codziennie powiększanej o kolejne nowości wydawnicze.

Nowy katalog online Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu jest dostępny na stronie biblioteki również za pośrednictwem urządzeń mobilnych. Wyszukiwarka Primo posiada wiele przydatnych funkcji, spośród których warto zwrócić uwagę na:

- szybkie i intuicyjne wyszukiwanie wszystkich typów publikacji,
- wygodne sprawdzanie dostępności zbiorów w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu, w powiecie i w bibliotekach zlokalizowanych na terenie całej Polski,
- zawężanie wyników wyszukiwania poprzez wygodne filtry,
- zamawianie publikacji do wybranej biblioteki bądź jej filii,
- możliwość otrzymywania powiadomień e-mailowych z informacją o

oczekiwaniu wcześniej zamówionej publikacji na odbiór w bibliotece,

- możliwość otrzymywania powiadomień o zbliżającym się terminie zwrotu wypożyczonych publikacji,
- sprawdzanie statusu zamówień,
- ustawienie powiadomień o nowych publikacjach z określonego obszaru tematycznego dostępnych w bibliotece,
- samodzielne prolongowanie wypożyczonych publikacji,
- zapisywanie historii wypożyczeń,
- tworzenie spersonalizowanych bibliografii,
- tworzenie zestawień takich jak listy książek przeczytanych lub do przeczytania czy też tagowanie publikacji wedle indywidualnych potrzeb.

W Polsce system Alma użytkują już z powodzeniem: Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska wraz ze wszystkimi bibliotekami instytutowymi UJ, Wojewódzkie Biblioteki Publiczne w Lublinie, Kielcach i Olsztynie, Biblioteka Uniwersytecka w Toruniu wraz ze wszystkimi bibliotekami specjalistycznymi UMK, Biblioteka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Biblioteka Politechniki Wrocławskiej, Biblioteka Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, MBP im.

Tadeusza Różewicza we Wrocławiu, Biblioteka Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Biblioteka Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Biblioteka Elbląska im. Cypriana Norwida, Biblioteka Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie, Biblioteka Główna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej oraz 112 bibliotek powiatowych, miejskich i gminnych z województw świętokrzyskiego, łódzkiego i lubelskiego.

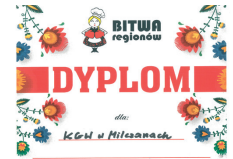
Wszystkie koszty wdrożenia i utrzymania systemu pokrywa Biblioteka Narodowa – operator Priorytetu 1. Kierunku Interwencji 1.2. Budowa ogólnokrajowej sieci bibliotecznej poprzez zintegrowany system zarządzania zasobami bibliotek Programu Wieloletniego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021–2025”. Wdrożenie systemu Alma i katalogu online w Gminnej Bibliotece Publicznej w Samborcu zostało zrealizowane przez Bibliotekę Narodową.

Zachęcamy do odkrywania bogactwa piśmiennictwa polskiego dostępnego w wyszukiwarce Primo w połączonych katalogach Biblioteki Narodowej, w których znajdują się również zbiory Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu.

12 sierpnia odbył się II etap konkursu kulinarnego „Bitwa Regionów” dla kół gospodyń wiejskich z województwa świętokrzyskiego. Kola, które zwyciężyły w etapach powiatowych, spotkały się na etapie wojewódzkim w Chrobrzu.

Na kulinarnym podium

Nasz powiat sandomierski reprezentowało Koło Gospodyń Wiejskich z Milczan z gminy Samborzec. Na szczeblu wojewódzkim KGW Milczany zajęło 3. miejsce, a tym samym zdobyło nagrodę pieniężną w wysokości 2000 zł. Nasz region promowała potrawa: filet z kaczki z sandomierskimi jabłkami. W II etapie rywalizowało 12 kół gospodyń wiejskich z województwa świętokrzyskiego. Pierwsze miejsce zdobyło Koło Gospodyń i Gospodarzy Wiejskich w Tarczku (gmina Pawłów, powiat starachowicki) za potrawę męczybuły, drugie natomiast KGW „Czerwona Malina” w Kielczynie (gmina Bogoria, powiat staszowski), które przygotowało gołąbki z kaszą i ziemniakami w sosie grzybowym.

ZA ZAJĘCIE III MIEJSCA

Konkurs zorganizowało Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa we współpracy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Zajęcia dla dzieci

W lipcu przez dwa tygodnie dzieci mogły spędzić kreatywnie czas podczas wakacyjnych zajęć. Na placu rekreacyjnym w Samborcu prowadziły je Małgorzata Kujawa i Jagoda Szczęsna z GOK-u.

Uczestnicy konstruowali, walczyli, strzelali, wspinali się, przygotowywali palenisko, budowali szalasy, piekli jabłka i słodkie piątki przy ognisku, a także „wyżywiali się” artystycznie, tworząc instrumenty i testując działanie farb temper oraz sprayu na ścianie. Powstały też własnoręcznie ozdobione worki-plecaki, koszulki i karty ATC – scrapbookingowe karty kolekcjonerskie. Były zabawy ruchowe, sportowe, plastyczne, podwórkowe oraz odwiedziny w Studio AiR Lekka Fotografia, gdzie można było poznać tajniki pracy fotografa. W każdy piątek zajęcia odbywały się w siedzibie Fundacji Świętokrzyski Ogród Inspiracji w Andruszkowicach. Tam również zorganizowano w sierpniu finałowe zajęcia połączone z minizawodami hobby horse. Konie stały się bowiem motywem przewodnim wszystkich zajęć u Anny i Jacka Przybyszów. Zawsze było u nich smakowicie, muzycznie, malarsko i skocznie. Dziękujemy uczestnikom i instruktorom za wspólnie spędzony czas!

Święto plonów w Koćmierzowie

Mieszkańcy Koćmierzowa i okolicznych miejscowości składali dziękczynienie Bogu, obchodząc tradycyjne dożynki.

Świętowanie rozpoczęło się uroczystą mszą świętą w kaplicy pw. Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Koćmierzowie, gdzie poświęcony został wieniec oraz pięknie zdobiony bochen chleba jako symbol życia. Następnie uroczystym korowodem prowadzonym przez

tegorocznych gospodarzy dożynek, państwa Barbarę i Zbigniewa Dunin-Wąsowiczów, uczestnicy przeszli na plac rekreacyjny w Koćmierzowie. Przybyłych gości oraz mieszkańców przywitał radny

gminny oraz sołtys wsi Andrzej Bryła. Radość ze wspólnego spotkania wyrazili również między innymi wójt gminy Samborzec Witold Surowiec i wicewójt Ewa Drzazga.

Świętowanie w przyjaznej i dobrej atmosferze ubogacone było pieśniami ludowymi, występami młodzieży oraz zespołom działającym na terenie gminy Samborzec. Organizatorzy już zapraszają na dożynki za rok.

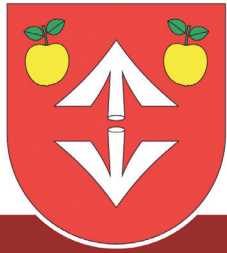

Dożynki w samborzeckiej parafii w drugiej połowie lat 50. XX wieku. Schodami prowadzącymi do kościoła w Samborcu młodzież ze Złotej niesie wykonany przez siebie wieniec dożynekowy. Na zdjęciu widoczni m.in. (od przodu korowodu): Teresa Wiorek, Mieczysława Leśniak, Maria Skowron, Kazimierz Modras, Zdzisława Samela, Kazimierz Łukawski, Edward Krasowski, Bronisława Stepieni.

Fot. ze zbiorów Mieczysławy Osowskiej z domu Leśniak

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:
www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228 • www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC NA LINII CZASU

Nr 122 wrzesień 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

MDP Skotniki trzecia w kraju

W dniach 24-26 sierpnia w Kalwarii Zebrzydowskiej odbyły się Ogólnopolskie Zawody Sportowo-Pożarnicze Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych oraz Krajowe Zawody Sportowo-Pożarnicze Ochotniczych Straży Pożarnych, które są najważniejszymi zawodami strażackimi w Polsce, a odbywają się raz na cztery lata.

W Polsce jest ponad 15,5 tys. jednostek OSP, zaś zawody sportowo-pożarnicze są podstawową formą przygotowania ochotników do działań

ratowniczo-gaśniczych. Jednostka ze Skotniki jest jedną z dziesięciu w całym kraju, która wyszkołała i przygotowała do etapu krajowego więcej niż

jedną drużynę, MDP Skotniki oraz KDP Skotniki.

Kobieca Drużyna Pożarnicza Skotniki zajęła 13. miejsce. Dzielne stra-

żaczki wykazały się hartem ducha, ratując rozpiętą linię wężową i formułując wniosek końcowy, że „nigdy nie należy się poddawać”. W skład walecznej ekipy weszły: Katarzyna Wiater, Anna Ziolo, Karolina Krawczyk, Malwina Dragan, Katarzyna Siudak, Regina Jońca, Wiola Śledź, Gabriela Modras, Kamila Justyńska, wspierane przez Piotra Ziolo.

Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza Skotniki odniosła ogromny sukces. Dzięki bezbłędnie wykonanemu ćwiczeniu bojowemu i równie dobrej sztafecie wywalczyła trzecie miejsce w kategorii chłopców. Brązowi medaliści wystąpili w Kalwarii Zebrzydow-

skiej w mieszanym składzie: Maciej Ziomkowski, Aleks Słusarz, Wiktor Stroiwaś, Wojciech Siudak, Jakub Kasprzak, Weronika Woś, Oliwia Kaniós, Kacper Sendorowicz, Michał Mroczek i Olek Augustyniak.

OSP Skotniki odebrała gratulacje od prezesa ZOSP RP Waldemara Pawłaka i wiceprezes Teresy Tiszbierek. Obu drużynom towarzyszyła liczna grupa kibiców oraz Dziecięca Drużyna Pożarnicza ze Skotniki. Kilkudniowe zmagania przebiegały w klimacie budujących dyskusji o kierunku, w jakim zmierzają ochotnicze straże w Polsce i zakresie działań poza ratowniczych.

Moc wakacyjnych atrakcji, czyli „Hej Wesele” w bibliotece

Jak co roku bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu zapewnili najmłodszym czytelnikom moc wakacyjnych atrakcji. Już od kilku lat zajęcia odbywają się pod hasłem Sielskie Wakacje, a ich głównym celem jest przybliżenie dzieciom i młodzieży lokalnej kultury, historii i tradycji.

W tym roku w każdy czwartek sierpnia zgłębialiśmy tematykę dawnego wiejskiego wesela. Podczas spotkań dekorowaliśmy izbę: świętymi obrazami, ażurowymi wyci-

nankami, pajakiem z grochu, papierowymi firankami i wzorami z kolorowego piasku. Malowaliśmy, wycinaliśmy, a nawet haftowaliśmy. Przy tworzeniu lapbooka – skrzy-

wdowiedzieliśmy się, co dawano pannie w posagu, a co kawalerowi na wiano. Na podstawie zdjęć ślubnych rodziców malowaliśmy węglem monidła – czyli popularny niegdyś rodzaj portretowego wizerunku realistycznego.

Odwiedziliśmy Muzeum Wsi Lubelskiej, aby sprawdzić jak wyglądała polska wieś 100 lat temu. Podczas warsztatów rękodzielniczych „Biżuteria odpustowa” dowiedziliśmy się: czy korale zawsze były koloru koralowego, ile warte były trzy sznury koralu oraz co to są „dętki”. Własnoręcznie wykonaliśmy unikatowe bransoletki z papierowych paciorków. Podsumowaniem cyklu był piknik na świętym powietrzu, w trakcie którego śpiewaliśmy weselne przyspiewki i tańczyliśmy przy dawnej muzyce biesiadnej. Mnóstwo frajdy sprawiła nam fotobudka stylizowana na monidło oraz barwne ludowe tatusze.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom cyklu „Sielskie Wakacje – Hej Wesele!” za wspólnie spędzony czas, mnóstwo pozytywnej energii i wspaniałą zabawę.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Samborcu realizuje program Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej pn. „Opieka wytchnieniowa – edycja 2023”.

By opiekun miał chwilę wytchnienia

Program jest finansowany w całości ze środków państwowego Funduszu Solidarnościowego. Zgodnie z umową zawartą pomiędzy wojewodą świętokrzyskim a gminą Samborzec wsparciem objęto 9 opiekunów osób niepełnosprawnych w ramach pobytu dziennego w miejscu zamieszkania osoby niepełnosprawnej (limit 240 godzin dla usługi opieki wytchnieniowej świadczonej w ramach pobytu dziennego na osobę).

Opieka wytchnieniowa ma za zadanie odciążenie członków rodzin lub opiekunów osób niepełnosprawnych poprzez wsparcie ich w codziennych obowiązkach lub zapewnienie czasowego zastępstwa. Dzięki temu wsparciu osoby zaangażowane na co dzień w sprawowanie opieki nad osobą niepełnosprawną dysponują czasem, który mogą przeznaczyć na odpoczynek i regenerację, jak również na załatwienie niezbędnych spraw.

Gmina Samborzec otrzymała na ten cel środki w łącznej wysokości 88 128 zł, zgodnie ze złożonym wnioskiem i potrzebami w tym zakresie. Program realizowany będzie do 31 grudnia 2023 r.

W dniu 14 września Gmina Samborzec/Ośrodek Pomocy Społecznej w Samborcu złożyła wniosek poprzez Generator Funduszu Solidarnościowego na realizację Programu „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością – edycja 2024”. We wniosku zaplanowano objęcie wsparciem usługi asystentki osobistej 8 osób niepełnosprawnych w 2024 roku. Program finansowany jest ze środków Funduszu Solidarnościowego.

W pierwszą sobotę września 2023 roku odbyła się jubileuszowa XX edycja konkursu „Nasze sandomierskie – kulinaria regionalne” organizowanego przez Muzeum Zamkowe w Sandomierzu.

Prawdziwy popis kulinarnych umiejętności

Na dziedzińcu Zamku Królewskiego dzieje reprezentacji gminnych z terenu powiatu sandomierskiego rozstawilo piękne, barwne stoiska i zapraszało do degustacji regionalnych potraw, z kapustą kiszoną w roli głównej. Potrawy oceniali: Iwona Łukawska – kustosz z Muzeum Zamkowego i pomysłodawczyni konkursu, Barbara Sroczyńska i Zofia Wydro – członkinie zespołu obrzędowego „Lasowiaczki” z Baranowa Sandomierskiego, oraz Mateusz Gessler – ceniony polski kucharz, restaurator i osobowość

medialna. Gminę Samborzec reprezentowały panie z KGW Kobierzanki, które przygotowały pyszne żeberka z kapustą kiszoną pod kołderką z ciasta chlebowego na własnym zakwasie.

Wszystkie dania były bardzo smaczne, ale Srebrna Chochła, nagroda fundowana przez burmistrza Sandomierza, musiała powędrować tylko do jednej reprezentacji. Zdobyły ją panie z Obrazowa za pierogi z kapustą i kaszanką. Delegacje wszystkich gmin otrzymały nagrody od Starostwa Powiatowego w Sandomierzu.

Fot. Sylwia Mroczka, Muzeum Zamkowe w Sandomierzu.

W terminie od 18 do 29 lipca na obozie harcerskim zorganizowanym przez ZHP Hufiec Sandomierz w Przebrnie nad Bałtykiem wypoczywało 40 dzieci z terenu gminy Samborzec. Łączny koszt wypoczynku wyniósł 55 000 zł i pokryty został ze środków pochodzących na realizację Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii.

Wypoczynek blisko natury

Organizator zapewnił atrakcyjny i bezpieczny program dla dzieci i młodzieży szkolnej. Służył on aktywnemu wypoczynkowi w kontakcie z naturą, zdobywaniu nowych umiejętności i rozwijaniu zainteresowań oraz integracji dzieci i młodzieży z różnych środowisk. Celem wypoczynku było promowanie zdrowego stylu życia oraz przyswajanie zachowań proekologicznych.

Lokalizacja obozu w Przebrnie znajduje się w rezerwacie przyrody,

gdzie jest czyste i świeże powietrze. Do obozu jest ograniczony dojazd pojazdów silnikowych, w pobliżu nie ma żadnej fabryki, która mogłoby zanieczyszczać powietrze. Większość wycieczek odbywała się pieszo, najdłuższą wędrowką była wyprawa do Krynicy Morskiej połączona ze zwiedzaniem miasta. Codzienną atrakcją zdrowego stylu życia była kąpiel w morzu, liczne gry i zabawy w lesie oraz na plaży.

Dzieci, które uczestniczyły w obo-

zie, uczyły się samodyscypliny i samodzielności. Umiejętności te zdobywały poprzez harcerskie poranne zbiórki, grupowe apele, działania w drużynach i zastępach, nocne warty. Dobra zabawa przeplatana była elementami profilaktyki. Duże znaczenie wychowawcze nadające turnusowi indywidualny charakter miały elementy muzyki i ceremoniału harcerskiego.

Pomimo kapryśnej aury dzieci wróciły z turnusu bardzo zadowolone.

Uwaga! Zmiana obwodów wyborczych

Zgodnie z postanowieniem nr 71/2023 Komisarza Wyborczego w Kielcach IV z dnia 10 sierpnia 2023 roku, gmina Samborzec została podzielona na dziesięć obwodów głosowania.

Numer obwodu głosowania	Granice obwodu głosowania	Siedziba Obwodowej Komisji Wyborczej
1	sołectwa: Samborzec, Polanów	Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, Samborzec 79, 27-650 Samborzec
2	sołectwa: Szewce, Skotniki, Bogoria Skotnicka	Publiczna Szkoła Podstawowa w Skotnikach, Skotniki 64, 27-650 Samborzec
3	sołectwa: Bystrojowice, Gorzyczany, Jachimowice, Ryłowice, Strączków	Liceum Ogólnokształcące w Chobrzanach, Chobrzany 111A, 27-650 Samborzec
4	sołectwo Chobrzany	Liceum Ogólnokształcące w Chobrzanach, Chobrzany 111A, 27-650 Samborzec
5	sołectwa: Koćmierzów, Ostrolęka, Zawierzbie, Zawielcze	Publiczna Szkoła Podstawowa w Zawierzbju, Zawierzbie 67, 27-650 Samborzec
6	sołectwa: Andruszkowice, Strochice, Złota	Publiczna Szkoła Podstawowa w Złotej, Złota 121, 27-650 Samborzec
7	sołectwa: Kobierniki, Łojowice, Młeczany	Publiczna Szkoła Podstawowa w Złotej, Złota 121, 27-650 Samborzec
8	sołectwa: Śmiechowice, Wielogóra, Żuków	Publiczna Szkoła Podstawowa w Śmiechowicach, Śmiechowice 99, 27-650 Śmiechowice
9	sołectwo Zajezierze	Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej w Zajezierzu, Zajezierze 44, 27-650 Samborzec
10	sołectwa: Janowice, Faliszowice, Krzczkowice	Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej w Janowicach, Janowice 73, 27-650 Samborzec

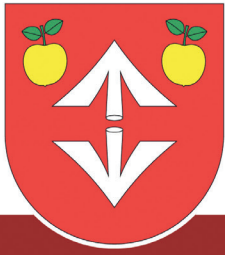
ARCHIWUM SPOŁECZNE

GMINY
SAMBORZEC

Na placu przed szkołą w Chobrzanach pozuje szóstka uczniów. Stoją od lewej Bolesław Wójtowicz, Marianna Drabowicz, Marian Górecki, Irena Skrzypczyńska, Tadeusz Mazurek, kłęczą Maria Skrzypczyńska. Chobrzany, 6 maja 1952. Fot. ze zbiorów Marii Podlaskiej z domu Skrzypczyńskiej.

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:
www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228
• www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 123 październik 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

W dniach 13-19 września odbyło się zagraniczne szkolenie praktyczne dwóch nauczycielek z Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju.

Na Planecie Mądrości, czyli... w Portugalii

Wizyta w Portugalii związana była z realizowanym ponadnarodowym projektem Erasmus+ pn. "Planeta Mądrości", którego szkoła jest realizatorem.

W czasie pobytu nauczycielka matematyki mgr inż. Magdalena Kuca i nauczycielka WF-u dr Beata Wolnik brały udział w obserwacji pracy nauczycieli w zagranicznej placówce kształcenia ogólnego. Uczestniczki projektu miały okazję poznać portugalski system edukacji, a także uczestniczyć w zajęciach z matematyki, wychowania fizycznego i informatyki w placówce, która współpracuje z ponad 16 instytucjami zagranicznymi z 9 krajów w Europie. Poznały również pracę pedagoga specjalnego,

a także zdobyły cenne wskazówki na przyszłość do realizacji przedsięwzięć o skali ponadnarodowej.

– W naszej szkole stawiamy na dobre wykształconą i kompetentną kadrę pedagogiczną. Dla wszechstronnego rozwoju uczniów potrzebujemy wykwalifikowanych specjalistów, którzy aby się rozwijać, wzbogacają swój warsztat pracy dzięki zagranicznym szkoleniom. Dlatego też w dniach 12-18 października kolejnych sześciu nauczycieli wyjechało do portugalskiej szkoły w Moita na szkolenie praktyczne – podkreśla dyrektor szkoły mgr inż. Jan Wiatr.

Karaoke z lat osiemdziesiątych, tańce z „Just dance”, bajki z rzutnika Ania, multimedialny quiz wiedzy o PRL – to tylko niektóre z atrakcji, jakie czekały na uczestników kolejnej Nocy Bibliotek, organizowanej przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Samborcu.

W tym roku zainspirowani hasłem „Absurd nie czytać” postanowiliśmy przenieść się w czasie do prawdziwej krainy absurdów, a mianowicie do lat 80. ubiegłego stulecia. Jedynym warunkiem udziału w imprezie był element stroju z tamtych lat. Kreaacje uczestników przeszły nasze najśmielsze oczekiwania. Nie mogło zabraknąć również stylizowanego na lata 80. wystroju sali oraz retroczęstunku. Nad wszystkim czuwały nasze niezawodne bibliotekarki, które ubrane w stylowne fartuszki witały gości już od progu.

Imprezowicze podzieleni na grupy, mogli sprawdzić swój talent wokalny, śpiewając hity z lat 80. w formie karaoke. Dzięki grze „Just dance” tańczyli przy przebojach z tamtych lat i nie tylko. Biorąc udział w quizie multimedialnym, zgłębiali swoją wiedzę o PRL, a artefakty z epoki pozwoliły im poczuć niepowtarzalny klimat tamtych lat. Furore zrobił kultowy rzutnik Ania, z którego wyświetlaliśmy oryginalne bajki z przezroczycy. Dzieci z zachwytem podziwiała kolorowe kryształki. Dowiedziały się, do czego służyły kasety VHS i magnetofony. W wypiekami na twarzach słuchały o kolejkach, saturatorach, kartkach na żywność i wieczorynkach. Zobaczyły książki z czasów dzieciństwa rodziców, jedne z najstarszych w zbiorach naszej biblioteki. Teraz już wiedzą,

W stylu PRL

kim są: Wilk i Zając, Bolek i Lolek, Miś Uszatek, Krecik, Rumcajs i Koziołek Matołek.

Było jakby luksusowo! Spróbowałismy smakołyków z epoki serwowanych w kryształach, szklankach i kapslowanych butelkach. Odkryliśmy niepowtarzalny smak oranżady na miejscu, gum Turbo i kulek, maltanek, galaretek w cukrze i czekolady Jedynej. Posileni, z nową energią przystąpiliśmy do kreatywnej zabawy literackiej – tworzyliśmy „lepiej”, czyli krótkie, trochę absurdalne wierszyki. Pozwólcie, że przytoczymy jeden z rymów: „Lepiej wpaść w rwący nurt rzeki, niż nie wejść do biblioteki”. Resztę możecie przeczytać na flipcharcie w holu biblioteki. Na pamiątkę naszego spotkania stworzyliśmy tablicę ze zdjęciami

mi polaroid, do których pozowaliśmy w naszych wspaniałych stylizacjach. Nasze party zakończyliśmy projekcją filmu: „Pamiętniki tatusia Muminka”.

Niestety, wszystko, co dobre, szybko się kończy. Nie inaczej było też z naszą Nocą Bibliotek. Bawiliśmy się tak wspaniale, że nikt z nas nie chciał wracać do domu. Dziękujemy Wam z całego serca za udział w naszym Retro Party i do zobaczenia w bibliotece, bo jak głosi jeden z lepiejów: Lepiej zostać czytelnikiem, niż w Egipcie niewolnikiem!

Na fotografii wykonanej przez ks. Władysława Miegonia: w centrum jego mama Marianna Miegóń (z domu Rewera), po lewej jego bratowa Jadwiga Miegóń (z domu Sewera), po prawej siostra Anna Stępień (z domu Miegóń), z tyłu widać drugą siostrę Marię Stańkiewicz (z domu Miegóń). Jadwiga i Anna są akurat w ciąży. Zdjęcie wykonane podczas pobytu księdza u rodziny, obok domu rodzinnego w Samborcu, lato/jesień 1935 roku.

Fot. ze zbiorów bratanicy ks. Władysława Miegonia, Marianny Sendrowicz z domu Miegóń

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU:
www.zbioryspoleczne.pl/archiwa/PL_2228
• www.facebook.com/archiwum.samborzec
• archiwum.samborzec@gmail.com • 15 831 44 43 wew. 24 lub 43

Biesiada z ziemniakiem w roli głównej

8 października przy budynku OSP w Śmiechowicach odbył się Dzień Pieczonego Ziemniaka i Biesiada Sandomierska organizowane w ramach projektu „Siła tożsamości w lokalnej społeczności”.

Wydarzenie, które odbywa się w Śmiechowicach corocznie, współorganizowali: KGW Śmiechowiczanie, KGW Zukowianki, Trójmiejski Klub Seniora, OSP oraz Szkoła Podstawowa w Śmiechowicach. Uroczystość uświetniły występy uczniów z SP Śmiechowice, a także zaproszonych zespołów ludowych: zespołu Gorzyczany działającego przy KGW, zespołu Gorzyczany działającego przy GOK oraz zespołu Przelaski. Gościły też inne KGW z terenu gminy.

Pomimo chłodnego dnia organizatorzy nie mogli narzekać na frekwencję. Zaproszeni goście oraz licznie przybyli na uroczystość mieszkańcy „Trójmiasta” mogli skosztować smakołyków przygotowanych przez KGW i rodziców uczniów miejscowej szkoły podstawowej. Imprezę zakończyła zabawa tańeczna pod gwiazdami. Była to doskonała okazja do integracji i wspólnego spędzenia niedzielnego popołudnia.

Cała gmina włączyła się w Narodowe Czytanie „Nad Niemnem” Elizy Orzeszkowej. Fragmenty dzieła można było usłyszeć między innymi w placówkach oświatowych.

26 września w Zespole Placówek Oświatowych w Chobrzeżanach „Nad Niemnem” czytali ósmoklasiści: Oliwier Borowicz, Maciej Chmielewski, Kornelia Gara, Alan Lis, Nikola Stabisz, Adam Wilk; licealiści z klasy 2: Maria Lasota, Kinga Śmiechowska, z klasy 3: Bartłomiej Skrzypczak oraz Julia Świrska. Za dekoracje odpowiedzialne były uczennice klasy 2 liceum: Karolina Turkot, Gabriela Sobczyk, Oliwia Nowacek, Julia Wróblewska. Młodzież przygotowana została przez mgr Małgorzatę Grądziel i mgr Monikę Ziemińską.

13 października uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej im. Armii Krajowej w Zawierzbju po raz kolej-

„Równinę przerywały drogi białe i trochę zieleniejące od z rzadka porastającej je trawy; ku nim, niby strumienie ku rzekom, przybiegały z pól miedze, całe błękitne od bławatków, żółte od kamioły, różowe od dzieciłiny i smółek”.

Cała gmina czytała „Nad Niemnem”

ny włączyli się w ogólnopolską akcję Narodowego Czytania, zainicjowaną przez parę prezydencką w 2012 roku. Spotkanie połączone było z obchodami Dnia Edukacji Narodowej.

Uroczystość rozpoczęła wicedyrektor szkoły Maria Kasprzycka, w zastępstwie dyrektora Jana Wiatra, który w tym dniu wraz z Agnieszką Kiliańską – prezes Stowarzyszenia

Przyjaciół Szkoły „Dobro Dzieci” wzięli udział w Wojewódzkich Obchodach Dnia Edukacji Narodowej w Kielcach. Później można było wysłuchać fragmentów utworu w interpretacji uczniów kl. VII i VIII. Czytanie uatrakcyjniła ludowa piosenka w wykonaniu pięcioklasistów.

Piękna scenografia, nastrojowa muzyka oraz stroje młodych wykonawców stylizowane na lata osiemnastego XIX wieku stworzyły niepowtarzalny klimat tego spotkania.

W wydarzeniu wzięli udział zaproszeni goście: Marek Kwitek – poseł na Sejm RP, Ewa Drzazga – zastępca wójta gminy Samborzec, ks. kanonik Jacek Marchewka – proboszcz Parafii Katedralnej w Sandomierzu, Moni-

ka Kozera-Wierzchoś – dyrektor Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Sandomierzu, Agnieszka Guzik – przewodnicząca Rady Rodziców przy Publicznej Szkole Podstawowej w Zawierzbju, Beata Lamch – wiceprezes Stowarzyszenia Przyjaciół Szkoły „Dobro Dzieci” w Zawierzbju, którzy również przeczytali fragmenty utworu. W ramach podziękowania otrzymali oni książkę „Nad Niemnem” Elizy Orzeszkowej z dedykacją i okolicznościową pieczęcią, upamiętniającą XII edycję tego wydarzenia.

W akcji Narodowego Czytania uczestniczyli również inne szkoły oraz Zespół Gorczyżany, który wzięł udział w zorganizowanym na tę okazję rejsie po Wiśle.

Śmierć. Zwyczaje i obrzędy na ziemi sandomierskiej

Śmierć zawsze jest nie na miejscu i przychodzi zawsze nie w porę – za szybko, za rano, za nagle. Dopada po pracy, przed śniadaniem, po obiedzie, w nocy. Przychodzi w środę, a przecież mogłaby w sobotę. Nie pyta, nie uprzedza, nie dyskutuje. Przychodzi i zostawia ból. Ból, który ukoić mogą tylko wspomnienia.

Za pasem mamy miesiąc listopad. Pierwsze dwa dni tego miesiąca dla nas, żyjących, katolików i chrześcijan, są szczególnie ważne. To dzień Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny. Jak co roku, od wielu, wielu lat, spotkamy się na cmentarzach przy grobach zmarłych – bliskich, krewnych, przyjaciół i znajomych. Zapalimy znicze na grobach, złożymy kwiaty i wianki. Staniemy nad grobami tych, którzy od nas już odeszli, lecz ciągle są w naszych myślach. Wracamy do spędzonych z nimi chwil i wspominamy ich minione życie, ich ciężką pracę, trud i wydarzenia, która nam się z nimi kojarzą. Modlimy się za ich duszę, jest to bowiem chwila zadumy, skupienia i zastanowienia się i nad własnym życiem – jego przemijaniem. Warto w tym miejscu przypomnieć cytat – motto do jednej ze znanych książek: „Śmierć każdego człowieka umniejsza mnie, albowiem zespolony jestem z ludzkością. Przeto nigdy nie pytam, komu bije dzwon: bije on Tobie”.

W niniejszym artykule chciałbym napisać o tradycjach, zwyczajach i obrzędach pogrzebowych w dawnych latach na ziemi sandomierskiej. O tych czasach, jakie ja zapamiętałem lub pamietam z opowiadań nieżyjących już mieszkańców mojej okolicy.

Dawnymi laty ludzie umierali przeważnie w swoim domu. Bardzo rzadko w szpitalu. Umierali w różnym wieku. Umierali młodzi i w podeszłym wieku. Powodem śmierci bywały różne choroby: wewnętrzne bólesci, zapalenie płuc, gruźlica, suchoty, zakażenia ran, zwykła grypa, a nawet wyrwanie zęba. Umierali z odniesionych ran przy pracach polowych i w wyniku wypadków. Umierali ze starości, przemęczenia, przewlekłych chorób, których lekarze nie zdiagnozowali. Umierało wówczas dużo dzieci. Nie było na czas pomocy, brakowało lekarzy, lekarstw, wręcz nie chodzono do lekarza. Ludzie leczyli się sami, domowymi sposobami, przeważnie ziołami. Jak to dawniej

mówiono: „kto ciężko zachorował, to przeważnie umarł. Nie było dla niego ratunku”.

Ludzie umierali w otoczeniu najbliższych im osób, przeważnie rodziny. Umierali niejednokrotnie w bólach i męczarniach. Do umierającego rodzina zapraszała (przywożąc z kościoła wozem) księdza, by ten udzielił umierającemu spowiedzi świętej, rozgrzeszenia i ostatniego namaszczenia. W ostatnich chwilach życia umierającemu do rąk wkładano zapaloną gromnicę. Gdy chory zmarł, ciało jego przetrzymywano w izbie przez trzy dni, aż do pogrzebu. W tym czasie trzeba było załatwić w odpowiednich urzędach akt zgonu, uzgodnić z księdzą proboszczem termin i datę pogrzebu, załatwić grabarza, który zająłby się wykopaniem na cmentarzu grobu. W omawianych czasach nie było jeszcze murowanych czy też betonowych grobowców. Zmarłych w drewnianej trumnie chowano do ziemi. W międzyczasie należało powiadomić o pogrzebie rodzinę, bliską i dalszą, oraz ludzi z okolicy. Robili to zazwyczaj członkowie rodziny zmarłego. Należało załatwić woźnicę z wozem i końmi do przewozu trumny z ciałem z domu do kościoła. Do zaprzęgu nie mogły być użyte kłaczki (kobyły), tym bardziej żrebne. Koniecznie musiały to być konie. Trzeba było z kościoła przywieźć drewniany krzyż, który w czasie pogrzebu niósł mężczyzna przed korowodem. A co najważniejsze, należało kupić lub obstarować u stolarza trumnę dla zmarłego oraz przywieźć ją do domu. Trumny w tych czasach wykonywane były głównie z drewna sosnowego. Nim przywieziono trumnę, ciało zmarłego leżało w łóżku, w którym zmarły spał, lub na zdjętych drzwiach ustawionych na taboretach. Ciało leżało na słomie przykryte białym prześcieradłem. Słomę po pogrzebie należało spalić.

W domu zmarłej osoby przez trzy dni od śmierci nie palono w piecu, nie

gotowano stawy, nie spano w nim. Rodzina na noc chodziła do sąsiadów. W mieszkaniu zasłaniano kocami wszystkie okna, zatrzymywano zegary, zastaniano lustra, aby nie zobaczyły w nich odbicia zmarłego. Dom, w którym panowała żałoba, oznaczano od zewnątrz, wieszając nad oknami, drzwiami i furtkami wstążki z czarnego materiału.

Zmarłego przed ubraniem i złożeniem do trumny należało umyć. Czynność tę wykonywała najbliższa rodzina. Wodę wykorzystano do mycia ciała, należało wylać na podwórze, nie na pole czy ogród, aby nie zakaził ziemi i ludzi. Ubrać zmarłego należało niezwłocznie, gdy ciało było jeszcze ciepłe i giętkie. Umierający ze zmarłym rozmawiał, aby ten wykonywał jego prośby i łatwiej mógł go ubrać.

Ubrano tak kobiety, jak i mężczyzn w ubrania koloru czarnego lub szarego. Wyjątek stanowiły zmarłe panny i małe dzieci, im zakładano ubrania w kolorach jasnych lub nawet białych. Zmarłym w trumnę zamykano oczy, podwiązywano chustką brodę, aby usta były zamknięte. Trumna stała na środku izby, była otwarta, aby wszyscy mogli pożegnać się ze zmarłym. Wieko trumny stało obok oparte o ścianę. Po obu stronach trumny, od strony głowy, w lichterach stały zapalone świece lub gromnice. Ludzie gromadzili się przy zmarłym, odmawiali różaniec, modlili się i śpiewali żałobne pieśni. Do trumny wkładano kaszkiet, czapkę, chustkę, święty obrazek, niejednokrotnie biblię lub inną rzecz, którą za życia zmarły lubił. Do rąk zmarłego wkładano drewniany krzyżyk (głównie mężczyznom) lub różaniec (kobietom). Z palców rąk zdejmowano pierścionki i obrączki. Na wieczór dom był zamknięty.

Już podczas przygotowań do pogrzebu najbliższa rodzina zmarłego na rękawy kurtek, kapot, marynarek, palt czy zakrytych zakładała czarne opaski z materiału przyszyte do ręk-

ka. Z czasem przyszywano czarną tasiemkę do kłapy marynarki lub palt. Oznaczało to, że osoba ta nosi żałobę po bliskim zmarłym. Żałobę nosiło się w zależności od stopnia pokrewieństwa za zmarłym od trzech miesięcy do jednego roku.

W dzień pogrzebu zamykano wieko trumny i wyprowadzano zmarłego z izby. Wnosząc trumnę (nogami zmarłego do przodu) przez drzwi, uderzano nią trzykrotnie o próg domu i wkładano na furmankę. Było to ostatnie pożegnanie z domem rodzinnym, należało wówczas wypowiedzieć takie słowa: „Duszo opuść te progi, przez które wchodziły twe nogi”. Powszechnie mówiło się, że do czasu pogrzebu dusza zmarłego przebywa w domu. Praktykowano taką zasadę, że jeżeli zmarły zamieszkiwał daleko od kościoła, to trumnę wieziono wozem, jeśli zaś mieszkał blisko, to trumnę do kościoła na ramionach nieśli mężczyźni. Mężczyzn musiało być co najmniej ośmiu – na zmianę po czterech do trumny. Tu uwaga: na cmentarz nie wolno było wjeżdżać wozem z trumną – musiała być niesiona. Woźnica, który prowadził zaprzęg (spod domu zmarłego), musiał trzy razy ruszyć wozem do przodu i do tyłu, dopiero wówczas mógł jechać w stronę kościoła.

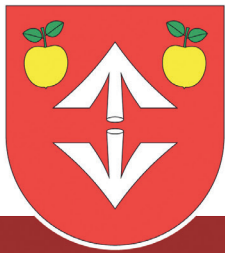
Za trumną szła najbliższa rodzina, ksiądz (niejednokrotnie siedział obok woźnicy), a następnie uczestnicy pogrzebu, którzy idąc śpiewali żałobne pieśni między innymi „Wieczne odpoczywanie”. Przed wozem szedł mężczyzna z krzyżem. Jadąc lub idąc z trumną w stronę kościoła omijano pola uprawne, taki był zwyczaj. Żałobnicy szli raczej polnymi drogami. Zatrzymywano się natomiast przed krzyżami i figurami stojącymi przy drodze, przed którymi odmawiano modlitwę. Kondukt żałobny poruszał się powoli. Gdy dotarł do kościoła, trumnę ze zmarłym wnosono do środka i ustawiano na katafalku. Za zmarłego odprawiana była msza święta pogrzebowa, a następnie ciało odprowadzano na cmentarz. Trumna niesiona była przez mężczyzn na ramionach. Po zakończeniu ceremonii pogrzebowej grabarz i mężczyźni

opuszczali na sznurach trumnę do wykopanego grobu. Uczestniczący w pogrzebie ludzie za księdzem mówili pacierz i śpiewali pieśń „Witaj Królowo nieba...”. Trumnę w grobie ustawiano nogami zmarłego w kierunku na wschód. Następnie powoli grabarz zasypywał dół ziemią. Niektórzy z uczestników pogrzebu rzucali grudki ziemi na trumnę, wypowiadając słowa: „Niech Ci ziemia lekka będzie, spoczywaj w pokoju”. Gdy trumna została zasypana i utworzono kopiec, ludzie składali na grobie kwiaty, a co niektórzy zapalali świeczkę. Składano kondolencje rodzinie zmarłego i powoli rozchodzono się do domów. Po zakończeniu pogrzebu najbliższa rodzina i zaproszeni goście udawali się na tzw. stypę, czyli dalszą część obrzędu pogrzebowego.

Samobójców i dzieci nieochrzzone grzebano poza cmentarzem, przy murze cmentarnym.

Mówiąc i pisząc o śmierci, warto wspomnieć o tzw. zapowiedziach śmierci. Cóż to takiego? Otóż: szczególnie powszechnie uważa się za niezawodną wróżbę śmierci wycie psa. Koń grzebiący nogą w ziemi w stajni wróży śmierć gospodarza – zwykło się mówić, że koń kopie grób gospodarzowi. Gdy kret ryje w ziemi wokół domu wróży to, że wkrótce ktoś z rodziny umrze. Spadająca gwiazda zapowiada śmierć kogoś bliskiego – wyrwie kogoś spośród nas. Gdy obraz spadnie ze ściany na podłogę, ale gwóźdź pozostanie w ścianie, wróży to niechybną śmierć kogoś z domowników. Gdy w nocy wokół domu słychać głos sowy, to znak, że nadchodzi śmierć bliskiej osoby. Gdy ciało zmarłego osoby przeleży w trumnie przez niedziele w domu, to znak, że zmarły pociągnie za sobą kogoś z rodziny. Gdy podczas wigilii zgaśnie świeczka i dym unosi się ku drzwiom, to znak, że gospodarz albo gospodyni na drugi rok umrze. Krzyk sroki lub krakanie gawrona oznaczać ma, że ktoś z domowników niedługo umrze.

Opracował
ANDRZEJ CEBULA
Redakcja nie odpowiada za treść
publikacji odautorskich

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 124 listopad 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Święto Niepodległości w naszej gminie

Obchody 105. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości rozpoczęły już w tygodniu poprzedzającym 11 listopada wszystkie szkoły gminne. Organizowane były okolicznościowo akademie, występy czy wspólne śpiewanie hymnu narodowego.

W Chobranach odbyło się uroczyste odpiewanie hymnu, msza święta, złożenie wieńca na grobie żołnierskim oraz uroczysta akademia o tematyce patriotycznej, za którą był odpowiedzialny mgr Tomasz Styczeń. Uroczystości uświetnili zaproszeni goście – wójt gminy Samborzec Witold Surowiec, przewodniczący RG Mieczysław Piątek oraz ksiądz proboszcz Bogdan Król.

W sobotę, w dniu rocznicy, mszą św. w intencji Ojczyzny w kościele parafialnym w Samborcu rozpoczęły się gminne obchody Święta Niepodległości. Mszy św. przewodniczył proboszcz parafii w Samborcu, ks. kan. Marian Kowalski.

Po mszy świętej wystąpili uczniowie Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, którzy pod kierunkiem pań Marty Majewskiej oraz Moniki Stępień przygotowali bardzo poruszający, okolicznościowy program artystyczny.

Po występie uformowano korowód, który wraz z pocztami sztandarowymi przeszedł na plac Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu.

Dalszą część obchodów 105. rocznicy odzyskania niepodległości przebiegała na placu szkolnym.

Dla upamiętnienia tych, którzy poświęcili życie w walce o niepodległość, samorządowcy, organizatorzy, uczniowie oraz przybyłe delegacje złożyli kwiaty pod pomnikami i tablicami. Następnie głos zabrał wójt Witold Surowiec.

Podczas uroczystości młodzież ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach rozdawała biało-czerwone kokardy narodowe, przygotowane podczas warsztatów „B jak Batory” organizowanych przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Samborcu.

Natomiast po południu mieszkańcy gminy Samborzec i Gminny Ośrodek Kultury w Samborcu, we współpracy z Polskim Stowarzyszeniem Nordic

Walking, uczcili Narodowe Święto Niepodległości, biorąc udział w Marszu Niepodległościowym Nordic Walking. Około godz. 14 na orliku w Samborcu, po przywitaniu obecnych przez wójta gminy Samborzec Witolda Surowca, wicewójt Ewę Drza-

żę oraz dyrektora GOK w Samborcu Sebastiana Mazura, wybrzmiał hymn narodowy. Zaraz po tym uczestnicy wykonali wspólną rozgrzewkę pod wodzą Piotra Statucha i wyruszyli w marsz. 5-kilometrowa trasa wiodła koroną wałów rzeki Koprzywianki.

Na mecie czekał na uczestników pamiątkowy medal, dyplom oraz gorąca zupa. A na koniec wszyscy, pod przewodnictwem zespołu Gorzyczany i zespołu Trójmiasto, zaśpiewali wspólnie kilka pieśni patriotycznych. Deszcz nie spał, frekwencja dopisała, zainteresowanie

chodzeniem z kijkami ciągle rośnie, a przede wszystkim dało się poświęcić 105. rocznicę odzyskania niepodległości także na sportowo. Dziękujemy obecnym za przybycie, wspaniałą atmosferę i aktywny udział w świętowaniu.

Prestżiwe Oznaki Jakości e-Twinning – Quality Label zostały przyznane nauczycielkom Elżbiecie Gil, Dorocie Januszewskiej, Ewelinie Wielgus i dzieciom z Przedszkola „Wesołego Jabłuszka” w Samborcu za projekt „Preschool Mathematics Language”.

Krajowa odznaka jakości dla „Wesołego Jabłuszka”

Po raz kolejny sukcesem zakończył się realizowany w przedszkolu projekt na platformie edukacyjnej e-Twinning. Cele projektu zostały osiągnięte przez dobrą współpracę nauczycieli z bliźniaczych przedszkoli z krajów Europy poprzez stosowanie różnorodnych zabaw matematycznych. Dzieci rozwinęły orientację, wyczucie rytmu, umiejętność liczenia, dodawania, odejmowania, operacyjnego rozumowania, klasyfikacji, układania i rozwiązywania zadań arytmetycznych,

konstruowania gier. Dzięki dobrej współpracy powstały wspólne produkty końcowe projektu, tj. opowiadania i gry interaktywne na platformie Kahoot, Canva oraz Storyjumper. Przedszkolaki rozwinęły kompetencje kluczowe w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji matematycznych oraz w zakresie nauk przyrodniczych, cyfrowych, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej. Uczestniczyły w spotkaniach online z kolegami z Turcji, Włoch, Grecji,

doskonaliły porozumiewanie się w językach obcych. Zdjęcia i relacja ze spotkań online uczestników projektu udostępniane były na stronie internetowej przedszkola, dzięki temu rodzice na bieżąco śledzili jego przebieg.

Praca nauczycieli i podejmowane działania w dziedzinie europejskiej współpracy przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych zostały uznane za szczególnie oryginalne i nowatorskie. Zastosowane inicjatywy edu-

cyjne oraz metody podjęte w ramach projektu nie tylko spełniły kryteria Oznaki Jakości e-Twinning, ale także stanowią doskonały potencjał

rozwojowy dla kolejnych projektów oraz są dobrym przykładem, godnym naśladowania przez inne szkoły zarówno w kraju, jak i za granicą.

Inwestycje

Gmina Samborzec dzięki dofinansowaniu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego w ramach Działania 12.1 „Poprawa efektywności energetycznej w budynkach użyteczności publicznej – REACT-EU” Osi 12 „REACT-EU dla Świętokrzyskiego” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 zrealizowała w 2023 r. projekt pn.: „Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej na terenie gminy Samborzec – II etap”.

Prace termomodernizacyjne przeprowadzone zostały w czterech budynkach, tj.: Szkole Podstawowej w Śmiechowicach, Szkole Podstawowej w Złotej, a także remizach OSP w Samborcu i Zajeziurzu.

Zakres prac obejmował m.in.: ocieplenie ścian wewnętrznych, wymianę okien i drzwi zewnętrznych, modernizację instalacji c.o., kotłowni, moderni-

zacje oświetlenia – wymianę opraw starego typu na LED, wykonanie instalacji fotowoltaicznej.

Całkowita wartość projektu wynosi 2 442 003,32 zł, natomiast kwota dofinansowania z RPO WŚ 2014-2020 to 1 836 346,79 zł, wkład własny gminy Samborzec: 605 656,53 zł.

Na przełomie października i listopada gmina zrealizowała projekt pn.: „Budowa obiektów małej architektury – placu zabaw w Andruszkowicach” współfinansowany z budżetu województwa świętokrzyskiego w ramach konkursu pn.: „Wsparcie funkcjonalności obszarów wiejskich”. Operacja polegała na montażu czterech urządzeń zabawowych, dwóch ławeczek i koszy oraz tablicy informacyjnej na regulamin korzystania z placu. Całkowity koszt budowy placu zabaw wyniósł 31 713,09 zł, w tym pozyskana dotacja: 15 000 zł oraz udział własny gminy Samborzec 16 713,09 zł.

8 i 9 listopada 2023 r. bibliotekarze z Gminnej Biblioteki Publicznej w Samborcu przeprowadzili cykl warsztatów z okazji Narodowego Święta Niepodległości pt. „B jak Batory”. W tym roku gościliśmy klasę I ze Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu i odwiedziliśmy uczniów Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach.

Wszyscy na pokład

Podczas spotkań uczniowie poznali niezwykłą historię dziś już nieco zapomnianego transatlantyku M/S Batory, który został zamówiony przez rząd po odzyskaniu przez Polskę niepodległości i dostępu do morza.

Pływał po morzach i oceanach aż przez 33 lata. W swoją

Podczas części plastycznej warsztatów młodzi uczniowie ubierali ludziki z kartonu w stroje załogi statku, starsi natomiast tworzyli kolaże ze starych fotografii, map, kolorowych taśm, brokatu. Jak co roku, wykonaliśmy również biało czerwone kokardy narodowe.

pierwszą podróż do Nowego Jorku wypłynął 18 maja 1936 roku. M/S Batory był prawdziwym ambasadorem polskiej kultury. W czasie II wojny światowej stał się okrętem do przewożenia wojska, a przez jego pokład przewinęło się łącznie 150 tysięcy żołnierzy. Ładownie

Dzieci ze Szkoły Podstawowej w Zawierzbiu, odwiedzając nas w bibliotece, wręczyły je włodarzom naszej gminy, natomiast młodzież ze Szkoły Podstawowej w Śmiechowicach rozdawała je 11 listopada, w trakcie gminnych obchodów Narodowego Święta Niepodle-

Ślubowanie w LO w Chobrzeżanach

Ważny dzień nastął dla uczniów klasy I LO w Chobrzeżanach – dzień ślubowania.

Do uroczystości, która była częścią szkolnych obchodów Dnia Niepodległości, przygotował pierwszoklasistów wychowawca, mgr Leszek Kiciński.

Wszystkim uczniom i uczennicom klasy I życzymy, żeby najbliższe cztery lata były czasem wzrostu intelektualnego i moralnego. Powodzenia!

26 października w Kuratorium Oświaty w Kielcach Julia Świrska, uczennica kl. III Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Chobrzeżanach, uzyskując najwyższą średnią w szkole – 5,14, otrzymała stypendium Prezesa Rady Ministrów z rak Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty.

Brawo, Julia!

Jej ulubionymi przedmiotami są matematyka i angielski, bardzo lubi rozwiązywać zadania matematyczne oraz rozwijać swoje umiejętności językowe.

Oprócz tańca i śpiewu fascynuje się również modą. Sprawa jej przyjemność wyrażanie siebie poprzez to, co nosi. W wolnym czasie czyta książki. Lubi też aktywnie spędzać czas. W przyszłości planuje studiować biznes oraz angielski, a po ukończeniu studiów ma zamiar podróżować po świecie i poznawać nieznaną jej jeszcze miejsca oraz tradycje.

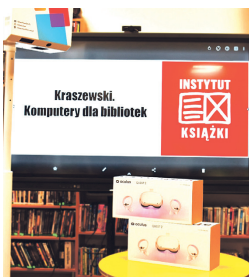
Julia za swoje osiągnięcia dziękuje swoim rodzicom, twierdzi, że to oni ją nauczyli samodyscypliny oraz radzenia sobie z problemami, a co najważniejsze, ma w nich ogromne wsparcie i to właśnie dzięki nim odnosi sukcesy i osiąga swoje cele.

Nowoczesny sprzęt w bibliotece

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu jest Beneficjentem Programu Instytutu Książki „Kraszewski. Komputery dla bibliotek”.

Celem programu jest zapewnienie zrównoważonego dostępu do nowoczesnych technologii i wyrównanie szans mieszkańców miejscowości w gminach o najniższych dochodach podatkowych na jednego mieszkańca poprzez wyposażenie bibliotek w tych gminach w nowoczesny sprzęt komputerowy.

W ramach zadania zakupiono: monitor interaktywny Promethan ActivPanel, podłogę

interaktywną SmartFlor Mobile wraz z oprogramowaniem oraz gogle VR Oculus Quest 2 do rozszerzonej rzeczywistości. Koszt zadania ogółem wynosił 30 000 zł, z tego 25 320 zł dofinansowania z Instytutu Książki.

wypełniono ewakuowanym złotem i wawelskimi arrasami. Po wojnie zaczęto podejrzewać, że podróżują nim radzieccy szpiecy. Zamknięto trasę Gdynia – Nowy Jork i zdecydowano, że Batory będzie pływał do Indii. W 1957 roku zainaugurowano linię kanadyjską. Batory pływał do Montrealu aż do 1968 roku.

Po wycofaniu ze służby przez dwa lata, zacumowany przy Skwerze Kościuszki w Gdyni, służył jako hotel i restauracja. 30 marca 1971 roku przy dźwiękach orkiestry i wyciu syren wypłynął w swój ostatni rejs do stoczni złomowej w Hongkongu. Tam rozebrano go do przysłowiowej ostatniej śrubki. Choć M/S Batorego już nie ma, to jednak nadal żyje w naszej pamięci i wspomnieniach wielu podróżujących nim ludzi. O jego historii przeczytać można w książce dostępnej w bibliotece „Marsz, marsz Batory” Barbary Caillot i Aleksandry Karkowskiej.

głości. Podczas warsztatów nie zabrakło wątków z historii lokalnej. Bibliotekarze przybliżyli dzieciom i młodzieży postać pierwszego kapelana marynarzy wojennej – pochodzącego z Samborca bł. ks. Władysława Miegonia, który również płynął M/S Batorem do Nowego Jorku.

Do końca listopada w holu przed wejściem do biblioteki można zobaczyć niezwykłą wystawę poświęconą M/S Batoremu. Ekspozycja składa się z 12 plansz. Na planszach można odnaleźć wiele archiwalnych zdjęć, map i mnóstwo ciekawostek, które pozwalają prześledzić losy statku od pierwszego zdjęcia, map i mnóstwo ciekawostek, które pozwalają prześledzić losy statku od pierwszego rejsu po zakończenie służby. Serdecznie dziękujemy dyrekcji, nauczycielom, a przede wszystkim dzieciom i młodzieży za wspólnie spędzony czas, rejs w historię M/S Batorego i zaangażowanie w obchody Narodowego Święta Niepodległości.

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 125 grudzień 2023

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Z okazji świąt Bożego Narodzenia oraz nadchodzącego Nowego Roku składam mieszkańcom gminy Samborzec najserdeczniejsze życzenia. Świąt pełnych rodzinnego ciepła, wielkiej radości. Niech ten magiczny, świąteczny czas będzie okazją do rodzinnych spotkań, pojednania, spokoju i odpoczynku w gronie najbliższych osób. Życzę, aby nam wszystkim wspólnie udało się pomyślnie zrealizować wszelkie zamierzenia, a w szczególności zamierzenia inwestycyjne, które w sposób istotny wpłyną na rozwój naszej gminy i poprawę naszego życia.

Wójt gminy Samborzec
Witold Surowiec

DO ŻYCZEŃ PRZYŁĄCZAJĄ SIĘ

zastępca wójta
Ewa Drzazga

radni
z przewodniczącym
Mieczysławem Piątkiem

pracownicy
Urzędu Gminy
z jednostkami
organizacyjnymi

Nowy samochód bojowy wzbogacił flotę OSP Skotniki. Od-tąd jednostka dysponuje dwoma średnimi samochodami ra-towniczo-gaśniczymi, „Grzmotem” i „Błyskawicą”.

„Grzmot” w Skotnikach

Podczas powodzi w 2000 roku pra-ca strażaków ze Skotnik tak spodobała się ekipie telewizyjnej kręcącej reporta-ż z zalanego regionu, że postanowiła ona pomóc jednostce, pracującej na wysłużonym i często już zawodzącym sprzęcie, pozyskać nowy. Kilka miesięcy po powodzi Fundacja TVN „Nie jesteś sam” oraz telefonia cyfrowa „Era” przekazały OSP Skotniki dar w postaci samochodu Star-Man. Nazwano go „Błyskawicą”. W tamtym czasie był to samochód najnowocześ-niejszy w całym powiecie, nawet PSP w Sandomierzu nie posiadała wówczas samochodu tej klasy. Służy jednostce już 22 lata i choć lata świetności ma dawno za sobą, to miejscowi strażacy darzą go ogromnym sentymentem.

– Historia uczy, że zdarzają się takie dni i tygodnie, kiedy cały nasz sprzęt i wszyscy nasi ludzie pracują 24 godziny z tego powodu pozyskiwanie sprawnego i nowoczesnego sprzętu, a także utrzy-manie go w dobrym stanie technicznym jest, można rzec, celem strategicznym każdego zarządu wszystkich jednostek straży pożarnej – mówi zastępca na-czelnika OSP Skotniki Piotr Ziolo.

17 listopada wielką fetą powitano w Skotnikach drugi samochód ratow-niczno-gaśniczy. Race, świece dymne, sztuczne ognie i fajerwerki rozświetliły listopadowe niebo, a sireny zawyły, gdy nowy, średni Man w eskorcie innych samochodów strażackich wjechał na teren jednostki. Po prezentacji zgroma-dzonym sympatykom, pierwsi wnikliwi testerzy – dzieci z Dziecięcej Druży-

ny Pożarniczej – dokonali dogłę-bnych oględzin wszystkich przycisków, zwłaszcza klaksonu. Jest pewność, że działa bez zarzutu. Nowy nabytek na-zwano „Grzmotem” na cześć generała Stanisława Grzmot-Skotnickiego, żoł-nierza Legionów Polskich, biorącego udział w walkach o niepodległość Pol-ski, który poległ w bitwie nad Bzurą pod Tułowicami. Generał Skotnicki urodził się w skotnickim dworze, był przedstawicielem rodu przez długi czas osiadłego w Skotnikach, gdzie żył-łwa pamięć o mieszkańcach dworu jest wciąż żywa. Stanisław Skotnicki pseud-onim „Grzmot” przyjął na początku pierwszej wojny światowej. Błyskotliwą karierę generała przerwała śmierć na polu walki we wrześniu 1939 roku.

– Jest to średni samochód ratowni-czo-gaśniczy na podwoziu Man TGM 18.320, wykonany przez firmę „Szcz-śniak”, ma napęd na cztery koła, auto-matyczną skrzynię biegów oraz zbiornik na wodę o pojemności czterech tysięcy litrów. Wizualnie pewną nowość sta-nowią ciemne, grafitowe żaluzje, które nadają mu nowoczesny wygląd – re-lacjonuje naczelnik Rafał Stefaniak.

– Najbardziej cieszy autentyczna radość mieszkańców wsi na wieść, że wśród ratowników ogłoszono zbiór-kę na tradycyjną iluminację powiatową. Przyłączyli się też strażacy, którzy z racji wieku do akcji ratowniczych już dawno nie wyjeżdżają. Zakup nie byłby możliwy gdyby nie przychyłność Rady Gminy Samborzec, która widzia-ła jego zasadność – podkreśla prezes jednostki Janusz Piotrowski.

Jubileusz KGW Janowice

Koło Gospodyń Wiejskich Janowice 19 listopada świę-towało 5 lat istnienia.

Koło powstało w 2018 roku. Zrze-sza 35 członków, w tym 6 mężczyzn. Podejmują działania na rzecz spo-łeczności lokalnej – integruje, pro-muje ekologię i rekreację, poprawia estetykę miejscowości, zajmuje się re-kodzielem i kulinariami, organizuje wyjazdy studyjne, prezentuje się pod-czas różnych wydarzeń, przygotowu-je stoiska. W 2023 roku realizowało projekty w dwóch edycjach programu Fundacji Biedronki „Danie Wspól-nych Chwil”. Zadania polegały na organizowaniu cyklicznych spotkań dla seniorów z lokalnej społeczno-

ści i były odpowiedzią na problem samotności osób starszych z małych miejscowości oraz zwracały uwagę na kwestię prawidłowego żywienia.

17 grudnia tego roku odbędzie się, także organizowane wraz z Funda-cją Biedronki, spotkanie wigilijne dla seniorów.

Nagroda za kreatywność

Nasza biblioteka wygrała konkurs Nocy Bibliotek 2023 na najciekawsze, wyróżniające się wydarzenie te-gorocznej akcji pod hasłem „Absurd nie czytać”.

Podkreślając zaangażowanie i kreatywność poszczególnych placówek oraz trudność wyboru nagrodzonych spośród setek wyjątkowych Nocy Bi-bliotek – jury zdecydowało, że: nagrody za najciekawsze wydarzenia w po-staci czytników Kindle otrzyma 10 bibliotek z całego kraju, w tym nasza.

Otrzymaliśmy to zaszczytne miano za podróż do krainy absurdu, czyli PRL-u. Za międzypokoleniowe rozmowy, połączenie języka młodych ze wspomnieniami dorosłych i pokazanie, że „lepiej być slay niż nie czytać, hej!”. Dziękujemy organizatorom za dostrzeżenie naszych działań oraz mecenasowi akcji Noc Bibliotek i fundatorowi nagród firmie Platon w Bibliotekach.

Szkoła w Samborcu może być dumna z triumfu, jaki odnieśli ich utalentowani uczniowie, Michał Niezgodą, Stanisław Skrzypczyński, Kamil Zasuwa, Piotr Mazur, Paweł Obarzanek i Jan Róg podczas ogólnopolskiego turnieju robotycznego pod nazwą „Liga Robotów”. Zdobyli oni I miejsce na szczeblu wojewódzkim, zarówno w kategorii programowania, jak i w pasjonującym wyścigu maszyn.

Wyjątkowy weekend młodych robotyków

2 grudnia pełna entuzjazmu grupa młodych chłopców z Zespołu Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu, wraz z p. Dorotą Kaczor – opiekunem grupy, wyruszyła na niezwykłą wyprawę, aby wziąć udział w turnieju „Liga Robotów” w Myślenicach. Byli w grupie 20 szkół, które reprezentowały województwo świętokrzyskie w tym turnieju.

Ideą projektu „Liga Robotów” jest nie tylko konkurowanie, ale także rozwijanie się poprzez naukę, współpracę i krytyczne myślenie, zgodnie z zasadami STEAM. To więcej niż turniej – to podróż uczestników przez świat nauki, sztuki, technologii i matematyki.

Wydarzenie to oparte jest na idei STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics), zakładając, że proces uczenia się to poszukiwanie, współpraca i krytyczne myślenie. Turniej nie

tylko promuje zdolności techniczne, ale również wspiera rozwój talentów uczestników. Projekt daje możliwość połączenia najnowszych osiągnięć nauki i technologii, aby przez aktywne zaangażowanie uczniów odkrywać ich talenty i pasje.

Grupa młodych robotyków, solidnie przygotowująca się do turnieju, wykorzystując bogate wyposażenie szkolnej pracowni robotyki, pozyskane w ramach programu „Laboratoria Przyszłości”, oraz materiały przekazane przez organizatorów. Odbywało się to głównie podczas zajęć robotyki, które realizowane są w placówce. Pełni determinacji i pasji pracowali nad doskonaleniem swoich mechanicznych bohaterów. Udział w turnieju możliwy był dzięki wsparciu władz gminy Samborzec. To niezwykle osiągnięcie jest nie tylko zwycięstwem, ale również wyrazem nieustępliwiej pasji i determinacji, która tkwi w sercach naszych uczniów. To także dowód, że edukacja oparta na idei STEAM w szkole nie tylko rozwija umiejętności techniczne, ale także kształtuje zdolności i pasje. Gratulacje!

Na przełomie października i listopada gmina Samborzec zakończyła realizację zadania pn.: „Modernizacja i rozbudowa systemu wodno-kanalizacyjnego na terenie gminy Samborzec”.

Finisz ważnego zadania

W jego skład wchodziła: budowa sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowościach Złota i Andruszkowice, a także modernizacja oczyszczalni ścieków i sieci wodociągowej w miejscowości Samborzec. W ramach projektu została wybudowana sieć kanalizacji o łącznej długości 9,69 km oraz sieć wodociągowa o długości 200 m.

Całkowita wartość inwestycji wyniosła 8 966 223,99 zł. Na przedmiotowe zadanie gmina pozyskała środki z dwóch źródeł, tj.: z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych: 6 964 066,17 zł oraz z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020: 1 738 830,15 zł. Wkład własny gminy wyniósł jedynie 263 327,67 zł.

Niezwykłe spotkanie autorskie

22 listopada w naszej bibliotece odbyło się spotkanie autorskie z Katarzyną Zyskowską – pisarką, autorką powieści obyczajowych, biograficznych, kryminalnych, powieści inspirowanych historią.

Publiczność, a szczególnie przybyłe na spotkanie członkinie działającego przy bibliotece Dyskusyjnego Klubu Książki, znały naszego gościa z ostatniej książki „Nocami krzyczą sarny”. Podczas spotkania dowiedzieliśmy się wielu ciekawostek dotyczących tej i pozostałych książek autorki.

Autorka opowiedziała, w jaki sposób przygotowuje się do pisania książek opartych na prawdziwych historiach, dlaczego jej powieści trudno zakwalifikować do jednego gatunku czy wreszcie, czemu poświęca jedną postaci aż dwie książki. Zdradziła, nad czym obecnie pracuje i co dalej z wersją filmową „Sprawy Hoffmanowej”.

Wydarzenie przebiegło w serdecznej, kameralnej atmosferze i było niebywałą okazją do zgłębienia wiedzy o twórczości zaproszonego gościa. Po zakończonej dyskusji mieliśmy niepowtarzalną okazję porozmawiać z autorką osobiście, nabyć jej książki i uzyskać autograf.

Już na miesiąc przed świętami Bożego Narodzenia starsi chłopcy i kawalerowie ze wsi zorganizowali spotkanie w sprawie świątecznego kołędowania. Spotykali się w izbie bądź w stołode u jednego z kołędników, uczyli się dialogów i roli do przydzielonej postaci, w jakiej mieli występować.

W międzyczasie szyli niezbędne stroje, wykonywali maski i drewniane rekwizyty. Z dużych brył lessowych (gliny), pozyskanych z wąwozów, rzeźbili nożem podobizny twarzy i wykonywali maski. Na uformowaną w glinie bryłę naklejał kilka, a nawet kilkanaście warstw papieru z gazet i czekali kilka dni, aż maska wyschnie. Po wyschnięciu maskę malowali na odpowiednim kolorze, wycinano w niej otwory na oczy i usta. Zamocowywano z tyłu maski gumkę, aby maska mogła mocno trzymać się na głowie kołędnika. Aby otrzymać klej, używali do tego celu mąki pszennej i wody, dokładnie oba składniki mieszając. Tak wykonane maski niemal dokładnie przypominały twarze anioła, marszałka, króla czy też wizerunki innych postaci.

Kołędowanie rozpoczynano już w pierwszy dzień świąt. Gdy zbliżał się wieczór i w oddali słychać było ujadanie psów, był to znak, że kołędnicy po wsi chodzą. W oknach wielu chat zapalały się lampy naftowe. Jako pierwszy na podwórko gospodarza wchodził kołędnik w przebraniu anioła. Nieustannie dzwonił małym dzwonkiem, oznajmiając nadejście kołędników. Gdy gospodarz wyszedł z izby, wówczas anioł wypowiadał te słowa: „Gloria, Gloria in excelsis Deo... (Chwała na wysokości Bogu...)”. Dzieciatko się narodziło i cały świat rozweseliło”. Następnie pytał: „Czy przyjmiecie Państwo kołędników?” Po wyrażeniu zgody, gospodarz

Kołędnicy idą. Zwyczaje bożonarodzeniowe

zapraszał kołędników do izby. Pierwszy zawsze wchodził anioł, dzwoniąc dzwonkiem, oznajmiając domownikom, że nadszedł czas kołędowania. Pozostali kołędnicy w tym czasie przebywali w sieni bądź ganku, czekając na swoją kolej. Przebywający w izbie starsi mieszkańcy domu przygotowali taboret i stołki, sprzątali ze stołu, robili miejsce dla kołędników. Gdy w domu były dzieci, to te starsze z niecierpliwością czekały na kołędników, natomiast młodsze, bojąc się, często płakały i chowały się za starszych domowników. Drugi do izby wchodził kołędnik przebrany za marszałka, na głowie miał wojskową czapkę rogatą, przy boku do szerokiego pasa zawieszoną szablę i już w progu izby głośno wołał: „To ja, feldmarszałek, proszę dla króla o stołek!”. Gospodarz domu szybko stawał na środku izby krzesło lub stołek.

Po chwili w drzwiach stawał kołędnik przebrany za króla Heroda, ubrany w purpurowe szaty, z koroną na głowie i berłem w ręku. Po pozdrowieniu mieszkańców siadał na „tronie”. Rozejrzawszy się wokoło, skinął berłem i przywołał do siebie marszałka, wypowiadając te słowa: „Jam jest król, monarcha świata, pod moim panowaniem cztery części świata, Azja, Ameryka, Afryka i pamiętne lata. Na mój rozkaz, na moje zawołanie, niechaj tu feldmarszałek stanie”. „Stoję przed Tobą, panie, składam ci cześć i uszanowanie” – odpowiadał marszałek. „Marszałku, o czym tak głośno mówią podani w moim kraju?” Marszałek, stając przed królem na baczność, trzymając szablę w ręku, rzecze te słowa: „Panie mój, królu Herodzie, Bóg się narodził w twoim narodzie. Ja tego nie rozumiem i nie pojmuję, sam twojej rady, mój Panie, potrzebuję. Cóż to robić, mój panie

i władco?” Król po cichu jakby do siebie powiedział: „Bóg się narodził, powiadasz. Jakże to, co to znaczy?”. Po chwili mówi do marszałka: „Marszałku, zwołaj mi tu Żyda proroka, niech on to wytłumaczy!”. Marszałek wzywa Żyda. „Żydzie, natychmiast stawaj przed obliczem króla naszego i władcy!”. Kołędnik przebrany za Żyda, w podartej kapocie i portkach, kapeluszu, z garbem na plecach, wchodzi do izby, przewraca się o próg i upada przed królem. Leżąc na ziemi, wypowiada te słowa: „Za wysokie progi na moje nogi”. Król Herod mówi do niego: „Żydzie, wstawaj i mów, tylko prędko, co tam w moim kraju ludzie mówią? O jakim Bogu nowo narodził się prorok?”. Żyd na to: „Królu i władco, doszła do mnie dziwna nowina, twojej żalości wielka przyczyna. Otóż narodził się król, który ma całą ziemię panować i Żydom królować. Strach na ludzi nadchodzi, powiadają”. Herod ze złości zwraca się do marszałka: „Marszałku, jeszcze dziś z wieczora zabij wszystkie dzieci w moim kraju do lat dwóch i wrzuc do wora. To rozkaz, nie prosba, nie pomoże tu żadna ludu mojego groźba”. W tym momencie do izby wchodzi kołędnik przebrany za śmierć, trzymający w rękach drewnianą kosę. Podchodzi do siedzącego na tronie króla i takie słowa wypowiada: „Lazłam, lazłam, lo kies nie umarłam, a ciebie, królu Herodzie, w tym małym domku znalazłam. Gdy słowa te wypowiedziałam, kosę na twą głowę zakładam!”. Szarpnięciem kosą ścina głowę króla. Król upada na podłogę. W tym momencie do izby wpada kołędnik przebrany za diabła, w czarnym kostiumie, z maską z rogami, trzymając w rękach widły z metalowym dzwonkiem. Diabeł biega po izbie, stukając widłami o podłogę i krzyczy do

siebie. Podbiega do leżącego króla, przykłada widły do tułowia króla, z szyderstwem i pogardą wypowiada te słowa: „Ży Herodzie, twoja dusza już uciekła, a ty teraz ze mną chodź do piekła! Za twą pychę i morderstwa nie pomogą ci bluźnierstwa”. Diabeł popycha widłami ciało króla Heroda w kierunku drzwi i progu izby. W tym momencie na środek izby wychodzi anioł i rozpoczyna śpiew znanej polskiej kołedy „Wśród nocnej ciszy”. Do śpiewu przyłączają się pozostali kołędnicy i mieszkańcy domu.

Po odśpiewaniu kołedy, kołędnicy składają mieszkańcom domu życzenia świąteczne i noworoczne. „Zdrowia, szczęścia wam życzymy, aby państwo zdrowi byli, a po śmierci w niebie byli”. I na koniec wszystkich pozdrawiają: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Do puszek, którą w rękach trzymał anioł, gospodarz domu wrzucał zapłatę za kołedę. Było to monety. Bardzo często na koniec kołedy, gdy wszyscy kołędnicy już opuścili dom, Żyd zdejmował z głowy kapelusze i prosił gospodynię domu o datki dla biednego Żyda. Często do kapelusza trafiały: placek, wędlina, owoce i kompoty, którymi później kołędnicy dzielili się między sobą. Żyd ostatni wychodził z mieszkania. I tak powoli kołędnicy kierowali się do następnego domu w sąsiedztwie. Słychać było tylko dzwonek i skrzypienie butów na mrozie.

Bożonarodzeniowe kołędowanie trwało do święta Trzech Króli, a w niektórych rejonach naszego kraju do ósmego lutego. Ta piękna polska tradycja przetrwała do naszych czasów. Wesołych i spokojnych Świąt!

Opracował ANDRZEJ CEBULA

Redakcja nie odpowiada za treść publikacji autorskich.

MDP Skotniki – zapalić pasję

We współczesnym świecie materialnych wartości nadal istnieją organizacje, które proponują: zrób z nami coś ciekawego, lecz w zamian nic nie oczekuj. Są to organizacje takie jak harcerstwo czy właśnie ochotnicza straż pożarna. Mało popularna dewiza wciąż znajduje swoich zwolenników wśród młodego pokolenia. Niezapowiedzianym zyskiem okazuje się wielka przygoda, która często staje się pasją na całe życie.

ZAWODY

Każdy cykl zawodów jest poprzedzony czasem montowania drużyny startującej w rozrywkach. Ten moment jest w dużej mierze decydujący, bo już samo zebranie składu bywa kłopotliwe, a jeszcze wskazane jest, by był dobrze rokujący. Zaprasza się do wspólnej pracy całą okoliczną młodzież, zaś kluczem do poszukiwań jest zacięcie sportowe, tradycja strażacka i „gen społecznikostwa” w rodzinie. Na tym etapie tworzenie drużyny sportowo-pożarniczej bywa czasem bardzo przykre, bo kandydatom może brakować dostatecznej sprawności fizycznej lub mentalnej, albo zwyczajnie są za młodzi. Ogromną siłą charakteru wykazują się te osoby, które nie dostały się do drużyny, a pomimo to pozostają w straży i znajdują dla siebie jakąś przestrzeń aktywności, bo Związek Ochotniczych Straży Pożarnych to potężna organizacja z rozległą skalą działalności. Działania bojowo-ratownicze i same zawody sportowo-pożarnicze to jedynie pewien jej zakres, wspierany i współpracujący z Państwową Strażą Pożarną.

Ochotnicze Straże Pożarne mają w swym Statucie również zapis o propagowaniu działalności sportowej, kulturalnej, edukacyjnej. Proces budowania zespołu jest długotrwały, okupiony ciężką pracą. By-

wają łzy i frustracja, bywa krew i kontuzje. Zespół, ewoluując, buduje poczucie wspólnoty, bowiem sporty pożarnicze są wybitnie zespołową konkurencją, najmniejszy błąd jednego zawodnika może kosztować całą drużynę spalony start.

TRENINGI – CODZIENNOŚĆ

Sezon treningowy rozpoczyna się wczesną wiosną, gdy tylko warunki atmosferyczne stają się sprzyjające. Ćwiczenia odbywają się niemal każdego dnia. Ten rok był czasem wyjątkowej mobilizacji sił wewnętrznych jednostki, bo do Krajowych Zawodów Sportowo-Pożarniczych przygotowywały się aktualne mistrzynie województwa świętokrzyskiego, Kobięca Drużyna Pożarnicza OSP Skotniki, a cały cykl zawodów, wszystkie etapy kolejno, przechodziła chłopięca Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza. Od wczesnych popołudniowych godzin do zmroku ćwiczyły obie ekipy, a na koniec Dziecięca Drużyna Pożarnicza nie pozwalała, by o niej zapomniano.

DDP w Skotnikach powstało w sposób zupełnie naturalny, dzieci przychodziły na treningi rodziców albo rodzeństwa, z czasem same chciały spróbować swych sił na torze przeszkód i spinania węży. Widząc ten dziecięcy zapał, jednostka rozpoczęła zakup sprzętu dedykowanego specjalnie dla

nich i zabawa w straż rozkręciła się na całego. Dzieci są niewiarygodnie w swym uporze, w dążeniu do celu, są naszą motywacją i inspiracją. Letnie wieczory pod remizą w Skotnikach są pełne śmiechu i gwaru. Do pilnie wypełnianych obowiązków DDP należy dopingowanie starszych drużyn, wyłączanie sygnalizatorów hydronetek i pomiar czasów.

ŁONIÓW – ELIMINACJE POWIATOWE

Eliminacje powiatu sandomierskiego Młodzieżowych Zawodów Sportowo-Pożarniczych odbyły się 12 maja na stadionie w Łoniowie. Wzięły w nich udział przygotowane przez OSP Skotniki dwie drużyny, MDP – kategoria chłopcy i MDP – kategoria dziewczęta. Były to pierwsze zawody rozegrane po pandemii, wzięły w nich udział trzy drużyny dziewcząt oraz sześć drużyn chłopięcych. Rywalizacja przebiegała według regulaminu CTIF w dwóch konkurencjach: rozwinięcie bojowe i bieg sztafetowy na 400 metrów. Bardzo dobremu występowi drużyny dziewcząt MDP Skotniki towarzyszyły niesprzyjające warunki atmosferyczne. Porywisty wiatr w chwili ich startu rozprasał wodę podawaną z hydronetek do nalewaków. Drużyna w sztafecie zdołała nadrobić 8 sekund, ale przegrała

jednym punktem. Chłopięca MDP Skotniki wygrała siedmioma punktami z pięknie debiutującymi krajanami z MDP Zawierzbie, które wykonało szczególnie widowiskowo bieg pod płotkiem na sztafecie.

SANDOMIERZ – ZAWODY WOJEWÓDZKIE

Miesiąc później, 10 czerwca, na Miejskim Stadionie Sportowym w Sandomierzu odbyły się Wojewódzkie Zawody Sportowo-Pożarnicze Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych Województwa Świętokrzyskiego. Pierwszy raz zawody tej rangi odbyły się na terenie naszego powiatu. Na starcie stanęły 24 drużyny, 14 chłopięcych i 10 dziewczęcych, 240 zawodników i zawodniczek przystąpiło do rywalizacji w trudnych warunkach. Królewskie miasto pokazało tego dnia swą kapryśną twarz – lało jak z cebra. Murawa stadionu dosłownie tonęła, ciemne chmury kłębiły się nad boiskiem przez całe zawody, słońce wyszło dopiero na ceremonię zakończenia. Zawodnicy zmuszeni byli do dość zachowawczych startów, było bardzo dużo upadków, zwłaszcza przy skoku przez rów. Ze sztafety, ze względów bezpieczeństwa, usunięta została jej widowiskowa część, drabina. Tytuł Mistrza MDP – chłopcy wywalczyła drużyna ze Skotnik, do nich też powędrował puchar dla najlepszej drużyny mieszanej.

KALWARIA ZEBRZYDOWSKA – ZAWODY KRAJOWE

Wielkie strażackie święto. Najważniejsze zawody ochotników w kraju. Ktoś, kto raz był na zawodach krajowych, jako zawodnik czy kibic, z pewnością chce to przeżyć jeszcze raz. W dniach 23-26 sierpnia Kalwaria Zebrzydowska była areną strażackich zmagania. Ogólnopolskie zawody sportowo-pożarnicze MDP (odbywające się co dwa lata) i Krajowe Zawody Sportowo-Pożarnicze

Fot. Katarzyna Siudak

OSP (rozgrywane co cztery lata) tego roku były kulminacyjnym punktem strażackiego kalendarza. Na szczeblu krajowym w zawodach MDP wystartowało 38 najlepszych drużyn, a w zawodach OSP i KDP 39 zespołów. MDP Skotniki zostało brązowym medalistą tych zmagania i jest to największy sukces województwa świętokrzyskiego na przestrzeni ostatnich lat.

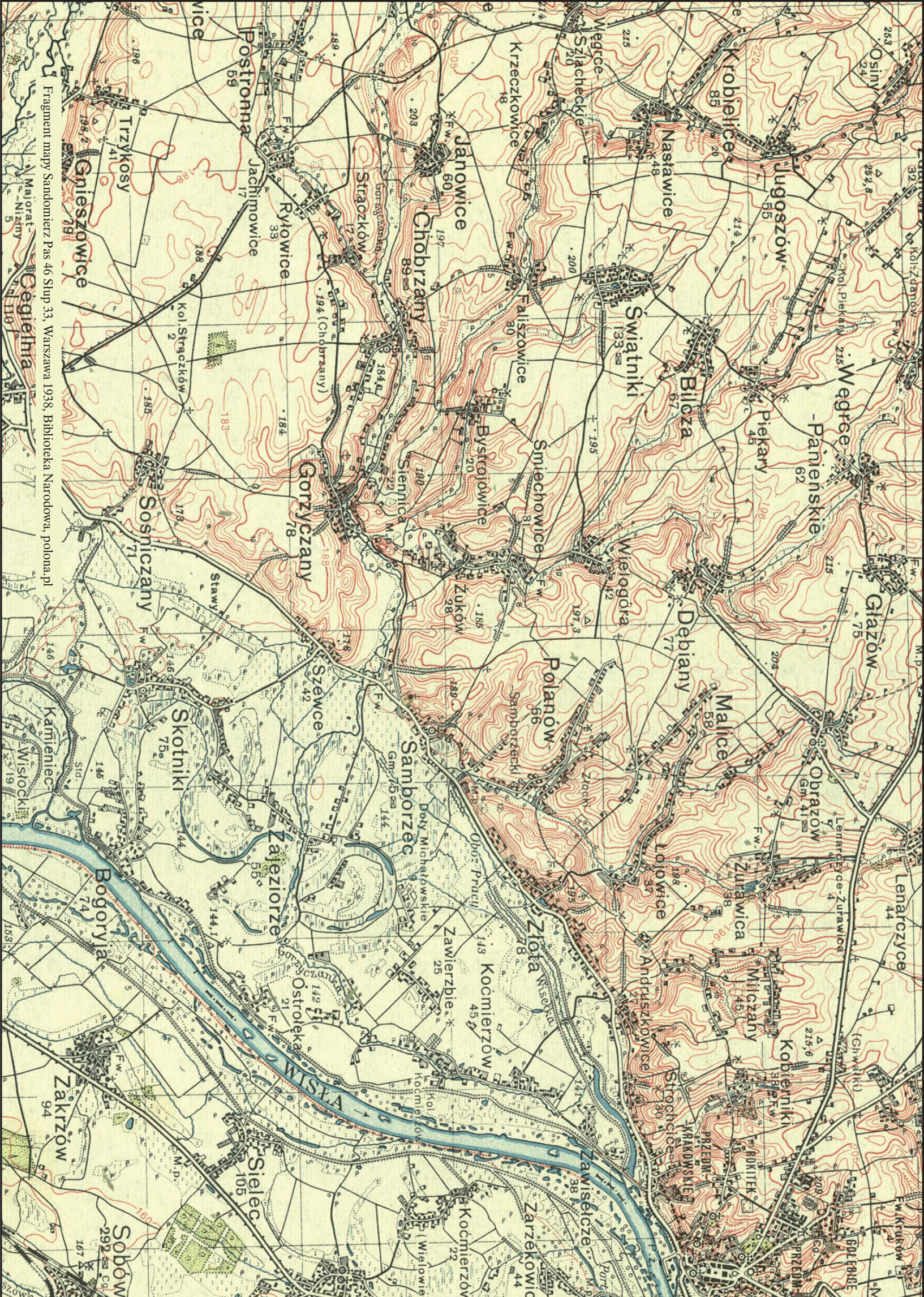
PODSUMOWANIE

W swej ponad czterdziestoletniej historii MDP Skotniki pięciokrotnie zdobyła tytuł mistrza województwa świętokrzyskiego, w 2004 zdobyła tytuł mistrza Polski, w 2016 tytuł wicemistrza Polski, a w 2023 zajęła trzecie miejsce w Polsce. Dwukrotnie reprezentowała kraj na Międzynarodowej Olimpiadzie CTIF; w 2005 roku w Chorwacji w Varaždin, gdzie zajęła trzecie miejsce na świecie, i w 2017 w Austrii w Villach. Wszystkimi te osiągnięcia sprawiają, że jednostka jest najbardziej utytułowaną w województwie świętokrzyskim.

W sobotę, 2 grudnia, w remizie w Skotnikach miało miejsce podsumowanie osiągnięć połączone z podziękowaniem dla zawodników i organizatorów zawodów wojewódzkich w Sandomierzu. W spotkaniu udział wzięli członkowie obu Mistrzowskich drużyn, MDP Skotniki i KDP Skotniki, oraz dyrektor Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP Ryszard Januszek, wiceprezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP Bolesław Gradziński, zastępca Świętokrzyskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Kielcach st. bryg. Grzegorz Rajca, komendant powiatowy KP PSP w Sandomierzu bryg. Piotr Krytusa, zastępca komendanta KP PSP w Sandomierzu mł. bryg. Andrzej Włodarczyk, starosta sandomierski Marcin Piwnik, wójt Gminy Samborzec Witold Surowiec, przewodniczący Rady Gminy Samborzec Mieczysław Piątek, radny powiatu sandomierskiego Zygmunt Kwasek. MP

Fot. Renata Sendrowicz

Fragment mapy Sandomierz, Pas 46 Stup 33, Warszawa 1938, Biblioteka Narodowa, polona.pl